

**Soluğu kesilen
kapitalizm**

-3-

**Mehmetçik medyayı
toplayan ordu sefere mi
hazırlanıyor?**

-5-

Kürtçe'ye yönelik yasakçı uygulamalar sürüyor...

**Kürt halkına ve diline
özgürlük!**

-9-

Bir deney üzerine gözlemler...

**Bilimsel bir deneyi gerici bir
teoriye dayanak etme çabaları**

-21-

**Yeni dönem mücadele
gündemleri ve komünist
gençliğin görevleri...**

-26-

**Devler bir bir çöküyor...
Finans kuleleri yıkılıyor...
Kapitalizmin soluğu
kesiliyor!**

İÇİNDEKİLER

Soluğu kesilen kapitalizm	3
İşbirlikçi sermaye devletinin iyimser vaazları sahtedir!	4
Mehmetçik medyayı toplayan ordu sefere mi hazırlanıyor?	5
Kafkaslar'da gerici savaş hazırlıkları. . .	6
Rant kavgası ve çürüyen düzen gerçeği! 7	
Rant savaşı ve SSGSS Yasası.	8
Kürt halkına ve diline özgürlük!	9
DTP'nin kapatılma davası eylemlerle karşılandı.	10
Kadıköy Belediyesi'nde grev!	11
İşçi ve emekçi hareketinden.	12
Kartal'da metal işçileri buluşması!.. . .	13
Direnışteki UNO işçileriyle konuştuk... 14	
12 Eylül protestolarından.	15
12 Eylül askeri faşist darbesi ülke çapında protesto edildi...	16-19
Gençlikten.	20
Bir deney üzerine gözlemler.	21-22
Pakistan: Emperyalist savaşın yeni cephesi!	23
Bolivya ile Venezüella'da ABD destekli darbe hazırlıkları.	24
Dünyadan.	25
Yeni dönem mücadele gündemleri ve komünist gençliğin görevleri.	26
Anti-faşist mücadelenin sorunları ve faşizme karşı mücadele	27
Sol liberalizm: İllüzyon tüccarları ve kolera günleri / 3 - Volkan Yaraşır .	28-29
Küçük-burjuva dükkancı zihniyet festivallerde de iş başında!	30
Mücadele postası	31

Sosyalizm İçin

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2008/38 ● 19 Eylül 2008

Fiyatı: 1 YTL

Sahibi ve Y. İşl. Md.: Gülcan CEYRAN EKİNCİ

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Mollaşeref Mh. Turgut Özal Cd.

(Millet Cd.) No: 50/10 İstanbul Tel: 0 (212) 621 74 52

Fax: 0 (212) 534 95 90

e-mail: info@kizilbayrak.net

Web: http://www.kizilbayrak.de

http://www.kizilbayrak.org

http://www.kizilbayrak.net

Baskı: Gün Matbaacılık

Beşyol Mah. Telsizler Mevkii Akasya Sk. No. 23/A

İSTANBUL / Tel: 0 (212) 426 63 30

Kızıl Bayrak'tan

Metal sektöründeki TİS görüşmeleri devam ediyor. Birleşik Metal İşçileri Sendikası'nın yaptığı en son açıklamaya göre 4. tur görüşmeleri 16 Eylül günü tamamlanmış bulunuyor. Bir sonraki görüşme ise 7 Ekim tarihinde gerçekleştirilecek.

MESS ile sektördeki sendikaların TİS görüşmeleri devam ederken, sınıf devrimcileri de bu gündeme müdahale çerçevesindeki çabalarını giderek yoğunlaştırmaya başladılar. Çeşitli merkezi ve yerel araçları ve yöntemleri peşpeşe devreye sokarak, metal işçilerinin TİS görüşmelerinde taraf olmaları ve sürece seyirci kalmayarak kendi geleceklerini ellerine almaları yönünde çağrılarını ve aydınlatma faaliyetini tempolu bir şekilde sürdürmektedirler. Bu çalışmalar sadece çağrı, aydınlatma ve uyarı sınırlarında kalmıyor. Aynı zamanda **"Metal işçileri sorunlarını ve TİS'leri tartışıyor"** başlıklı işçi toplantıları da örgütlenerek metal işçilerinin bir taraf olarak kendi iradelerini ortaya koymaları ve kendi geleceklerine sahip çıkmaları sağlanmaya çalışılıyor. Yanısıra *"Metal İşçileri Bülteni"* adıyla merkezi bir bülten çıkarılarak sürece daha etkin bir müdahale yapılması hedefleniyor. Metal TİS'lerindeki gelişmelerin seyrine bağlı olarak bu bülten kullanılacak. Kuşkusuz sınıf devrimcilerinin tüm bu müdahaleleri TİS görüşmelerinin sonuçlanacağı an'a kadar kesintisiz bir şekilde devam edecek. Ancak bununla bitmeyecek.

Bu müdahale temelinde sınıf eksenine dayalı bir çizginin sınıf çalışmasındaki bir an'ına denk geliyor. Ancak, bu çaba ile kazanılacak güçlerin ve yaratılacak imkanların sınıf çalışmasında derinleşebilmenin ve yoğunlaşabilmenin zeminlerine dönüştürülmesi ise, sınıf devrimcilerinin bu gündem temelinde sınıfa yaptıkları müdahalenin başarı düzeyi ile çok doğrudan bağlantılı olacaktır.

Bu müdahalenin güncel planda açığa çıkardığı sonuçlar ne olursa olsun, aslolan sınıfa müdahale etme çabasındaki süreklilik ve ısrardır. Sınıf devrimcileri taşıdıkları misyonun ve konumun açık bilinciyle hareket etmektedirler. Bu bilincin ışığında güncel görev ve sorumluluklarına sarılmaktadırlar.

Yürütülen bu çalışmaların sonuçları ile ortaya çıkardığı tüm birikimin ve deneyimlerin günlük

sitemize ve basınıma anında yansıtılabilmesi büyük bir öneme sahiptir. Zira bu, hem çalışmanın etkili bir propagandasının yapılabilmesi bakımından hem de kazanılan deneyim ve birikimlerden farklı çalışma alanlarının güçlü bir temelde yararlanabilmesi bakımından bir ihtiyaçtır.

***

Yaz dönemi ile birlikte birkaç sayı yayınına ara veren *Ekim Gençliği*, yeni sayısıyla birlikte okurlarına "merhaba" diyor. *Ekim Gençliği*'nin Eylül 2008 tarihli 111. sayısını okurlarımız Eksen Yayıncılık bürolarından ve kitapçılardan temin edebilirler.

Ekim Gençliği
13 Eylül - 15 Ekim 2008 • Sayı: 111 • Fiyatı: 1 YTL

Yeni dönem mücadele gündemleri ve komünist gençliğin görevleri...
Ergenekon düzeni için, çatışma ve gençlik...
Yeni dönem ve Genç-Sen süreci...
Birleşik bir gençlik örgütlenmesi sorunu ve devrimci alternatifler...
Kafkaslarda emperyalist sınıfsız ve görevler...
HABİB ve DİŞT...
Onları anlamak, daha fazla anlamak ve savunmaktır!

111. sayı

Birleşik kitleler, devrimci bir gençlik hareketi için MÜCADELEYE!

Devrimci irade teslim alınamaz!

26 Eylül '99 Ulucanlar: Faşist rejimin devrimci tutsakları teslim alma saldırısı bir kez daha direniş duvarına çarptı!

Kitapçı ve bayiiilerde...

Soluğu kesilen kapitalizm

“Kara Pazartesi”, “Ekonomik deprem”, “Borsalarda deprem”, “Yüzyılın krizi”, “Kapitalizmin kalesi çöktü”, “Bir dev çöktü, dünya komada”...

Bunlar “Kara Pazartesi”yi izleyen günün bazı günlük gazete manşetleri... Nedir, ne oluyor peki? Türkiye’nin burjuva basını dünya kapitalizminin merkez üssündeki yeni öncü sarsıntıları bildiriyor. Yer yer kendince kafa da bularak, güleriz ağlanacak halimize misali. AKP hükümetinin gayri resmi yayın organı *Yeni Şafak*, batmak üzere olan sigorta devini ima ederek şu manşeti kullanıyor örneğin: “Dünyanın sigortası attı”.

Son durumu ise bir sonraki güne ait *Cumhuriyet*’in şu başlığı veriyor: “Kriz can yakmaya devam ediyor... Küresel finansın beş devinden üçü çöktü, ikisi gün sayıyor...” Ve aynı gazeteden durumu özetleyen manşet: “Peş peşe batıyorlar”!

Batmak için gün sayan ikiliden birini, ABD’nin en büyük sigorta şirketi AIG’i, Amerikan Merkez Bankası (FED) kurtarmak yoluna gitti (işin aslında kamulaştırdı). ABD’nin en büyük dördüncü yatırım bankası olan Lehman Brothers’ın çöküşünü izlemeyi seçenlerin AIG’i neden kurtarmak yoluna gittikleri hakkında ise basında şu bilgiler yer aldı: “ABD’nin dev sigorta şirketi American International Group’un (AIG) batmasının dünya çapında bir krize yol açmasından kaygılanan Amerikan hükümeti, şirkete acil 85 milyar dolar para aktarmayı ve karşılığında firmanın hisselerinin yüzde 80’ini denetimi altına almayı kararlaştırdı. FED’den yapılan açıklamada, AIG’nin çökmesi durumunda, zaten derin bir sıkıntıda bulunan finans piyasalarının ve ekonominin ağır zarar göreceği belirtildi.”

Bu açıklama öncü sarsıntıların haber verdiği deprem riskinin küresel boyutları hakkında bir fikir veriyor. Fakat yapılanın derde çare olamayacağı, FED’in elindeki kurtarma kaynağının “bir atımlık barut” olduğunu, onu da AIG için kullandıktan sonra sırada bekleyen ötekiler için yapacak pek bir şeyi kalmadığını da yine aynı haber kaynakları bildiriyorlar. Şimdi sıra çaresizlik içinde sırasını bekleyen ötekilerde. Kapitalizmde kriz zincirleme tepkimeler halinde geliştiğine göre onları da başkaları izleyecek büyük ihtimalle ve bu gerçekleşirse eğer iflaslar serisi sahnesi hızla tüm dünyaya doğru genişleyecek. Korkulan da bu zaten: “Büyük Çöküş”! 1929’un anısı kapitalist dünyada dehşetini bir kez daha hissettiriyor. Ama herkes böyle bir şey gerçekleşirse alacağı boyutlar yanında 1929’un son derece önemsiz kalacağını da biliyor. Bugünün dünyası, kapitalizmin bugünkü gelişme ve dünya ölçüsünde içiçe geçme düzeyi, 1929’dan öylesine farklı ki!

Kapitalizmin soluğu bir kez daha kesiliyor, üstelik kapitalizmin günümüzdeki kabesi ABD’de. Son birkaç gündür olup bitenlerin özü özeti bu. Dünya devi finans kuruluşları peş peşe batıyor, tüm dünyada borsalar allak-bullak durumda, çalkantı sürüyor ve yeni iflaslar bekleniyor. Hükümetler devreye girdiği, kamu fonlarından piyasaya oluk oluk para akıtıldığı halde kanama durdurulamıyor, iflasların önü alınamıyor, “piyasalar”da sükunet sağlanamıyor. Zira herkes çok iyi biliyor ki bunlar henüz ilk öncü sarsıntılar, daha şiddetlileri arkadan gelecek, demek oluyor ki sırada yeni büyük iflaslar ve belki de büyük bir deprem var. Bu beklenti nabız atışlarını yükseltiyor, korkuları büyütüyor, solukları kesiyor.

İkinci emperyalist dünya savaşını izleyen uzun bir

genel büyüme ve genişleme döneminin ardından ‘70’li yılların ortasında genel bir durgunluk içine giren dünya kapitalizmi, buna rağmen o günden bugüne bir genel çöküş tehlikesinden kendisini korumayı iyi kötü başardı. Böyle bir büyük çöküşe ilk olarak Ekim 1987’de belirgin biçimde yaklaştı. Sarsıntının merkez üssü yine ABD idi. Wall Street borsası yine bir Pazartesi günü (yine “Kara Pazartesi”!) büyük bir sarsıntı yaşadı. Bir anda %22,5 oranında değer kaybına uğradı, milyarlarca dolar buharlaştı, sarsıntı etkisini tüm dünyada gösterdi. Fakat sonuçta bu büyük sarsıntı bir büyük çöküşe dönüşmedi.

Şimdi daha farklı koşullarda, daha farklı bir biçimde benzer bir tehlike ile karşı karşıya kapitalist dünya ekonomisi. Bu kez de uçurumun kenarından dönmeyi başarır mı bilinmez, bekleyip göreceğiz. Ama şu ana kadar gördüklerimiz de yeterince önemli.

Bunlardan ilki ABD ekonomisinin durumudur. Olup bitenler dünyanın bu en büyük ekonomisinin muazzam yapısal zaafiyetini, gelinen yerde ne denli kırılmalı bir hal aldığını bütün açıklığı ile ortaya koymuştur. ABD ekonomisi yıllardan beridir ve halen bir borç, kredi ve spekülasyon denizi içinde yüzmektedir. “Mortgage”ler bunun ürünüdür, dev finans kuruluşlarının peş peşe batması bunun bir dışa vurumudur. Bu ülkede kapitalist kuruluşlar birbirlerine ve devlete, devlet tersinden kapitalist kuruluşlara, tüketici kitleler bunların tümüne muazzam boyutlarda borçlu durumdadırlar. Bu konuda kamu borçlarının ulaştığı boyut bir fikir verebilir. 2007 yılı itibariyle, yani daha ortada “mortgage”in trilyonlarca dolarlık (5.2 trilyon) yeni yükü yokken, kamu borçları toplamı GSYİH’nın %60’ını aşıyordu (kabaca 9 trilyon dolar). Şimdi artık %100’ünü bulmuş olmalıdır.

Bugüne kadar bununla, borç, kredi ve spekülasyonla, bir bakıma yapay bir biçimde döndürülen çarklar gelinen yerde kırılmaktadır. Gündemdeki kriz bunun ifadesidir.

Bu kırılma tüm dünya ekonomisini de dolaysız olarak tehdit etmektedir. Çünkü ABD yalnızca dünyanın en büyük ekonomisi değil (14 trilyonluk GSYİH ile dünya toplamının yüzde 25,5’i), aynı zamanda onun sürükleyici gücü, denebilir ki eksenidir de. ‘90’lı yılları boydan boya kaplayan sayısız krizin (Uzak Asya, Japonya, Rusya, Meksika, Türkiye,

Arjantin vb.) etkileri büyük ölçüde bölgesel kalırken, ABD’deki krizin anında dünyanın dört bir yanında şiddetle yankılanması bundandır. Çin’in büyük gürültülere konu olan büyüme “mucizesi”nin öte yüzünde bizzat ABD’nin kendisi vardır. ABD ekonomisinin çökmesi anında bu mucizenin de sonu anlamına gelir. Öte yandan ABD dünyanın en borçlu ülkesidir de. Haziran 2007 itibariyle dış borçlar toplamı 12.25 trilyona ulaşmış durumda idi. Kriz sarsıntıları ile geçen son bir yıl içinde bu tutar daha da artmış olmalıdır. Bu muazzam dış borç yükü, ABD ekonomisindeki gelişmeler karşısında dış dünyada uyanan büyük hassasiyetin de bir başka nedenidir.

Son gelişmelerle birlikte şimdiden tanık olduğumuz bir başka önemli olgu, kapitalist piyasanın kutsanmasına dayanan neoliberalizmin iflasıdır. Söylemde olduğu kadar uygulamada da. Yıllardır neoliberal küreselleşme politikaları çerçevesinde tüm dünyaya özelleştirmeleri ve serbest piyasa kurallarını dayatan ABD’de şimdi devlet piyasaya müdahale etmekte, peş peşe millileştirmeler yapmaktadır. Daha önce faturasını halka ödetmek üzere Fannie ve Freddie şirketlerinin 5.4 trilyonluk büyük emlak batağını millileştiren hükümet, şimdi de en büyük sigorta şirketi için yaptı aynı şeyi. Bu son adım dünya basınında şöyle yer buldu: “Amerikan Merkez Bankası, iflastan kurtardığı AIG şirketine yaklaşık 85 milyar dolar kaynak sağladı, karşılığında AIG’nin yüzde 80 hissesini teminat olarak kabul etti. Bu, pratikte, AIG’nin kamulaştırılması anlamına geliyor.”

Söylemeye gerek yok ki, bu batağın kamulaştırılmasıdır. Serbest piyasa uygulamaları ile muazzam karlar sağlayan dev kapitalist şirketlerin, aynı piyasanın kör işleyişinin kurbanı olduklarında, karşı karşıya kaldıkları muazzam zararlar, devletin piyasaya müdahalesi ile kamulaştırılmakta, böylece dosdoğru halka fatura edilmektedir. Kapitalizm işte böyle işlemektedir. Tüm tarihi boyunca da bu işler böyle olmuştur. İşleyiş bir dönem piyasanın kör ve kontrolsüz gidişine bırakılmış, sömürü ve soygun çarkı bu eksende dönmüş, işlerin kontrolden çıktığı her durumda ise, “piyasanın sihirli eli” üzerine söylenenler bir anda unutulurken kapitalist devletin kapitalistler için her zaman şefkatli olan eli devreye sokulmuştur. Şimdi de olan budur ve ironik bir

biçimde, buna ilişkin ilk uygulamaların gündeme getirildiği yer de neo-liberalizmin kalesi ve kabesi olan ABD'dir.

Frankis Fukayama, birkaç hafat önce Gürcistan savaşını konu alan bir yazısında, kendisine bir anda büyük bir ün kazandıran fakat çok geçmeden gerçeklerin inatçı gücü karşısında alaylara konu olan "tarihin sonu" tezinden söz ederken şunları söylüyordu: "Yeni uluslararası gelişmelerin seyrini anlamaya çalışmakla bilhassa ilgiliyim. Nitekim 1989 yılında 'Tarihin Sonu' başlıklı bir makale yazmıştım. Liberal fikirlerin, Soğuk Savaş sonunda kesin ve nihai olarak zafer elde ettiklerini savunuyordu." Ne var ki, diye ekliyor, "ABD'nin dünya sistemi üzerindeki hâkimiyeti kayıp gidiyor; Rusya ve Çin, otoriteryanizm ve modernleşmenin, liberal demokrasiye açıkça meydan okuyan bir bileşimini gösteriş budalası gibi sergileyerek kendilerini model olarak sunuyorlar."

Amerikan emperyalizminin ideologu gülünç duruma düşen tezinden söz ederken, ABD'nin "kayıp giden" hakimiyetine yanıyor ve "otoriteryanizm" karşıtlığı adı altında yakınıyor görüldüğü soğuk savaş söylemine dönüyor. Oysa onun nihai zaferini ilan ettiği "liberal fikirleri"nin iki temel ögesi vardı: Burjuva demokrasisi ve serbest piyasa ekonomisi. Her ikisinin de ipi ABD'de çekildi ve çekiliyor, bizzat ABD yönetimi eliyle. İlkinin 11 Eylül ve ikincisinin son ekonomik kriz sonrasında. Elbette kaçınılmaz zorunlulukların basıncı altında, yani tarihin işleyiş ve ilerleyiş mantığı içinde. Fukuyama'yı kedere boğduğu anlaşılan "ABD'nin dünya sistemi üzerindeki hâkimiyeti(nin) kayıp gitmesi" de bunun bir parçası.

Tarihin çarkı dönmeyi sürdürüyor. Şimdilik kapitalizmin kendi mantığı ve yasallıkları içinde. Bunu bize sonu gelmeyen ekonomik bunalımlar, güç kazanan siyasal gericiilik, gemi azıya alan militarizm, artan silahlanma yarışı, kızışan emperyalist nüfuz mücadeleleri ve nihayet büyük yıkımlara ve acılara yolaçan emperyalist savaşlar halen yeterli açıklıkta gösteriyorlar. 20. yüzyıl bunalımlar, savaşlar ve devrimler yüzyılı olmuştur. Karmaşık ve zengin olaylara sahne olan fırtınalı 20. yüzyılın tarihini temelde bunlar belirlemiştir. Bunlardan ilk ikisini, bunalımları ve savaşları, 21. yüzyılın daha ilk on yılı dolmadan, sıraladığımız olgular üzerinden sığağı sığağına yaşıyoruz. Halen eksik olan devrimlerdir. Ama ilk ikisini doğuran tarihsel koşullar neredeyse tam bir kaçınılmazlıkla üçüncüsünü de doğuracaktır. Emekçilerin ve halkların dünya ölçüsünde gitgide güç kazanan mücadeleleri bunun ilk işaretlerini daha şimdiden vermektedir.

"Avrupa'da en çok zenginin yaşadığı Almanya'da halkın sadece yüzde 13'ü adil bir toplumda yaşadığına inanıyor". Bu bilgi çok yeni ve kaynağı Deutsche Welle (Zenginler diyarı Almanya, 10.09.2008). Aynı kaynak, konuyla ilgili bilim insanlarına dayanarak, mevcut sistemin ve işleyişinin halen zengini daha zengin yoksulu daha da yoksul hale getirdiğini söylüyor ve onlardan şu görüşü aktarıyor: "Böyle bir durumda patlamaya hazır bir gelişme ile karşı karşıya olabiliriz. Toplum bölünebilir, bunun da elbette çok ciddi siyasi ve sosyal sonuçları olur."

Toplumsal devrimi mayalayacak sosyal zemin bizzat kapitalizmin kendi işleyişi içinde işte böyle hazırlanıyor, üstelik sistemin zenginliği ile tanınmış ve düne kadar sosyal refahın kalesi sayılan metropollerinde. Kapitalist sistemin çok yönlü bir kriz içinde kıvrıldığı ve "büyük çöküş" korkuları içinde yaşadığı bir evrede, devrimin dünya genelindeki halihazırdaki tüm zayıflığına rağmen gelecek için iyimser ve umutlu olmak için yeterince nedene sahibiz.

Kızıl Bayrak

İşbirlikçi sermaye devletinin iyimser vaazları sahtedir!

Emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı birleşik direniş!

Kafkaslar'da oluşan yeni dengelerin sıkıştırdığı Türk egemen sınıfları, telaş içinde çıkış arayışına girmiş görünüyorlar. Son haftalarda diplomatik alanda gözlenen hareketlilik, bu çıkış arayışının dışa vurumudur.

Şam'daki "Dörtlü Zirve"ye katıldıktan sonra iç politikaya odaklanmak zorunda kalan dinci gericiiliğin başı Tayyip Erdoğan, "Deniz Feneri" dosyalarından ortalığa saçılan yolsuzluk ve rüşvet pisliliğinin kendisine kadar uzanmasından kaynaklı dış politikayla ilgilenemez duruma düştü. TÜSİAD'ın sesi Aydın Doğan medyasının ortalığa saçılan çirkefi egemenler arası çatışmanın malzemesi olarak kullanıp manşete çıkarması, Tayyip'le müritlerini iyice çileden çıkardı. Zira kendilerine "ak" yaftası asan Tayyip Erdoğan ve partisinin rüşvet ve yolsuzluk batağı içinde yüzdüğünün Alman mahkemeleri tarafından belgelenmesi, tekelci sermayenin bir kesimini temsil eden dinci gericiiliğin "kara" yüzünü gözler önüne sermiştir. İşte Erdoğan bir süredir bu kara lekeyi sıvamakla iştegi ettiği için, son günlerde dış politika ve diplomasi Cumhurbaşkanı Abdullah Gül ile Dışişleri Bakanı Ali Babacan'a kalmış görünüyor.

Ermenistan'a "maç ziyareti" gerçekleştiren Abdullah Gül, hemen ardından Azerbaycan'a gitti. Gürcistan'la birlikte bu iki ülkeyi Kafkas İşbirliği Platformu (KİP) oluşturmak için ikna etmeye çalışan Cumhurbaşkanı Gül, Karabağ sorunundan dolayı 17 yıldır ilişkileri sorunlu olan Azerbaycan'la Ermenistan'a "Üçlü Zirve" yapma önerisini götürdüğünü açıkladı. Görüldüğü kadarıyla daha önce çeşitli girişimlerde bulunarak "arabulucu" rolüne soyunan Ankara'daki Amerikancılar, buna Karabağ bölgesini eklemeye heveslenmişler. Abdullah Gül'ün ardından iki ülke dışişleri bakanları ile görüşen Ali Babacan, tarafların New York'ta üçlü zirvede biraraya gelme önerisini kabul ettiklerini savundu. Bundan pek memnun görünen Ali Babacan, ABD'nin huzurunda toplayacağı "üçlü zirve"nin, Washington nezdinde kendisine sağlayacağı prestijin hayaline kapılmış görünüyor.

Savaş kundakçılarının kendi denetimlerinde böyle bir zirvenin toplanmasını istediklerinden kuşku duyulamaz. Ancak bu girişimin beklenen sonucu vermesi pek olası görünmüyor. Zira Rusya Devlet Başkanı Dimitri Medvedev de aynı sorunla ilgili "üçlü zirve" önermiş bulunuyor. Medvedev'in önerdiği mekan ise, sorunun merkezi Karabağ'dır.

Görüldüğü üzere, Ankara'daki Amerikancılar, Karabağ sorununa çözüm bulmak adına Ermenistan'la Azerbaycan'ı ABD'ye yakınlaştırmak istiyorlar. Daha geniş kapsamlı bir proje sunan Rusya ise, bunun tersini yapıyor. Bundan dolayı Ali Babacan'ın hevesinin kursağında kalma ihtimali yüksektir.

"Bölge barışı"na katkıda bulunmak için çaba sarf ettiklerini öne süren Gül-Babacan ikilisinin icraatlarıyla ilgili yapılan bazı yorumlar, Çankaya tepesinin sakini Abdullah Gül'ü rahatsız etmiş görünüyor. Türk devletinin rolüne dair yapılan "aktif taşeronluk" yorumuna sinirlenen Gül, Türkiye'nin "muz cumhuriyeti" olmadığını iddia ederek, bölge barışı için çalışmanın kendi kararları olduğunu öne sürdü. Oysa bilindiği üzere Ankara'daki işbirlikçiler,

bölgesel sorunlar sözkonusu olduğunda, Washington'daki efendiden icazet almadan adım atabilecek iradeden yoksundurlar.

İrade yoksunluğundan muzdarip olan işbirlikçi sermaye devleti, hem ABD'nin sözünden çıkmadan hem Rusya ile arayışı bozmadan hareket etmekte zorluk çekiyor. Zira çıkarları zıt olan tarafları idare etmek, verili koşullarda kolay değil. KİP girişiminin işe yaraması için diğer bölge devletlerini bu sürece katmaya çalışma telaşı içinde bulunan Türk egemenleri, bir yandan girişimin başarısı için çırpınıırken, öte yandan uçuk sayılabilecek pozitif değerlendirmeler yaparak kendilerini rahatlatmaya çalışıyorlar.

Görüldüğü kadarıyla bu girişimi ciddiye alan tek devlet İran oldu. Tahran yönetimi, Türkiye ile yakınlaşarak olası bir ABD-İsrail saldırısında Ankara'daki işbirlikçilerin aktif tetikçilik yapmalarını engellemeye çalışıyor. Tabii böyle bir oluşum başarılı olsaydı, bu İran'ın bölge konusunda daha etkili bir rol üstlenmesine vesile olurdu. Ancak ABD'nin İran'ın etkisini güçlendirecek bir girişime onay vermesi mümkün olmadığı için, İran'ın hevesi Ankara'daki Amerikancılar'ın işine pek yaramıyor.

Görünen o ki, iplerini Washington'a teslim edenlerin "etkin taşeronluk" misyonu bile efendinin icazetine bağlıdır. Demek oluyor ki, Türk egemenlerinin girişimlerine, ancak savaş kundakçılarının bölgesel planlarına hizmet ettiği ölçüde izin verilmektedir. Bu girişimlere önyak olan Türk burjuvazisi, elbette kendi çıkarlarını da korumaya çalışmaktadır. Ancak içinde bulunduğu sıkışmadan, Washington'daki efendilerin emrinden çıkmadan harekete ederek kurtulması mümkün görünmüyor.

Durum böyleyken, Abdullah Gül'ün "sorunların çözümü için bölgede fırsatlar doğmuştur" şeklinde özetlenen görüşü, boş bir temenniden ibaret değilse eğer, gerçekleri saptırmak için uydurulmuştur. Zira Kafkaslar'da savaş tamamları çalarken, "önemli fırsatlar sunan" bir durumdan söz etmenin bölgenin verili durumuyla bir ilgisi yoktur. Abdullah Gül medya görevlilerine iyimser vaazlar verirken, ABD ile bölgedeki yordakçılarını Karadeniz'de bir hafta sürecek savaş provasına hazırlanıyorlardı. Bu arada tatbikatı organize eden ABD ordusunun savaş gemileri, Montrö Sözleşmesi'ne uymak adına Boğazlar'ı "yolgeçen hanı"na çevirmiş bulunuyor. Diğer gelişmelerin yanısıra ortada Karadeniz'i kan gölüne çevirebilecek savaş provaları yapılırken, Amerikancı Abdullah Gül "iyimser vaazlar"la ortalığı yatıştırılmaya çalışıyor.

ABD emperyalizmi, Afganistan ve Irak'ta görüldüğü gibi, Kafkaslar üzerinde egemenlik kurma çabasını da savaş aygıtına dayanarak yürütmekte, olası bir çatışmada ise, işbirlikçilerini de bu yönde seferber olmaya zorlayacağı bilinmektedir. Savaş hazırlığının Karadeniz'de yapıldığı göz önüne alındığında, ABD'nin Türk sermaye devletine nasıl bir rol biçeceğini tahmin etmek güç olmasa gerek.

Böyle bir kritik süreçte yapılması gereken, ilerici-devrimci güçlerin, işçi sınıfının, emekçilerin ve tüm ezilenlerin emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı birleşik direnişi yükseltmeleridir.

Mehmetçik medyayı toplayan ordu sefere mi hazırlanıyor?

İlker Başbuğ'un Genelkurmay Başkanı olmasının ardından ordu cephesinde bir dizi hamle peşpeşe geldi. Burjuva medyanın İlker Başbuğ'un kişisel özellikleriyle açıklamaya çalıştığı bu hamlelerden en önemlisi, ordu adına bir generalin Ergenekon davasından tutuklu generalleri ziyaret etmesiydi. Genelkurmay Başkanlığı tarafından "vefa borcu" olarak tanımlanarak sahiplenilen bu ziyaret, orduda yeni bir dönemin başladığına ilişkin iddiaya kanıt olarak gösterildi. Özellikle, Yaşar Büyükanıt aynı göreve geldiğinde ona umut bağlayan, fakat sonra büyük bir hayalkırıklığı yaşayan "ulusalci" çevreler, bunu İlker Başbuğ'a yönelik beklentilerinin güçlenmesine dayanak yaptılar. Onlara göre artık AKP'nin karşısında boyun eğen Yaşar Büyükanıt'tan sonra nihayet sert ve uzlaşmaz bir Genelkurmay Başkanı vardı.

Oysa durum hiç de böyle değildir. Çünkü ordu kişilere göre politika değiştirecek bir yapılanma olmadığı gibi, gelen her kişi de bu yapının süzgeçlerinden geçirilmektedir. NATO aracılığıyla emperyalist karargahlardan yönetilen ordu, emperyalistlerin ve işbirlikçi tekelci burjuvazinin çıkarlarının bekleliğini yapmaktadır. Yönetim kademelerinde bulunanlar bu işin ne denli iyi ve gerektiği biçimde yapıp yapılmadığı konusunda belirleyici olurlar elbette, fakat işin kendisini tartışamazlar dahi. Ergenekon davasından tutuklanan generaller bile deşifre olan darbe hazırlıkları sırasında bu gerçeği teyit etmişlerdi. Amerika istemezse darbe olmaz! İşte bu gerçek, etrafında yaratılan toz dumanın da dağılmasıyla birlikte İlker Başbuğ şahsında da çok net biçimde görülmektedir. İlker Başbuğ da bir NATO generali olarak emperyalist efendilerine hizmette kusur etmeyecek tarzda davranmakta, bunun için özellikle emperyalist merkezlere bağlılığını tekrar tekrar vurgulamaktadır. Diğer taraftan da, Kürt halkına yönelik inkar ve imha politikaları konusundaki ısrarı ve faşist devlet terörünün büyütülmesi yönünde sergilediği azgınlıkla yine kendinden önceki generallerden hiçbir farkının olmadığını göstermiş bulunmaktadır.

Tüm bunlarla birlikte belirtmek gerekir ki, İlker Başbuğ'un ismi etrafında yapılan "orduda yeni dönem" vurgusu boş bir vurgu değildir. Kendisinden önce aynı görevi yapanlardan kişisel özellikleri bakımından çok fazla farklı olmasa da, düzen içi çatışmanın geçici bir uzlaşmayla sonuçlanmasının ardından göreve gelmiştir. Ayrıca buna bir de Kafkaslar'daki emperyalist savaşı eklemek gerekir. Çünkü bu savaşta ülkedeki amerikancılara ve orduya büyük görevler düşmektedir. Sadece uluslararası hukuka aykırı olarak Boğazlar'ın Amerikan savaş gemilerine açılması bile büyük ve tarihsel önemde bir hizmet sayılmalıdır. Öyle ki, ülke yönetenleri meclis gibi mekanizmalara bile ihtiyaç duymadan ABD emperyalizminin yanında saf tutmuş bulunmaktadır. Kuşkusuz bu emperyalizme uşaklıkta yeni bir durumu ifade etmektedir ve bir dizi siyasal sonucu olacaktır.

İlker Başbuğ'un kişisel özellikleri üzerinden yazılıp çizilenlerin sırrı da buradadır. Düzenin bir bütün olarak emperyalist efendileri tarafından sınavdan geçirileceği, oldukça zor ve maceralarla dolu bir döneme girilirken, orduya da çeki düzen verilmeye çalışılmaktadır. Çünkü ordu AKP ile girdiği dalaşmadan büyük yara almış ve prestij kaybetmiştir.

Prestij kaybı sadece genelde toplum nezdinde değil, aynı zamanda ordu bünyesinde de yaşanmıştır. Özellikle ordunun alt rütbeli subaylarının Ergenekon operasyonları nedeniyle Genelkurmay'a karşı büyük bir hoşnutsuzluk besledikleri sır değildir. Bunun içindir ki, İlker Başbuğ başkanlığında Genelkurmay'ın yaptığı ilk iş bozulan imajlarını düzeltmeye çalışmak olmuştur. Ergenekon tutuklusunu generallerin ziyaretinin bu amaçla yapıldığı şüphesizdir. Ayrıca, geçmiş dönemin tüm sorumluluğu büyük ölçüde Yaşar Büyükanıt'a kesilmiştir. Öyle ki, göreve gelişi bir hayli tantanaya konu edilip el üstünde tutulan Büyükanıt, görevini sessiz sedasız bırakmak durumunda kalmıştır.

İmaj tazeleme operasyonu çerçevesinde yeni bir adım da bugünlerde atıldı. Bu kez, düzen içi çatışmada bölünen ve ipleri gevşeyen medyanın temsilcileriyle toplantı yapıldı. İçlerinde daha önce benzer toplantılara alınmayan *Yeni Şafak* ve *Star* gazetelerinin temsilcilerinin de olduğu geniş bir medya kalabalığı ile yapılan toplantı tam bir çalışma toplantısı biçimindeydi.

3.5 saat gibi uzun bir süreye yayılan toplantı boyunca Genelkurmay medya ile ilişkileri üzerinde dururken, beklentilerini sıraladı. Medyanın temel gündemler üzerinde nasıl hareket etmesi, orduyla ilişkilerinde nasıl davranması gerektiği gibi konuların yanı sıra, toplantıda asıl öne çıkan, Genelkurmay'ın gündemdeki temel sorunlara ilişkin tutumunun en birinci elden ortaya konulması oldu.

Açıktır ki yapılan toplantının amacı, oldukça zor bir döneme girerken medyayı hizaya çekmek, "mehmetçik medya" nitelemesine uygun bir emir-komuta zincirini yeniden kurmaktır. Çünkü, görüşmeye ilişkin yazan *Milliyet* gazetesi yazarı Fikret Bila'nın dediği gibi, Genelkurmay "her mücadelenin önce kafalarda, kamuoyunda kazanılacağı farkında"dır. Bunun için en işlevsel araç da kuşku yok ki medyadır. Ordunun da medyayı bugüne kadar ne kadar etkili biçimde kullandığı bilinmektedir. Bundan dolayıdır ki, yapılan toplantıda öne çıkan en önemli başlıkların biri, ordu ile medya arasındaki ilişkiler ve bu ilişkilerin daha yakın ve işlevsel biçimde nasıl kurulacağı olmuştur.

Genelkurmay bünyesinde medyayla ilişki kurmak üzere 24 saat görevli olacak bir birimin kurulması, haftalık düzenli toplantılar gibi mekanizmalar, toplantıda ifade edilen somut adımlar arasındadır. Bu kadarı bile ordunun medyayı kullanmaya ne kadar önem verdiğini göstermektedir.

Toplantıda öne çıkan diğer bir konu ise, Kürt sorunu bir yana bırakılırsa, ABD-NATO'ya bağlılığa yapılan özel vurgu olmuştur. İlker Başbuğ bu konuda o kadar ileri gitmiş, öyle ifadeler kullanmıştır ki, toplantı neredeyse ABD ve NATO'ya bağlılık seremonisine dönüşmüştür. ABD Genelkurmay Başkanı'nın ziyaretine değinen İlker Başbuğ ABD ile ilişkiler konusunda şunları söylemiştir:

"ABD Silahlı Kuvvetleri ile TSK arasındaki ilişkiler çok önemli. Türkiye-ABD ilişkileri çok kapsamlı. Bu kadar kapsamlı ilişkiler varsa, ilişkileri tek konuya kilitlemek lazım. ABD ile Türkiye arasında stratejik işbirliği olur mu? Bunu tartıştık. Küçük konuları idare etmek büyük konulara konsantre olmak gerekir. (...) Türkiye'nin NATO ile ilişkisinin zayıflaması sözkonusu olamaz. NATO sadece askeri bir güç değil, aynı zamanda siyasi güç, karar mekanizmasında Dışişleri Bakanları Konseyi var. Bundan sonra ne olabilir: Girmek isteyen ülkeler var: Ukrayna, Gürcistan, Azerbaycan, Ermenistan barış için ortaklık anlamında ilgililer."

Genelkurmay böylelikle, ABD ve NATO çizgisinde hareket edeceğini, bu yolda yeni mecralara gireceğini dile getirirken, medyaya verilen görev de bellidir. Medya da bu doğrultuda kamuoyunu yönlendirme görevini yerine getirecektir. Ordu-medya ilişkileri için getirilen yeni mekanizmalara bakıldığında bu görevin kapsamı da görülmektedir. Bu tür mekanizmaların genel olarak savaş halinin olduğu dönemlerde işletildiği düşünülürse, İlker Başbuğ'un komutasındaki ordunun nasıl bir batağın içinde olduğu daha iyi görülecektir. Görünen o ki, ordunun yeni dönemi savaş ve saldırganlıkta geçmiş katlayacak ölçüde bir karanlık dönemdir.

Dolayısıyla, başta devrimciler olmak üzere toplumun örgütlü muhalif güçleri, bu tehlikeyi bertaraf etmek üzere çok yönlü bir hazırlık içine girmek durumundadır.

ABD ve işbirlikçilerinden Karadeniz'de tatbikat...

Kafkaslar'da gerici savaş hazırlıkları

ABD emperyalizminin savaşı Kafkaslar'a taşınmasıyla bu bölgede başlayan yeni süreç, tarafların pozisyonlarına uygun çeşitli girişimleri ile giderek karmaşık bir hal alıyor.

Kapitalist-emperyalist düzenin dünya jandarması ABD'nin Kafkaslar'da istediği gibi at koşturduğu günlerin geride kaldığı kesinleşirken, ABD ile güdümündeki savaş aygıtı NATO'nun yeni girişimleri devam ediyor. ABD-NATO cephesinden gelen yeni hamlelere karşı tetikte bekleyen Rusya ise, bu aşamadan sonra çıkarlarına zarar verecek girişimlere seyirci kalmayacağını her fırsatta hatırlatıyor. Bölgedeki son gelişmelere bakıldığında, ABD-NATO cephesinden kışkırtıcı hamlelerin devam ettiği, Rusya'nın da kendi üslubuyla bu kışkırtmalara yanıt verdiği görülmektedir.

ABD adına başlattığı savaşta burnu Rusya tarafından sürtülen Gürcistan rejimi, saplandığı travmadan çıkabilmesi için NATO ve İMF tarafından desteklenerek güçlendiriliyor. Kuşkusuz ki, emperyalist sistemin militarist ve mali örgütleri tarafından Gürcistan'a gösterilen bu "ilgi"nin bir diğer önemli nedeni, Rusya'ya karşı güç gösterisinde bulunmaktır.

Neo-faşist çetenin azgın şefi Dick Cheney'in ardından Gürcistan'a giden savaş aygıtı NATO'nun şefi Jaap de Hoop Scheffer, emperyalizmin Tiflis'teki kuklası Mihail Saakaşvili yönetiminin arkasında olduklarını ilan etti. Türkiye dahil, NATO üyesi 26 ülkenin temsilcilerini peşine takarak Gürcistan'ı ziyaret eden savaş aygıtının şefi, hem Tiflis'teki Amerikan kuklalarını cesaretlendirmeye hem Rusya'ya militarist aygıt adına mesaj vermeye çalıştı. Gürcistan rejiminin NATO'ya katılma talebi konusunda görüşmeler yapan Hoop Scheffer, Rusya'nın karşı çıkmasına rağmen NATO'nun genişlemeyi sürdüreceğini ve Gürcistan'ın da İttifak'a kesin olarak alınacağını söyledi.

Gürcistan'ın ittifaka "hızlandırılmış entegrasyonu"nun sağlanmasını umduğunu söyleyen Scheffer, Rusya'nın Ağustos ayındaki savaşta sergilediği tutumu da eleştirdi.

Kapitalist-emperyalist düzenin savaş aygıtı NATO, ülkelerin üyeliğe alınmadan önce etnik ya da komşularla yaşanan toprak ihtilaflarının çözülmüş olmasını şart koşuyor. Bu yönüyle Gürcistan'ın konumu NATO üyeliğine müsait değil. Ancak görünen o ki, Kafkaslar üzerindeki hegemonya çatışması, NATO'nun bu kuralını çiğnemesine yol açacaktır. NATO şefinin "Tiflis çıkarması" ile aynı günlere denk düşen bir zamanlamayla Uluslararası Para Fonu (İMF) tarafından yapılan açıklamada, Gürcistan'a 750 milyon dolar tutarında kredi açılmasının onaylandığı duyuruldu.

Kredinin Gürcistan'ın döviz rezervlerini takviye etmeyi ve ülke ekonomisine güveni artırmayı amaçladığını ifade eden İMF şefleri, Gürcistan'ın ihracat ya da yabancı yatırım çekmekte yaşadığı sıkıntıları aşmasına da, bu kredi ile yardımcı olacaklarını savundular.

ABD emperyalizminin Rusya'ya karşı asıl güç gösterisi, Karadeniz'de 7 devletin katılımıyla "Jackal Stone" (Çakal Taş) adı verilen tatbikatın başlatılması oldu.

16 Eylül'den 24 Eylül'e kadar devam edeceği

belirtilen tatbikata, NATO üyeleri ABD, Macaristan, Litvanya, Romanya, Letonya, İsveç ile henüz üye olmayan Ukrayna'nın katılacağı bildirildi. Bu tatbikat, salt Rusya'ya karşı bir güç gösterisi değil, ABD ile yardımlarının Karadeniz'i kan gölüne çevirme yönünde attığı uğursuz bir adımdır aynı zamanda. ABD ile NATO'nun peş peşe gelen kışkırtıcı adımları, Rusya'nın tutumunda bir değişikliğe yol açmadığı gibi, Moskova yönetiminin karşı hamleleriyle dengelenmeye çalışılıyor.

Abhazya ile Güney Osetya'nın dışişleri bakanlarının Moskova'yı ziyaretinden bir hafta sonra iki bölgeyi de ziyaret eden Rusya Dışişleri Bakanı Sergey Lavrov, Moskova yönetiminin iki bölgeyle çok yönlü ilişkileri geliştirme kararlılığını bir kez daha göstermiştir. Öte yandan Rusya, Azerbaycan ile ilişkileri geliştirmek için de girişimlerini hızlandırıyor. Azerbaycan Cumhurbaşkanı İlham Aliyev'i Moskova'ya davet eden Rus Devlet Başkanı Dimitriy Medvedev, Bush'un yardımcısı Dick Cheney'in bu ülkeyi ziyaretinden hemen sonra bu hamleyi yaptı.

Bush'un yardımcısının Bakü'de pek ilgi görmemesi, Aliyev'in ise davete hemen icabet etmesi, Azerbaycan yönetiminin Rusya ile ilişkileri iyi tutmaya çalıştığına işaret ediyor. Rusya'nın, enerji alanında işbirliğinin yanısıra, üçüncü ülkelerin bölgede askeri güç konuşlandırmasına karşı ortak tutum geliştirmeye çalıştığı bildiriliyor.

Medvedev-Aliyev görüşmesinde Rusya'nın, Ermenistan-Azerbaycan ilişkilerinin düğümlemesine yol açan Karabağ sorununa çözüm bulmak için öneri sunduğu, bu amaçla Karabağ'da yapılacak üçlü bir zirve önerdiği gelen bilgiler arasında. Bu arada Kafkaslar'daki kararlı tutumundan dolayı Rusya'ya yaptırımlar uygulanmasını tartışan batılı emperyalistlere seslenen Rusya Devlet Başkanı Dimitri Medvedev, "Onlar bir muz cumhuriyeti için birkaç gelir kaynağını kapatıp oradaki durumu daha da dramatik hale getirebilirler. Bu hesap bizde tutmaz" diye konuştu. Rusya

uzmanlarının yıllık toplantısı olan Valdai Club toplantısında konuşan Medvedev, savaş aygıtı NATO şeflerine de mesaj verdi. Gürcistan'ın NATO üyesi olmasının NATO ve Kafkaslar'ın istikrarını bozacağını savunan Medvedev, "Gürcistan NATO üyesi olsa bile saldırmaktan çekinmeyiz" diye de meydan okudu.

Rusya'nın İngiltere Büyükelçisi Yuri Fedotov ise, Ukrayna'nın NATO üyeliği olasılığına değindiği açıklamasında, "Ukrayna'ya yönelik bir askeri müdahale planımız yok, ancak insanlar Güney Osetya'da olanları da unutmamalı" diyerek, bu konuda tepkisiz kalmayacaklarına işaret etti. Rusya Dışişleri Bakanlığı tarafından da uyarılan Ukrayna yönetiminin, yaygın muhalefete rağmen NATO üyeliği için çaba harcaması eleştirildi. Ancak Ukrayna'daki son gelişmeler, bu ülke yönetimindeki Amerikancılar'ın güç kaybettiğini gösteriyor. Cumhurbaşkanı Viktor Yuşçenko ile Yulia Timoşenko'nun partileri arasındaki işbirliğinin bitmesi üzerine koalisyon hükümetinin çökmesi, halen cumhurbaşkanı olan Viktor Yuşçenko'ya verilen desteğin ise, yapılan kamuoyu araştırmalarında tek haneli rakamlara gerilemesi, ABD işbirlikçilerinin bu ülkede ciddi bir zayıflama sürecinde olduğunu göstermektedir. Bu şartlarda Ukrayna'nın NATO üyeliği zor görünmektedir.

Rusya, Kafkaslar dışında Ortadoğu ve Güney Amerika'da da bazı girişimlerde bulunmaktadır. Rusya-Suriye arasında varılan anlaşma üzerine Rus donanmasının Akdeniz'de konuşlanmaya hazırlanması, Venezüella ile yapılan ortak tatbikat ve bu ülkeye satılan yeni silahlar, Rusya'nın son günlerde bu iki bölgeye yönelik somut adımları olmuştur.

Sonuç olarak, Kafkaslar üzerinde egemenlik kurma çatışmasına bağlı olarak yaşanan gelişmeler, gerici savaş riskini arttırmaktadır. Bu ise, anti-emperyalist, anti-kapitalist birleşik mücadelenin bölge halklarının geleceği açısından taşıdığı kritik önemi günden güne arttırmaktadır.

Rant kavgası ve çürüyen düzen gerçeği!

Almanya'daki "Deniz Feneri" davasında karar açıklandı ve sanıklar "nitelikli dolandırıcılık"la suçlandı. Deniz Feneri Başkanı Mehmet Gürhan'a mahkûmiyet kararı çıkarken, diğer sanıklar, işledikleri suçu itiraf etmeleri ve tutukluluk süreleri göz önüne alınarak, cezaları tecil edilerek serbest bırakıldılar. Ancak mahkemenin "gerçek failer"ın Türkiye'de olduğu yönündeki açıklaması ve bu çerçevede Kanal 7'nin sahibi Zekeriya Karaman'ı işaret etmesi, tartışmaların bir süre daha devam edeceğini gösteriyor.

"Deniz Feneri" davası vesilesiyle kamuoyuna yansıyan, gerçekte ise rant kavgasından öte bir anlamı olmayan tartışmalar geçtiğimiz hafta sonu da devam etti. Erdoğan, Aydın Doğan'a bir hafta süre tanıyarak "açıklamazsan ben açıklarım" tehdidi savurdu, kamuoyunda büyük "sırlar" açıklayacakmış gibi bir beklenti yarattı. Ardından Aydın Doğan'ın kendisine yazdığı bir mektuptan söz etti, Doğan'ın iş adamı ve yayıncılık şapkasını birbirine karıştırarak kendisine talep ve beklentilerini ilettiğini açıkladı. Doğan grubunun daha önce ifşa edilen "kaçak kâğıt" kullanımı ile borsada küçük ortakların zarara uğratılması olayına da değindi. Kısacası, "açıklarım" tehdidinin yarattığı beklentileri karşılayan anlamlı bir şey söylemedi.

Bu ihtiyatlı tavrı elbette nedensiz değildir. Zira, Aydın Doğan'ın kirli çamaşırlarını ortaya sermesi durumunda karşı tarafın da kendileri hakkında bugüne kadar çekmeceye tutulan dosyalarla cevap vereceğinin bilincindedir. Yerel seçimlere doğru işleyen süreçte bundan en çok kendileri zararlı çıkacaktır.

Bu yüzden Erdoğan, Doğan'ın "uzlaş"ı çağrılarını yanıt verirken, hedefine de "Doğan'ın kalemşör"larını çakmış gözüküyor. Nitekim konuşmalarında Doğan'ın "yazarlarına söz geçiremediğinden" dem vuruyor. Böylece Doğan'ın "işadamı şapkasıyla" beklediği imtiyazların hangi koşullar altında gerçekleşebileceği mesajını üstü kapalı iletmış oluyor.

Erdoğan bu arada kendi tabanına dönük mesajlar vermeyi de ihmal etmiyor. AKP tabanında, yaşananların "hortumları kesilen" Doğan grubunun duyduğu rahatsızlıktan kaynaklandığı algısı yaratılmak isteniyor. Belli bir gerçekliğe dayandığı ölçüde karşılık da bulan bu propagandanın asıl amacı ise "kesilen hortumların" başka yerlere bağlandığının görülmesinin önüne geçilmesidir. Zira "Deniz Feneri" olayı bu durumu çok net bir şekilde ortaya koymuştur. "Yolsuzluğa damardan gireceğiz" diyenlerin, neye nasıl girdikleri bu olay üzerinden açığa çıkmıştır.

Deniz Feneri davasının asıl faili olarak suçlanan Zekeriya Karaman ait Beyaz Holding'in İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin İSMEK ihalelerini son üç yıldır kazanan şirket olması, "kesilen hortumların" nerelerde bağlandığı hakkında bir fikir veriyor. Ya da ATV-Sabah grubunun kamu bankalarından alınan kredilerle "bizim Çalıklar"a nasıl devredildiği de... Yine Ceyhan'da rafine ruhsatı için Berlusconi-Putin ve de Çalık için "söz verilmesi" üzerinden, "babalar gibi satan" Unakıtan'ın aile şirketlerinin girişimlerinden, kamuoyunda "becerikli Abdullah" olarak tanınan Kuveyt Türk Bankası Başkan Yardımcısı Abdullah Tivnikli'nin Telekom'un satışı sırasında oynadığı rolden de...

Kısacası "yolsuzluğa damardan gireceğiz" diyenler boğazlarına kadar yolsuzluk batağına batmışlardır. AKP hükümetinin arkasındaki islami sermaye aynı zamanda "hortumlama"lar sayesinde palazlanmaktadır. Bunu yaparken de, "tüyü bitmemiş yetimin hakkını asla yedirmedik, yedirmeyiz" diyecek kadar arsızdırlar.

Çürüyen kapitalizmin tek alternatifi yeni bir toplumsal düzendir. İşçi ve emekçilerin sınıfsal iktidarını temsil eden sosyalist düzen!

TİB-DER'den açıklama:

İş cinayetlerine yeni kurban!

Yalova'nın Altınova İlçesi'ne bağlı Hersek Köyü'nde bulunan Kurban Tersanesi'nde, 11 Eylül günü saat 10.00 sıralarında, gemi yapımında işçi olarak çalışan 16 yaşındaki Muharrem Ceylan, elektrik akımına kapılarak iş cinayetine kurban gitti. Aldığımız bilgiye göre, Hersek köyünde 20 dönüm alan üzerinde kurulan Kurban Tersanesi'ne tamir için bir gemi yanaştı. İşçi, geminin dış yüzeyini tazyikli suyla yıkadığı sırada elektrik çarpması sonucu ağır yaralandı ve kaldırıldığı Yalova Devlet Hastanesinde hayatını kaybetti.

Devlet yetkililerinin tersanelerde yaşanan iş cinayetlerine karşı patronlarla aynı gemide oldukları bilinmektedir. Yüzü aşkın işçi cenazesine rağmen işçi sağlığı ve güvenliğine kaynak aktarmayan patronların sırtını sürekli olarak devlet yetkilileri sıvazlamış, tepkilerin törpülenmesi adına tersane açma kapama oyununa girmişlerdir.

Devletin ve patronların işçiler için döktüğü gözyaşlarının sahteliği her ölümle birlikte bir kez daha açığa çıkmıştır. 12 Eylül artığı yasalarını dahi uygulamayan sermaye devleti ve asalak patronlar, Muharrem Ceylan isimli 16 yaşındaki çocuk işçinin ölümünden sorumludurlar. Yasalara rağmen ağır sanayide 18 yaşın altında işçinin çalıştırılmasının yasak olduğunu bile bile çalıştıranlar, devlet yetkililerinin bugüne kadar sergiledikleri pratiklerden güç almaktadır.

Ölümlerin sorumluluğu patronlara ait olduğu gibi devletindir de aynı zamanda. Zira devlet ölümleri önleme konusunda yapabileceğini yapmamıştır, yapmayacaktır. (...)

Tersane İşçileri Birliği

Tayyip'ten tersanelerdeki ölümlere destek!

Tuzla tersaneler havzasında yapımı tamamlanan gemilerin birçoğunun denize indirilme törenleri, hükümet düzeyinde temsilcilerin katılımıyla gerçekleştirilir. Gemi inşa sektörünün "Türkiye'nin parlayan yıldızı" olduğunun dile getirildiği törenlerde işçi kanıyla büyüyen sektörün öneminin altı çizilir.

14 Eylül günü Tayyip Erdoğan, sermaye sınıfının başbakanı olduğunu bir kez daha gösterdi. Sadece 2008 yılı içinde iki iş cinayetinin yaşandığı Metin Kalkavan'ın sahibi olduğu Sedef Tersanesi'nde "M/V İbrahim Dede" adlı konteynır gemisinin denize indirilmesi törenine katıldı. Burada yaptığı konuşmada, son yıllarda havzadaki üretim kapasitesinin artmasıyla sektördeki gelişmeye dikkat çekti, 2002 yılında 5 bin olan çalışan sayısının şimdilerde 35 bine yükseldiğini söyledi.

Gemi inşa sektörünün büyüyen ve kar getiren yapısına özel olarak vurgu yapan Erdoğan'ın denize indirilen geminin tanıtımını Kalkavan'dan daha iyi yaptığı söylenebilir:

"Yaklaşık bir yılda inşa edilmiş bu gemi, Türk gemi inşa sanayinin iftihar verici düzeyinin bir göstergesi durumunda" diyen Erdoğan, gemi siparişlerinde yaşanan artış nedeniyle sektöre yeni yatırımların yapılacağını da müjdeledi.

Tayyip Erdoğan'ın konuşmasının bir başka yönü ise havzada alınmayan iş güvenliği önlemleri üzerine: *"Önümüzdeki yıllarda hem iş güvenliğinin ileri düzeye ulaştığı, hem de üretimin teşvik edildiği bir ortamın oluşturulmasını ben de birliklerimiz ve odamız da kesinlikle temenni ediyoruz"* diyen Erdoğan, bakanlıkların da bu konuda çalışmalar yaptığını, işin eğitim altyapısını ileri noktalara taşıyacaklarını duyurdu. Göz boyama amaçlı olarak 24 meslek lisesinde yapılan işçi eğitimlerini örnek göstererek, çalışmaların devam edeceği sözünü verdi.

Erdoğan'ın konuşması, tersane patronlarının işçilerin kanı üzerinden sürdüğü saltanata açıktan verilen bir destektir. Bu sermaye uşağı, yüzü aşkın işçinin en basit önlemler alınmadığı için katledildiği bir cehennemde, herkesi "duygusal ve hüznü" olmaktan uzak durmaya çağırıyor! Bu sözler, havzada hüküm süren kuralsızlığı en açık biçimiyle onaylanması anlamına geliyor.

Tersane işçileri örgütlü ve militan mücadelesiyle gereken yanıtı veremediği sürece, asalak patronların da, onların siyasal temsilcilerinin de arsızlığı sürecektir!

Rant savaşı ve SSGSS Yasası

Bu yıla girerken tüm ülkenin kilitlendiği tek gündem, “Sosyal Güvenlik Reformu” olarak paketlenen “sosyal yıkım” saldırısı olmuştur. Medya eliyle parlatılan yeni düzenlemeler öylesine pervasız ve acımasızdı ki, belli vurgularda değişiklik yapılmak durumunda kalınmıştı. Sermaye medyasının genelde tutumu “çocuklarınızı sigortalı yapın” uyarılarının ötesine geçmezken, AKP hükümeti kendi medyasını bu iş için tetikçi olarak kullanmıştı.

Köklerini GATS’tan ve İMF ile yapılan anlaşmalardan alan SSGSS Yasası’nın geçmişi çok eskilere dayanıyor. AKP hükümeti her ne kadar yasanın sahibi gibi görünüyor olsa da, bu dönüşüm hükümetin boyunu fazlasıyla aşıyor. Bu yasa ile yapılmak istenenler bir devlet politikası olarak gündemimize girmiştir.

Yasanın getirdikleri üzerine çok şey yazılıp çizildi. Sosyal güvenlikten sağlığa dek geniş bir çerçevede köklü bir dizi değişiklik öngören yasa, üzerine yapılandırılan yıldızların hiçbirini taşıyamamış olmasına rağmen, muhalefetin hiçbir kesimi bu işi kendi lehine çevirmeyi başaramadı. Bu arada iktidarını dinsel gericilikle pekiştiren AKP hükümeti öylesine bir güç haline geldi ki, bir dizi liberali ve “solcu” bilinen aydın takımını da peşine taktı. Ancak AKP asıl etkisini medya üzerinde gösterdi. Cem Uzan’ın geçtiğimiz seçimde sadece medyayı etkin bir biçimde kullanarak hiç yoktan aldığı yüksek oy medyanın gücünü açıklan ortaya sererken, hükümetin Uzan seferini önce elindeki medya gücünü alarak başlatması da, bu gücün kaynağına indirdiği en büyük darbe oldu. Medyanın gücü ve bu gücün etrafında şekillenen iktidar yalandan ve iftiradan besliyor. Bilinci dumura uğratılan emekçiler ise kendine verilen ötesinde yorum yapabilme yeteneğini tümünden kaybetmiş ve savunmasız bırakılmış durumda.

Günümüzde tüm iletişim büyük tekellerin eline geçmiş bulunuyor. Bu, medyanın boydan boya büyük tekeller tarafından yönlendirilmesi ve artık birilerinin tetikçisi konumuna gelmesi sonucunu dolaysız olarak yaratmış oluyor. Yani iktidara yakın duran tekeller ile yakın durmayıp az rant yemiş öfkeli patronlar hemen ellerindeki en güçlü silaha, yani medyaya sarılıyor. Bunun en açık örnek olarak, geçtiğimiz seçimde AKP’ye ve Tayyip Erdoğan’a yaptığı serenatlarla onu hükümete doğru iten bir güç olan Aydın Doğan ve onun paralı- kalemliler grubunun şimdi aynı hükümetle kanlı bıçaklı olması gösterilebilir.

Doğan medyası ve AKP arasında başlayan husumetin ne olduğu bir yana, iki taraf da yeni çağın en büyük silahının gücünü herkesin gözü önünde en etkin biçimde kullanıyor.

Doğan medya grubu yakın zamanda önce Deniz Feneri’ni, sonra kriz meselesini ve son olarak da SSGSS Yasası’nı diline dolamış durumda. Ek olarak da laiklik Aydın Doğan’ın elindeki en güçlü silaha katkı yapıyor. Dinci medya da öteki cepheden üzerine düşeni fazlasıyla yerine getiriyor! Savaşın iki cephesinde de kirli çamaşırın fazlalığı bu kavgayı gündemde tutuyor.

İş medyanın savaşı olunca, güzellikler ve karalamalar birbirini izliyor. AKP medyası 1 Ekim itibarıyla hayatımıza girecek SSGSS Yasası’nı parlatmakla meşgulken, Doğan medyası da sanki aylar sonra uykusundan uyanıp ava çıkmış bir timsahın gözyaşları ile yasaya veryansın ediyor. Elbet bu işin sonunda değişen hiçbir şey olmayacak. Ya iki

yumurtadan biri kırılacak ya da kolkola girip yalana dolana kaldıkları yerden devam edecekler. Ancak şu an karşılıklı olarak kılıçlar çekilmiş durumda. AKP ve hükümetin elde ettiği gücün kurulu düzeni zorlaması ve hükümet olmanın olanaklarıyla İslami sermayenin palazlanıyor olması, bu çekişmeye yön veriyor.

Bu it dalaşında bir kez daha kaybeden işçiler ve emekçiler olacaktır. Her ne kadar SSGSS’nin eleştirisi medyada boy gösteriyor olsa da, ne Doğan medya

grubu ne de TÜSİAD oligarkları bu yasadan zerre kadar rahatsız değildir. Emin Çölaşan gibi bir şarlatanı bile Erdoğan’ı eleştirdiği için işten çıkartan Aydın Doğan için sorun “medyanın bağımsızlığı” değil, rant paylaşımıdır.

Sonuçta, işçi sınıfına eziyette ve bu eziyeti allayıp pullamakta ustalaşmış iki cenah arasındaki bu çekişmede ortaya dökülenler, burjuvazinin pisliğini iyi bir biçimde gözler önüne sermiş bulunmaktadır.

SSGSS 1 Ekim’de yürürlükte...

HSGGP’den mücadele çağrısı!

Geçtiğimiz Nisan ayında yasalaşan SSGSS, 1 Ekim’de yürürlüğe girecek. Emekçilerin sonuçlarını önümüzdeki dönemde aşamalı olarak yaşayacağı SSGSS ile birlikte emeklilik yaşı yükseltildi, prim gün sayısı artırıldı, emekli maaşı bağlanma oranları düşürüldü, sağlık hizmeti alabilmek için yeni katılım payları getirildi, sağlık hakkı kısıtlandı, sağlıkta özelleştirme hızlandırıldı vb...

HSGGP (Herkesi Sağlık Güvenli Gelecek Platformu), SSGSS yasanın geri çekilmesi talebiyle mücadeleye başlamış, yasa geçse dahi sonuçlarına karşı mücadeleyi yükselteceğini ilan etmişti. Platform bu doğrultuda etkin ve yaygın bir çalışma yürütmüş 14 Mart ve 6 Nisan eylemi gibi yasanın geri çekilmesi talebine dayalı kitlesel eylemler gerçekleştirmişti.

HSGGP, SSGSS’ye karşı emeklilik, sağlık, insanca yaşanacak ücret ve örgütlenme hakkı için mücadelesini önümüzdeki dönemde de sürdürecektir. Yasanın yürürlüğe gireceği tarih olan 1 Ekim’e kadar, yasaya karşı mücadelenin devam edeceğini duyuracağı bir çalışma örgütleyecek. Bu amaçla, 21 Eylül günü “SSGSS’li bir ülkede emeklilik-sağlık-ücret ve örgütlenme için birleşik mücadele!” şiarıyla bir panel-forum gerçekleştirecek.

Platform yasaya tepkisini sokaklarda da gösterecek. 24 Eylül günü Aksaray-Pertevniyal lisesinin karşısından Unkapanı Sosyal Güvenlik Kurulu Müdürlüğü’ne yürüyüş gerçekleştirecek ve burada bir basın açıklaması yapacak.

HSGGP, tüm bu etkinlikleri ve SSGSS’ye karşı mücadele kararlılığını duyurmak amacıyla hazırladığı bildirimleri yaygın bir şekilde dağıtmayı planlıyor. Bildiride mücadele kararlılığı şu sözlerle dile getiriliyor: “1 Ekim 2008 günü yürürlüğe girecek olan GSS’nin arifesinde düzenleyeceğimiz etkinliklerle sağlık ve sosyal güvenlik hakkı için mücadelemizin sürdüğünü ve süreceğini; bundan sonra da bütün sağlık ve sosyal güvenlik mağdurlarının, hakları için örgütlenip sendikalaşan işçi ve emekçinin yanında olacağımızı tüm kamuoyuna bir kez daha duyuracağız.”

Panel-Forum

21 Eylül 2008 Pazar, Saat 13.00-17.00, Petrol İş Genel Merkezi / Altunizade

Kitlesel yürüyüş ve basın açıklaması:

24 Eylül 2008 Çarşamba, Saat 13.00, Pertevniyal Lisesi karşısında toplanma ve Unkapanı SGK Müdürlüğü’ne yürüyüş

Kürtçe'ye yönelik yasakçı uygulamalar sürüyor...

Kürt halkına ve diline özgürlük!

DTP Genel Başkan Yardımcısı Kamuran Yüksek, Kürt Dili Eğitim Platformu tarafından başlatılan "anadilde eğitim kampanyası" çerçevesinde etkinlikler düzenleneceğini, DTP milletvekillerinin meclis kürsüsünden Kürtçe konuşacağını açıkladı. Ardından DTP milletvekillerinin bir kısmı da meclis kürsüsünden Kürtçe konuşacaklarını dile getirdiler.

Bunun üzerine Meclis Başkanı Köksal Toptan, meclis kürsüsünden Kürtçe "konuşamazlar" diyerek, Kürt dili konusunda devletin yasakçı tutumunun sözcülüğüne soyundu. DTP milletvekillerine aba altından sopa göstermeyi de unutmadı.

Kürt dili ve kültürünü geliştirmeye yönelik çabalar karşısında sömürgeci sermaye devletinin sözcüleri imha ve inkarın diliyle konuşuyorlar. Cumhuriyet tarihinin sayfaları bu yasakçı açıklamalarla doludur. Meclis Başkanı'nın yaptığı açıklama bunun yalnızca yeni bir örneğidir.

Kürt halkına ve diline yönelik saldırılar sürüyor!

Kürt halkına ve Kürt diline yönelik baskılar, göstermelik yasal değişikliklere rağmen sürüyor. AB'ye uyum çerçevesinde yapılan yasal değişiklikler bizzat sömürgeci devletin görevlileri tarafından boşa çıkarılıyor.

Sermaye devletinin yargı mekanizması da boş durmuyor. Yasakçı, inkarcı ve tekçi zihniyet, kontrgerilla hukuku üzerinden sürdürülüyor. Kürt dilini yok sayıcı yargı kararları genelleşiyor.

Sadece kağıt üzerinde olsa da, uluslararası anlaşmalarla güvence altına alınan dil ve kültürel haklar, sömürgeci sermaye devletinin fiili kontra hukukuyla gasp ediliyor.

İmralı'da Kürtçe konuşulması yasaklandı. Ardından Kürt sanatçı, aydın, yazar ve politikacılarına, kendi dillerini konuştukları için davalar açıldı. Açılan davaların büyük bir kısmın da hapis cezaları verildi. Kürtler'in, Kürtçe konuştukları için saldırıya uğramaları ve sorunlarla karşılaşmaları rutinleşti.

Son aylarda F tipi cezaevlerinde Kürtçe kaynakların toplatılması, el konulması olayları genelleşti. Kültür Bakanlığı bandrollü Kürtçe kaynak kitaplar bile, hiçbir toplatma ve yasaklama kararı olmamasına rağmen toplatılıyor. Kürtçe gazete ve dergiler tutsaklara verilmiyor.

Cezaevlerinde başlayan Kürtçe konuşma yasağı ve Kürtçe kaynakların yasaklanması, sömürgeci sermaye devletinin sistemleştirilmiş asimilasyon politikasının parçasıdır. Zira egemenler, Kürtçe'nin kullanılmasının yol açacağı sonuçlardan büyük bir korku duyuyorlar. Kürt halkının ulusal bilincinin gelişimine hizmet edeceğini, özgürlük için mücadele isteğini körükleyeceğini biliyorlar. Bu bilinçle yasak silahına sarılıyorlar. Açılan davalar, Kürtçe kaynaklara getirilen yasaklar, imhacı ve inkarcı devlet politikasının zaafa uğramaması içindir.

Sömürgeci sermaye devleti, Kürt dilinin ve kültürünün gelişmesi çerçevesinde çaba gösteren DTP'li belediye başkanlarına ve belediye meclis üyelerine yönelik ablukasını da sürdürüyor. Görevden alınan DTP'li belediye başkanlarına ve belediye meclis üyelerine her gün yenileri ekleniyor. "Türk harflerine muhalefet" suçlaması ile davalar açılıyor.

Yasakların nedeni?

Kürtçe konusundaki bu hassasiyet nereden kaynaklanıyor? Bu konuda neden gizli eylem planları hazırlanıyor? Niçin Eğitim-Sen, tüzüğünde "anadilde eğitim" maddesi yer aldı diye, Genelkurmay tarafından hedef tahtasına çakılıyor, kapatılmayla karşı karşıya bırakılıyor? Neden üniversite öğrencileri "Kürtçe eğitim" istedikleri için en acımasız saldırılarla karşılaşılıyor, okullardan atılıyor, yargılanıyorlar? Neden Kürt halkı çocuklarına Kürtçe isimler koyamıyor?

Bu icraatların tümü imha ve inkara dayalı sömürgecilik politikalarından kaynaklanıyor.

Başlangıçta Osmanlı toplumu çok dilli, çok kültürlü bir yapıya sahipti. İmparatorluğu teşkil eden halkların dillerine, kültürlerine, kimliklerine karışılmamış, çok dilli, çok kültürlü yapı büyük oranda korunmuştu. 1908 burjuva devriminden sonra gelişen milliyetçilik hareketleri Osmanlı İmparatorluğu'nu da etkilemiş, 1911 Trablusgarp ve 1912-13 Balkan Savaşları sonunda İmparatorluk en önemli topraklarını yitirmiş, bu topraklar üzerinde çeşitli ulus-devletler kurulmuştu. Osmanlı Türk aydınları, imparatorluğun geri kalan kısmını elde tutabilmek için harekete geçmiş, bir ulusu ulus yapan dilin önemini kavramış ve Türkçe'nin imparatorluğun resmi dili olmasını sağlamışlardı. Osmanlı'dan bu politikayı devralan sermaye devleti sömürgeci politikalara dört elle sarılıyor.

Kürt dili ve kültürü üzerindeki baskılar, Kürt halkına yönelik imha ve inkar politikalarından bağımsız ele alınamaz. Tüm bu sorunların kaynağı sömürgeci sermaye devletidir. Çeşitli milliyetlerden

işçi ve emekçiler ancak, halkların eşitliğine ve gönüllü birliğine dayanan sosyalist toplumsal düzende sorunların kalıcı çözümünü sağlayabilirler. Dolayısıyla, sorunun gerçek ve kalıcı çözümü sömürgeci sermaye iktidarının tarihe gömülmesinden geçiyor.

DTP'nin kapatılmasına karşı açıklamalar....

"Hepimiz Kürt'üz, hepimiz DTP'liyiz!"

DTP'yi kapatma davasına ilişkin çeşitli kurumlar ortak açıklamalar yaptılar. EHP, EMEP, SDP, SODAP, SPG, TÖP, ÖDP, DİP, ESP, BDP, Partizan, Marksist Bakış, 78'liler Girişimi, ÜİD-DER, Devrimci 78'liler Federasyonu "DTP kapatılmaz!" kampanyası kapsamında 15 Eylül günü DTP İstanbul İl Binası'nda basın toplantısı düzenledi.

"DTP kapatılmaz! Hepimiz Kürt'üz, hepimiz DTP'liyiz!" pankartının yer aldığı açıklamada şunlar söylendi: "Bizler DTP kapatma davasının iptal edilmesini ve parti kapatmalara son verecek düzenlemelerin acilen parlamentoda yasalaşmasını talep ediyoruz. Düşünce, ifade ve örgütlenme özgürlüğünün önündeki engeller kaldırılmalı."

İHD: "DTP kapatılmamalıdır!"

İHD İstanbul Şubesi DTP'yi kapatma davasına ilişkin şube binasında basın açıklaması gerçekleştirdi. Basın açıklamasını okuyan İHD İstanbul Şube Sekreteri Abdülbaki Boğa şunları söyledi: "Örgütlenmenin ve ifade özgürlüğünün önündeki engellerin, siyasi partiler kanunu ve parti kapatılmasına ilişkin anayasanın ilgili maddelerinin demokratik hale getirilmesinin daha anlamlı olacağını düşünmekteyiz. DTP kapatılmamalıdır."

Alevi kurumlar: "DTP kapatılmasın!"

Alevi Bektaşî Federasyonu, Pir Sultan Abdal Kültür Derneği, Özgür Demokratik Alevi Hareketi, HUBYAR Sultan Kültür Derneği, Çamşılı Hüseyin Abdal Derneği, MASAP, TUDEF, Koçgiri Kültür Merkezi Girişimi, Kapıkaya-Der, Kayy-Der, Sev-Der DTP'nin kapatılmasına karşı 13 Eylül günü İHD'de basın açıklaması gerçekleştirdi.

Yapılan açıklamada, darbelerin bu topraklarda demokrasi ve özgürlükler mücadelesine vurulmuş bir hançer olduğu ifade edildi. Devrimci, demokrat ve aydınlara baskı, işkence, mahpus, sürgün ve idamı yaşattığı dile getirildi. DTP'nin kapatılmasının Türkiye siyasi hayatı üzerinde koyu bir gölge düşüreceği, bu yanlışın sürdürülmemesi gerektiği vurgulandı.

DTP'nin kapatılma davası eylemlerle karşılandı...**“Yaşasın halkların kardeşliği!”*****İstanbul: “DTP demokrasinin teminatıdır!”***

Anayasa Mahkemesi'nin Demokratik Toplum Partisi'ne (DTP) açtığı kapatma davası 16 Eylül 2008 tarihinde DTP'nin verdiği sözlü savunma ile başlarken, DTP çeşitli illerde kapatma davasının geri çekilmesini talep eden basın açıklamaları gerçekleştirdi.

İstanbul'da Galatasaray Lisesi önünde gerçekleştirilen, ilerici ve devrimci kurumların da destek verdiği eylemde Türkçe ve Kürtçe olarak “Demokratik Toplum Partisi demokrasinin teminatıdır!” pankartı ve “Güneş balçıkla kapatılmaz!”, “DTP'yi kapatmak Kürt sorununda ısrardır!”, “Partime, vekilime, dilime, kültürüme dokunma!” dövizleri açıldı.

Eylemde basın metnini DTP İstanbul İl Başkan Yardımcısı Dursun Yıldız okudu. Açıklamada şunlar söylendi: “Bizler bir kez daha haykırıyoruz. Bundan öncekilerde olduğu gibi DTP'nin de kapatılması çözüm değildir. Her defasında olduğu gibi bedelle elde ettiğimiz bu kazanımları sahiplenme ve ileriye taşıma kararlılığı ve inancındayız. İrademize karşı geliştirilen her türlü antidemokratik yaklaşım bizleri daha da bileyecek, kararlı kılacaktır.”

SDP Genel Başkanı Filiz Koçalı'nın yaptığı açıklamanın ardından konuşan DTP İstanbul Milletvekili Sebahat Tuncel, açılan davanın siyasi bir dava olduğunu vurguladı.

“Vekiline sahip çık, DTP'yi kapatırma!”, “Birlikte yaşam birlikte çözüm!”, “DTP'ye uzanan eller kırılın!”, “DTP'yi kapatırma, kapatıp irademe dokunma!”, “Recep şaşırma bizi dağa taşıрма!” sloganlarının atıldığı eyleme yaklaşık 250 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Adana: “Birlikte yaşam birlikte çözüm!”

DTP 16 Eylül günü Adana'da il binası önünde gerçekleştirdiği basın açıklaması ile kapatılma davasını protesto etti. Açıklamada, “Kürt sorununda demokratik çözüm!”, “Yaşasın halkların kardeşliği!”, “Birlikte yaşam birlikte çözüm!”, “Jin Jiyane Neku jin!” dövizlerinin yanı sıra DTP bayrakları taşındı. Okunan basın metninde şunlar söylendi:

“Partimizin siyaset arenasındaki faaliyetlerinin kesintiye uğratılması toplumsal uzlaşma, barış ve diyalog yaratma zeminini tümünden ortadan kaldırmaya hizmet edecektir. Bu bağlamda Anayasa Mahkemesinin insanca ve kardeşçe yaşanacak bir ülkenin önünü açacak bir karar vermesini umut ediyoruz. Aksi taktirde demokratik tepkilerimizi ve insani hak alma mücadelemizi en üst düzeye çıkaracağımızın bilinmesini istiyoruz.”

“Savaşa değil halka bütçe!”, “Yaşasın halkların kardeşliği!”, “Birlikte yaşam birlikte çözüm!”, “Baskılar bizi yıldırılmaz!”, “Ya gerçek demokrasi ya hiç!” sloganlarının atıldığı eyleme yüzü aşkın kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / Adana

DTP Kapatılmaz İnisiyatifi'nden açıklama...

“DTP Kapatılmaz İnisiyatifi” 16 Eylül günü DTP'nin kapatma davasına ilişkin Makina

Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi'nde basın toplantısı gerçekleştirdi. “Adalet, demokrasi ve barış için DTP kapatılmaz!” pankartının açıldığı basın toplantısında, basın açıklamasını inisiyatif sözcüsü Zeynep Tanbay yaptı. “DTP'yi kapatmayın, vekillere dokunmayın. DTP meşru, demokratik bir siyasi partidir” diyen Tanbay, önümüzdeki dönemde bir dizi eylem ve imza kampanyası düzenleyeceklerini söyledi.

16 Eylül 2008 / İstanbul

Kürt illerinde kapatılmaya karşı eylemler...**“DTP halktır, kapatılmaz!”**

Batman: DTP Batman İl Örgütü, İnsan Hakları Anıtı önüne yürüdü. Yürüyüş sırasında “DTP kapatılmaz!”, “DTP'ye uzanan eller kırılın!”, “Partime ve vekilime dokunma!” sloganları atıldı. Yapılan açıklamada, 1960'lardan bugüne 20'nin üzerinde siyasi partinin kapatıldığı, bu yüzden Türkiye'nin adeta partiler mezarlığına dönüştürüldüğü belirtildi.

Adıyaman: DTP Adıyaman İl Örgütü Demokrasi Parkı önünde basın açıklaması yaptı. Açıklamada, Anayasa Mahkemesi duyarlılığa davet edilerek, verilecek kararın barışa katkı sunması istendi.

Şırnak: DTP İl binası önünde bir araya gelen DTP'liler Cumhuriyet Meydanı'na yürüdü. Yürüyüş sırasında “Baskılar bizi yıldırılmaz!”, “Gençlik Apo'nun fedaisidir!”, “Me sond daye şehida leşkeren Apo ne!” sloganları atıldı. Açıklamada, Kürtlerin sayısı milyonları bulan bir halk olduğu, kendi topraklarında yok sayıldığı, inkar ve imhaya tabi tutulduğu belirtildi.

Mardin: Cumhuriyet Meydanı'nda yapılan basın açıklamasında, AKP Hükümeti'nin inkar ve imhaya giden projeler ürettiği, geçmişte yaşananlardan dersler çıkarılmazsa, demokrasi, barış ve hakların kardeşliğinin onarılması zor yaralar alacağı vurgulandı. Açıklama 10 dakikalık oturma eylemiyle son buldu.

Tunceli: Sanat Sokağı'nda yapılan basın açıklamasında konuşan Milletvekili Şerafettin Halis, partilerinin kapatılması durumunda aynı amaçla mücadeleye devam edeceklerini belirtti.

Van: DTP Van İl binası önünde toplanan yüzlerce kişi Sanat Sokağı'na yürüdü. Burada yapılan açıklamalarda, DTP'nin geçmişte olduğu gibi bugün de şiddet ortamının kalkması için mücadele ettiği, DTP'nin kapatılmasının Türkiye'nin geleceğinin karartılması anlamına geldiği vurgulandı.

Hakkari: DTP Hakkari İl binası önünde toplanan binlerce kişi “Dokunmayın partime, dokunmayın vekilime!”, “Partimiz onurumuzdur kapatılmaz!” pankartlarını açarak Hakkari Belediyesi'ne yürüdü. Belediye önünde yapılan açıklamada, DTP'nin kapatılmasının Kürt sorununun çözümsüzlüğünün kanıtı olduğu belirtildi.

Ağrı: DTP Ağrı İl binasında bir araya gelen DTP'liler Saat Kulesi'ne doğru yürüyüşe geçtiler. Yürüyüş sırasında “AKP şaşırma, bizi dağa taşıрма!”, “DTP'ye uzanan eller kırılın!”, “Katil Erdoğan!” sloganları atıldı.

Bingöl: Saat Kulesi önünde yapılan basın açıklamasında, Türkiye'de kaos ve çatışmalı ortamdan yararlanan rantçı çevrelerin vatanperverlik kisvesi altında her türlü hukuk dışı çete örgütlemelerine gittiği söylendi.

Elazığ: DTP Elazığ İl Örgütü'nün parti binasında yaptığı basın toplantısında, DTP'nin kapatılmasının demokrasiye aykırı olduğu vurgulandı.

Gaziantep: DTP Gaziantep İl Örgütü önünde bir araya gelen partililer Adliye'ye doğru yürüyüşe geçtiler. Yapılan açıklamada, yargının demokrasi sınavı verdiği, DTP'nin kapatılmasının demokrasinin bitmesi olacağı söylendi. Eylemde sık sık, “DTP halktır halk burada!”, “DTP'ye uzanan eller kırılın!” sloganları atıldı.

Şanlıurfa: Kent merkezi ile Viranşehir, Siverek, Halfeti, Suruç, Bozova, Ceylanpınar ilçelerinde basın açıklamaları yapıldı. DTP'yi kapatmanın Kürt sorununda çözümsüzlükte ısrar olacağı belirtilerek, “Oysa Kürtler kültürel kimlikleri ile katıldıkları demokratik cumhuriyetin özgür yurttaşları olarak, Türkiye'nin demokratikleşmesinde motor rolü oynayacaktır” denildi.

İzmir: İzmir'de yapılan iki ayrı basın açıklaması ile kapatma davasının iptali istendi.

ÖDP, SDP, EMEP, ESP, BDP ve İHD kapatılma davasına karşı DTP'ye destek vermek için DTP İzmir İl binasında basın toplantısı düzenledi.

DTP İzmir İl Örgütü de, DTP İl binası önünde basın açıklaması yaptı. Açıklamada, “DTP halktır halk burada!”, “DTP halktır kapatılmaz!” sloganları atıldı.

Turgutlu: Manisa'nın Turgutlu İlçesi'nde Pazaryeri'nde bir araya gelen yaklaşık 500 kişi, “Vekilime dokunma!”, “DTP halktır kapatılmaz!” sloganlarını atarak yarım saat oturma eylemi yaptı. Açıklamada, kapatma davasının inkar ve imhada ısrar anlamına geldiği belirtilerek, barıştan yana olan herkese DTP'ye destek vermesi çağrısı yapıldı.

Mersin : DTP Mersin İl Örgütü İl binası önünde kitlesel basın açıklaması yaptı. Açıklamada, demokrasinin en önemli öğelerinden birinin siyasi partilerin faaliyetleri olduğu belirtilerek, “Yasal ve meşru zeminde bu mücadeleyi halkımızla birlikte sonuna kadar yürüteceğiz” denildi.

İskenderun: İHD İskenderun Şubesi'nde yapılan açıklamada, DTP'nin yargılanıp kapatılması yerine, mevcut siyasi partiler rejiminin çoğulcu demokrasi ilkesine göre sorgulanıp, yargılanması gerektiği vurgulandı.

Kadıköy Belediyesi'nde grev!**“İşçiyiz, haklıyız, kazanacağız!”**

İstanbul genelinde birkaçı dışında sonuçlanan belediye TİS'lerinden geriye Kadıköy Belediyesi ile DİSK'e bağlı Genel-İş Sendikası İstanbul Anadolu Yakası 3 No'lu Bölge'ye bağlı 1 No'lu Şube arasında süren görüşmeler kalmıştı.

Özellikle ücret zammı konusunda %1'lik komik teklifinden geri adım atmayan belediye yönetimi, 17 yıldır grev yaşamamış Kadıköy Belediyesi işçilerini greve zorladı.

16 Eylül 2008 gecesine kadar devam eden görüşmeler gece geç saatlerde tamamen tıkanı ve Genel-İş üyesi 830 işçi sabah saatlerinden itibaren greve çıktı. Başta belediye başkanı Selami Öztürk olmak üzere işveren kanadının başlama ihtimali vermediği grev sabah saatlerinde Hasanpaşa'daki Kadıköy Belediye binasının çevresine “Bu işyerinde grev vardır” pankartlarının asılmasıyla başladı.

Belediye yönetimi TİS masasında da tam bir tutarsızlık örneği sergileyerek, belediye işçisinin 25 kuruşluk kıdem zammını gasetmeye çalıştı. Ücret zammı konusunda artırımda bulunan yönetim kıdem zammını neredeyse geri almaya niyetlendi.

Grev başlıyor!

Sabahın erken saatlerinden itibaren Kadıköy Belediyesi'nin Hasanpaşa'daki binası önünde toplanan belediye işçileri sloganlar eşliğinde grev pankartlarını astılar.

Mesai için gelen işçilerin de greve katılımıyla sayıları artan yüzlerce işçi, greve çıkmanın coşkusuyla belediye binasının önünde beklemeye başladılar. Toplanan kitleye sendika yöneticileri tarafından konuşmalar yapıldı. Genel-İş Genel Merkezi Örgütlenme Daire Başkanı Remzi Çalışkan, Eğitim Daire Başkanı Hüseyin Yaman, Genel-İş Sendikası İstanbul Anadolu Yakası 3 No'lu Bölge Başkanı Veysel Demir ve Genel-İş Sendikası 1 No'lu Şube Başkanı Şahan İlseven işçilere seslendiler.

Yapılan konuşmalarda belediyenin dayattığı %1'lik zamları işçileri greve çıkmaya zorladığı ve işçilerin emeklerine ve alıntılarına sahip çıkmak için grevi layıkıyla sürdüreceği belirtildi.

Grevin başlamasının ardından belediye binasına gelen Belediye Başkan Vekili, grev gözcüsü işçilere tehditler savurdu. İşçilerin tepkisi ile karşılanan vekilin tacizkar tutumu nedeniyle çeşitli küfürleşmeler de yaşandı. Bu provokatif tutum işçiler tarafından atılan “Baskılar bizi yıldırılmaz!” ve “Toplusözleşme hakkımız, grev silahımız!” sloganları ile protesto edildi.

Yapılan konuşmaların ardından bekleyişe geçen işçiler, saat 10.00'a geldiğinde sendika pankartlarıyla belediye binası çevresinde yolu kapatarak yürüyüşe başladılar. Yürüyüşün ardından belediye binasının önüne geri dönen işçiler, burada yapılan konuşmalar eşliğinde bekleyişlerini sürdürdüler.

Belediye işçilerinin grev yürüyüşüne Yapı Yol-Sen İstanbul Şubesi, Metalurji Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi, Kimya Mühendisleri Odası, Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP), Genel-İş Avrupa Yakası Şube yöneticileri ve Tüm Bel-Sen üyeleri ve Kartal Belediyesi işçileri destek verdiler.

Belediye binası önünde son bulan yürüyüşün ardından işçilere seslenen Genel-İş 3 No'lu Bölge Başkanı Veysel Demir, kendilerine alkışlarla destek

veren taşeron işçilere teşekkür ederek, TİS talepleri kabul edilinceye kadar grevi sürdüreceklerini söyledi. Greve çıkılmaz denilen Kadıköy Belediyesi'nde grev başlattıklarını ifade eden Demir mücadeleyi büyütme çağrısı yaptı.

Grevdeki işçilere ilerleyen saatlerde Tersane İşçileri Birliği Derneği destek ziyaretinde bulundu.

Anlaşma sağlandı!

Grev sabah 03.00 sıralarında belediyeye varılan anlaşma sonucu sona erdi. Sendika ve belediye arasında yapılan anlaşmaya göre 830 işçiyi kapsayan toplu iş sözleşmesi 66 YTL taban ücreti, %10 ücret zammı ve 25 kıdem zammına bağlandı.

Belediye yönetimi masada en son teklifi ise kıdem zammını 5 kuruşa taban ücretini ise 64 YTL vererek sonlandırmıştı. Yapılan anlaşma sonucu geçmiş toplu sözleşmede 25 kuruş olarak yer alan kıdem zammı değişmezken ücret zammı ve taban ücretlerinde artış sağlandı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Manisa İşçi Birliği Derneği'nin Manisa Organize'deki metal işçilerinin MESS görüşmelerinde taraf olmasını sağlamak için hazırladıkları bildiriden...**“Ortak talepler için ortak mücadele!”****Metal işçileri, kardeşler!**

Hepimiz biliyoruz ki, metal işkolu gittikçe büyüyen bir sektör olarak ülke ekonomisinde önemli bir yere sahiptir. Yani ülke ekonomisinin bel kemiğini oluşturmaktadır. Resmi rakamlara göre işkolunun bütününde son yıllarda %45 oranında büyüme söz konusudur. Patronlar için bu yüzden en gözde sektörlerden biridir metal işkolu. Fakat bu büyümeden metal işçilerinin payına, kazanılmış hakların sürekli yitirilmesi, taşeronlaştırma, iş güvencesinin ortadan kalkması, maaşların yükselen enflasyon karşısında sürekli erimesi düşmektedir. Bunu elbette en iyi bilecek olan metal işçileridir. Zira işkolunun gittikçe büyümesini sağlayan ve kazancını arttıran gerçekte patronun sermayesi değil, metal işçisinin alıntı ve emeğidir.

İşte bugünlerde Madeni Eşya Sanayiciler Sendikası (MESS) ile metal işkolunda örgütlü olan sendikalar (DİSK'e bağlı Birleşik Metal-İş ve Türk-İş'e bağlı Türk-Metal) arasında Toplu İş Sözleşmesi (TİS) görüşmeleri sürmektedir. Bu işkolundaki sözleşme dönemi hem sermaye açısından, hem de ülkemizdeki işçi ve emekçilerin insani yaşam koşullarını belirlemesi açısından oldukça önemlidir. MESS kapsamındaki sendikalı işçilerin tüm kazanılmış haklarına göz koyan MESS patronları işçileri masa başında teslim alma çabasındadır. Ülke genelinde bu kapsamda 100 bin işçi varken, Manisa Organize'de de başta BOSCH olmak üzere ELBA, ELSAN, GÜMAK, OERLİKON, TEK-BAŞ, VALF ve VALFSEL fabrikalarında işçiler MESS görüşmelerinden bihaber çalışmaya devam etmektedirler.

Manisa Organize'deki onbinlerce işçinin gıptaıyla baktığı bu fabrikalarda bugün artık her yerde olduğu gibi taşeronlar cirit atmakta, kadrolu işçiler gün geçtikçe azalmaktadır. Böylece patronlar, işçileri yüksek ücretlerde eşitlemek yerine, açlık sınırının altındaki asgari sefalet ücretinde eşitleyerek kendilerine bir köleler ordusu yaratmak istemektedirler. İşte bu nedenle bu yılki MESS görüşmelerinin ön önemli maddelerinden birini “esnek çalışma” oluşturmaktadır. Adına “esnek çalışma” denilen bu çalışma modeli aslında kuralsızlığın kural haline getirilmesidir. Yani işçilerin iş güvencesi tamamen kaldırılacak, çalışma süreleri belirsizleştirilecektir. Esnek çalışma yöntemiyle işçi sınıfına tam bir sömürü ortamı dayatılıyor. Bunun için en kurnaz yöntemler seçiliyor. İşçinin yararınaymış gibi gösterilmeye çalışılan “esneklik” uygulamalarının tamamı aslında patronun daha rahat sömürme ihtiyaçlarına göre belirleniyor. (...)

Manisa Organize'de MESS kapsamına giren fabrikalarda Türk Metal Sendikası örgütlüdür. Fakat bu fabrikalarda çalışan işçilerin, MESS ile yapılan pazarlıklardan, sözleşme taslaklarından haberlerinin dahi olmaması göstermektedir ki, pazarlıklar işçilerin olmadığı kapalı kapılar arkasında yapılmaktadır. İki senede bir yapılan MESS görüşmeleri sonucu varılan anlaşmalarla metal işçileri sürekli olarak kazanılmış haklarını kaybetmişlerdir. (...)

MESS'e “pes” dememek ve masa başında sermayeye teslim olmamak için TİS komitelerinde örgütlenelim! MESS kapsamındaki 100 bin metal işçisinin ortak talepleri için ortak mücadele hattını örelim!

Yaşasın işçilerin birliği!

Manisa İşçi Birliği Derneği

İşçi ve emekçi hareketinden...

Habaş Tuzla gibi...

Habaş Demir-Çelik'te kangal demir altında kalarak yaşamını yitiren işçi arkadaşımızın kanı kurumadan bir işçi arkadaşımız daha ağır bir şekilde yaralandı. 8 Eylül günü çelikhanede teknik ressam olarak çalışan Hasan Hüseyin Ulusu adlı arkadaşımız, tavan vincinin yük kaldırma kancasının kafasına çarpması sonucu ağır yaralandı.

Benzer bir yaralanmalı kaza da Eylül ayının ilk haftasında Sözeri Demir-Çelik fabrikasında meydana geldi. Bir arkadaşımız, demir kesimi yaptığı sırada şalamanın patlayarak alev alması sonucu vücudunun bir bölümü yanarak yaralandı.

Tuzla tersanelerinde olduğu gibi demir-çelik fabrikalarında da kalıcı önlemler alınmadığı sürece iş cinayetlerinin ve sakatlanmaların sonu gelmeyecektir.

Sözde iş kazalarında can vermek ve sakat kalmak istemiyorsak; havzada en büyük sorun olan duyarsızlığı, umutsuzluğu ve güvensizliği kırıp daha fazla geç kalmadan, canlarımızı kaybetmeden kalıcı önlemlerin alınması, güvensiz çalışma ve iş ortamlarının sonlandırılması için hep birlikte sesimizi yükseltmeliyiz.

İzmir Bakırçay Havzası'ndan sınıf bilinçli demir-çelik işçileri

UNO işçileri eylemdeydi...

Uno işçileri Tek Gıda İş'te örgütlenme çalışması yürütmelerine karşın patronun kendilerini Öz Gıda İş Sendikası'na üye yapmaya çalışmasına direniyorlar. Yaklaşık 550 kişinin çalıştığı fabrikada işçilerin büyük bir bölümü baskılar sonucu Öz Gıda İş'e geçerken, onurlu mücadelelerinin arkasında durarak kendi istedikleri sendikada örgütlenmeye çalışan işçilerin üzerindeki baskılar ise her geçen gün artıyor.

Bu baskıların bir parçası olarak geçtiğimiz hafta içinde 11 işçi performans düşüklüğü vb. gerekçelerle işten atılmıştı. Fabrika önünde direnişlerini sürdüren işçiler, 12 Eylül günü de aileleri ve desteğe gelen kurumlarla birlikte eylemdeydiler. ÇAYKUR'da mücadele ettiğini iddia ederek ortada gözükmeyen Tek Gıda İş Sendikası yöneticileri eyleme dahi katılmadılar.

Eylemde önce 16-24 vardiyasında işbaşı yapmak üzere gelen işçiler karşılandı. Gelen her servis alkışlarla karşılanırken, fabrika içindeki sendika değiştirme baskısına direnen işçiler de servislerden çıkarak direnişteki arkadaşlarının yanına geldiler.

12 Eylül 2008 | Ümraniye

Sayıları sınırlı olsa da içerideki işçilerin dışarıdaki mücadeleye sundukları bu destek önemliydi.

Kendilerine desteğe gelen işçileri fabrikaya uğurlayan direnişçi işçiler, saat 16.00'da da bir basın açıklaması gerçekleştirdiler. Eylem alanına gelen polis ekiplerinin tehditleri de işçilerin kararlı tutumu ile boşa düşürüldü.

Basın açıklamasında baskılar anlatılarak "mücadeleye devam edeceğiz!" denildi. "Yaşasın UNO direnişimiz!", "İşçiyiz, haklıyız, kazanacağız!", "İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!", "Baskılar bizi yıldıramaz!" sloganlarının atıldığı eyleme OSİM-DER'li işçiler, EMEP ve Mücadele Birliği katılarak destek verdi. Eyleme yaklaşık 50 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / Ümraniye

KOÜ grevi sona erdi!

Kocaeli Üniversitesi'ne bağlı kantin ve yemekhanelerde örgütlü olan DİSK'e bağlı Otel Lokanta ve Eğlence Yerleri İşçileri Sendikası (OLEYİS), 31 Aralık 2007 tarihinde başlattığı grevini sonlandırdı. Grev gözcüsü işçilerin sayısının oldukça azaldığı grev, 254 günlük bekleyişin ardından, işçilerin hem sendikadan hem de işlerinden istifa etmesiyle son buldu.

İşçiler, üniversite yönetiminin grev süreci boyunca jandarmayla kurduğu açık işbirliği ile birçok baskı ve engellemeye maruz kaldılar. Üniversite yönetimi, sendikadan istifa etmedikleri takdirde tazminatlarını alamayacakları tehdidi savurdu.

OLEYİS'in genel merkeziyle de "greve sahip çıkma" konusunda uyum sağlayamayan işçiler, kıdem ihbar tazminatlarının yanısıra grevde geçirdikleri sürenin ücretini de alacaklar.

Ereğli'de de ücret gaspı...

Ereğli'de taşeron firmada çalışan 16 tersane işçisi 5 aydır alamadıkları maaşları için tersane önünde oturma eylemi başlattılar.

Ereğli'de UMO Gemi Tersanesi bünyesinde faaliyet gösteren Aydoğan Gemi İnşa adlı taşeron firmada çalışan işçiler, 11 Eylül günü sabah saatlerinde tersane önünde taşeron firma sahibi ile görüştüler. Tersane içine sokulmayan işçiler taşeron firma sahibinin "paranızı Cuma (12 Eylül) günü vereceğim" sözüne inanmadıklarını söyleyerek paralarının bir an önce ödenmesini talep ettiler.

Görüşmenin olumsuz sonuçlanması üzerine işçiler tersane giriş çıkışını kapatarak oturma eylemine başladılar. Yaklaşık 2 saat süren eylemin ardından tersane önüne gelen İlçe Jandarma ekiplerinin işçileri kaldırmak istemesi işçiler tarafından tepkiyle karşılandı.

Taşeron firma sahibi jandarmaların yanında paraların 12 Eylül günü verileceğine dair söz verdi ve jandarma tarafından bu alacaklar kağıda geçirildi.

Çiğli Organize'de bildiri dağıtımı...

Çiğli Organize Sanayi Bölgesi'nde "Kazanmak için TİS komitelerinde örgütlenip mücadeleyi yükseltelim!" başlıklı bildirimleri Birleşik Metal-İş ve Türk Metal sendikalarının örgütlü olan fabrikalardaki işçilere ulaştırdık.

Fabrikaların 2 vardiyasına da dağıttığımız bildirimler işçiler tarafından ilgiyle karşılandı. Türk Metal Sendikası'nda örgütlü olan bir fabrikadaki sendika baştemsilcisi dağıtım engel olmaya çalışsa da, bildirimleri işçilere ulaştırdık.

Çiğli BDSF

11 Eylül 2008 9 | Beşiktaş

İşgalci Bahçeşehir!

Eğitim-Sen İstanbul 6 No'lu Üniversiteler Şubesi, Bahçeşehir Üniversitesi'nin Beşiktaş'ta bulunan kampüsünün önünde 11 Eylül günü bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

Bahçeşehir Üniversitesi'nin Beşiktaş sahilinde bulunan kampüsünün hemen yanında yer alan Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi'nin önüne kaçak binalar yapıldığını söyleyen Eğitim-Sen üyeleri, Bahçeşehir Üniversitesi'ni işgal projelerinden vazgeçmeye çağırdı.

Eğitim-Sen 6 No'lu Şube Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi İşyeri Temsilciliği adına yapılan açıklamada, tüm itirazlara rağmen Bahçeşehir Üniversitesi'nin kaçak binalar yapmaya devam ettiği ifade edildi.

"Eğitim-Sen İstanbul 6 No'lu Üniversiteler Şubesi" pankartının açıldığı eylemde "Sayın Başbakan Hilton oradaysa, Bahçeşehir burada!", "Bahçeşehir'in işgaline dur diyecek yok mu?", "Halkın da boğaz havası solumaya hakkı var!", "Mimar Sinan Üniversitesi Bahçeşehir'in bahçesi değildir" dövizleri taşındı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

BMİS'ten siyah-beyaz notlar...

12 Eylül'de el konulan DİSK arşivinin DİSK'e iade edilmesi ve bu arşivin TÜSTAV'a devredilmesi başta belli umutlar yaratsa da, ne yazık ki bu da işçi sınıfının ortak mirasının topluma açılmasını sağlayamamış, belge ve görseller bir başka arşive kaldırılarak yine gözlerden uzak kalmıştır.

DİSK'e bağlı Birleşik Metal İş Sendikası bu tabloyu bir nebze de olsa değiştirme amacıyla, "Geçmişin belgelerini tozlu raflarda saklamak yerine" topluma sunmayı tercih etti. BMİS'in internet sitesinde yayınlanmaya başlanan 42 foto galerisinde 300'e yakın fotoğraf bulunuyor. Fotoğrafların arasında '70'li ve '80'li yıllarda gerçekleşen TİS görüşmeleri, delege seçimleri, grev ve direnişler gibi pek çok gelişmeye dair karelere raslamak mümkün. Sungurlar'dan Kavel'e, Anadolu döküm'den Akkardan'a, Aselsan'a kadar pek çok fabrikadan fotoğrafların yanı sıra iş güvencesi panelleri, yemek boykotları, protesto yürüyüşleri ve dönemin kitlesel mitingleri de yer alıyor.

Kartal'da metal işçileri buluşması!..

Metal işkolunda başlayan grup TİS'leri, sendikalar ve patron örgütü MESS arasında gerçekleştirilen görüşmelerle sürüyor. Metal işkolunun ekonomide tuttuğu yer ve metal TİS'lerinin diğer sektörlere örnek olması, bu sürecin önemini bir kez daha ortaya koyuyor. Dolayısıyla, metal işçilerinin kaderinin Türk Metal gibi ihanetçi sendikaların eline bırakılmaması büyük bir önem taşıyor.

Sınıf devrimcileri TİS sürecinin başından beri, metal işçilerini TİS sürecine etkin katılmaya ve TİS komiteleri oluşturarak mücadele yürütmeye çağırıyorlar. Bu çalışmalar kapsamında bildiri ve afişlerin yanı sıra çeşitli işçi toplantıları ve söyleşiler düzenleniyor. Bu etkinliklerden biri de Kartal'da gerçekleştirilecek.

Kartal-Pendik bölgesinde faaliyet yürüten sınıf devrimcileri 21 Eylül Pazar günü "*Metal işçileri geleceğini tartışıyor!*" başlıklı bir panel düzenleyecekler. Kartal İşçi Kültür Evi'nde gerçekleştirilecek olan panele Birleşik Metal-İş Sendikası TİS Uzmanı İrfan Kaygusuz'un yanı sıra BDSP'li Metal İşçileri temsilcisi ve Türk Metal Sendikası üyesi bir işçi katılacak.

Panelde TİS sürecinde verilmesi gereken mücadele ve metal işçilerinin örgütlenme sorunları masaya yatırılacak. TİS sürecine nasıl hazırlanılması gerektiği, sürece daha etkin müdahil olabilmek için oluşturulması gereken örgütlenmeler, yani TİS komiteleri panelin temel gündemleri arasında yer alıyor.

Panelin bir diğer gündemini ise sözleşme kapsamında yaşanan tartışmalar oluşturacak. İşçilerin

ve patronların talepleri ele alınarak sözleşmenin temel gündemi olan esneklik dayatmasının sermaye açısından anlamı sorgulanacak.

Yine örgütlenme sorunları kapsamında Türk Metal çetesinin rolü ve bunun aşılması için gerekli mücadele hattı ele alınacak.

2. Ümraniye İşçi Kurultayı hazırlıkları başladı...

Ümraniye sanayi havzasında çalışan öncü işçiler, OSB-İMES İşçileri Derneği 3. Olağan Genel Kurulu'nda aldıkları karar doğrultusunda 2. Ümraniye İşçi Kurultayı için hazırlıklara başladılar.

13 Eylül günü OSB-İMES İşçileri Derneği'nde gerçekleştirilen toplantıda bir araya gelen 25 işçi, kurultayın hangi ihtiyacın ürünü olarak ortaya çıktığını, neyi hedeflemesi ve nasıl bir çalışma yöntemi izlenmesi gerektiğini tartıştı.

Tüm ülkede olduğu gibi Ümraniye havzasında da sınıfın genel örgütsüzlük tablosundan yola çıkılarak 2. Ümraniye İşçi Kurultayı'nın örgütlenmenin önündeki engelleri ve çıkış yollarını tartışan bir kürsü olması gerekliliği vurgulandı.

Aynı zamanda böyle bir kurultayın bölgedeki öncü işçilerin bir araya gelebilmeleri ve ortak bir mücadele etrafında kenetlenilebilmeleri için önemli bir araç olduğu, bu çerçevede yoğun bir çaba sarf edilmesi gerekliliği tartışıldı. OSİM-DER'li işçiler oluşturacakları heyetlerle birlikte bölgedeki öncü işçileri, işçi ve emek örgütlerini tek tek ziyaret ederek çalışmaya aktif olarak katılmalarını ve destek vermelerini isteyecekler.

Toplantıda ayrıca sınıfın bugünkü hareketsiz tablosunun değiştirilebilmesi için fabrikalara dayalı taban örgütlenmelerinin oluşturulması, kurultay sürecinin de bu temel amaca hizmet eden bir şekilde işletilmesi gerektiği vurgulandı.

Ön sürece dair yapılan ilk tartışmalarda bölgenin tablosunu daha net ortaya koyacak bir anket çalışması ve bölge işçilerinin yakıcı olarak hissettiği sorunlara dair yürütülecek çalışmalar ilk gelen önerilerdi. Bir diğer öneri ise, tüm işçilerin katılımına açık şekilde bir Kurultay Hazırlık Komitesi'nin oluşturulması ve çalışmanın bu komite aracılığıyla yürütülmesi oldu.

10'un üzerinde işçinin söz alarak düşüncelerini ifade ettiği toplantıda, yürütülecek ön hazırlık çalışmasının ardından 5 Ekim'de gerçekleştirilecek bir toplantı ile bu konuların Ümraniyeli öncü işçilerle birlikte tartışmaya açılmasına karar verildi. Buradan çıkan kararlar doğrultusunda 2. Ümraniye İşçi Kurultayı çalışmalarını hızlandırmak yönünde bir irade birliği oluşturuldu.

Kızıl Bayrak / Ümraniye

Bakırçay Havzası'nda TİS çalışmaları...

Metal işkolundaki grup TİS (Toplu İş Sözleşmesi) süreci devam ediyor. Patronlar örgütü MESS (Metal Sanayicileri Sendikası) ile işkolunda örgütlü sendikalar arasında görüşmeler sürüyor. Söz konusu sözleşme yaklaşık 150 işyeri 100 bin işçiyi kapsıyor. Bu sürecin sonunda önümüzdeki birkaç yılın çalışma ve yaşam koşulları belirlenecek.

Bakırçay'dan sınıf bilinçli demir-çelik işçileri olarak, merkezi materyalimiz olan "*Metal işçileri MESS karşısında... TİS sınavında kazanmak için TİS komitelerinde örgütlenip, mücadeleyi yükseltelim!*" başlıklı bildirimimizi alanımızda metal işçilerine ulaştırdık.

İlk gün Menemen üst geçitte sabah 07.00'den akşam 19.00'a kadar süren, giden-gelen tüm işçi servislerine bildirimimizi ulaştırdık. Dağıtım anında bir yoldaşımız ajitasyon konuşması yaptı. İş kazalarını teşhir etti, TİS sürecini anlattı ve TİS komiteleri kurarak sürece müdahale etmeye çağırdı.

İkinci ve üçüncü gün ise Asarlık ve Son Direk duraklarında işçilerle TİS süreci üzerine sohbet ederek ve servis içlerine girerek dağıtımlarımızı gerçekleştirdik. Alanımızda Türk Metal ve Öz Çelik-İş gibi hain sendikalarda örgütlü işçilerle yaptığımız konuşmalarda, işçiler TİS süreciyle ilgili sendikaların kendilerine herhangi bir bilgi vermediklerini, şu an kapalı kapılar ardında nelerin tartışıldığını bilmediklerini, TİS görüşmelerini bizden öğrendiklerini belirttiler. Dağıtımlarda işçilerin ilgisi olumluydu. Bazı işçiler fabrikalarındaki arkadaşlarına vermek üzere daha fazla bildiri aldılar.

Alanımızda yaklaşık 1200 adet bildiri dağıttık. Farklı araç ve yöntemlerle TİS sürecine müdahalemizi sürdüreceğiz.

İzmir Bakırçay Havzası'ndan sınıf bilinçli demir-çelik işçileri

Taşeron işçiler mücadeleye!

Bakırçay Havzası'ndan sınıf bilinçli demir-çelik işçileri olarak alanımızın kendi koşullarına özgü bir çalışma başlatmış bulunuyoruz.

Bu doğrultuda alanımızda yer alan her fabrikada taşeronlaştırmayla ilgili çalışma başlattık. Bu çalışmanın ilk adımı olarak 14 Eylül günü "*Demir-çelik işçileri taşeron çalışmayı tartışıyor!*" başlıklı bir toplantı örgütledik. Dar olarak gerçekleştirmeyi planladığımız toplantının çağrı bildirimlerini sınırlı sayıda işçiye ulaştırdık.

Çağdaş Hukukçular Derneği üyesi bir avukatın da yer aldığı toplantımızı gerçekleştirdik. Toplantıya katılan birçok demir-çelik işçisi taşeron çalışmadan dolayı yaşadıkları sorunlara ilişkin sorular yönelttiler.

Yapılan konuşmalarda taşeron çalışmaya karşı mücadeleyi yükseltmemiz gerektiği vurgulanarak taşeron çalışmanın kaderimiz olmadığının altı çizildi. Taşeronlaştırmaya karşı mücadelenin diğer taşeron işçilerini de sürece katarak geliştirilmesi gerektiği belirtildi.

İzmir Bakırçay Havzası'ndan sınıf bilinçli demir-çelik işçileri

Direnisteki UNO işçileriyle konuştuk...

“Direnişler tek bir çatı altında birleştirilmeli!”

- 15 gündür fabrika kapısında direniştesiniz. Örgütlenme ve direniş sürecini anlatabilir misiniz?

- UNO'yu Ülker'in satın almasıyla birlikte fabrikada Öz Gıda-İş'in yapılanması başladı. Biz Tek Gıda'ya üyeydik ve en son 140 civarında üyemiz vardı. Öz Gıda-İş tam o sırada müdahale etti fabrikaya ve kendi üyeliklerini yapmaya başladı. Öz Gıda-İş'in asıl amacı işçilerin çıkarları için çalışmak değildi burada. Biz engeldik onların önünde. Onun için kapının önüne konulduk, sendika ve patron işbirliği içinde...

Sonuçta gizli saklı yapmıyorlar buradaki çalışmalarını. Vardiya amirleri ve müdürler aracılığıyla yapıyorlar. Yönetim aracılığıyla yapıyorlar. İçerde insanlara baskı uyguluyorlar. Adamlar bir tarafa sendika formunu bir tarafa istifa kağıdını koyuyor. “Ya bunu imzalarsın ya da işten çıkarsın!” diyorlar. İnsanlar da mecbur kalıyor. Zaten ekmek davası için buradayız. Korkudan Öz Gıda-İş'i imzalayan arkadaşlar var. Öz Gıda-İş'in ona bir şey vermeyeceğini biliyor. Ama işten çıkarılırsam korkusu var, o korkudan dolayı insanlar mecbur kalıyor Öz Gıda'ya üye olmaya. Geliyor buraya yüzümüze bakamıyor, “Abi beni götürdüler, zorla üye yaptılar!” diyor. Bizim lojistik müdürü toplamış 4-5 adamı odasına, “Öz Gıda'ya üye olacaksınız” demiş. Ondan sonra vardiya amirine, “götür bunları Öz Gıda'ya üye yap” demiş. Arkadaş iki gün boyunca yüzümüze bakamadı. İki gün sonra geldi neredeyse ağlayacaktı; “Abi diyor böyle oldu, na'palım?”

Biz Tek Gıda-İş'in örgütlenmesini gizli gizli yapıyorduk. Ama onlar için müdür pozisyonunda, vardiya amiri, yönetici pozisyonunda olan insanlar bunu yapıyor. Şimdi durum içeride çok zor. Anayasal haklarımız ihlal ediliyor.

- Patronun buradaki amacı nedir sizce?

- Ülker buraya tamamen girebilmek için önce sendikasını sokmak zorunda ki yönetimi gelsin buraya. Neticede Öz Gıda-İş Ülker'in kurmuş olduğu bir sendika. Ülker'in hemen hemen bütün fabrikalarında bu sendika var. Bir de daha önce Ülker'in yönetim kademelerinde görev almış insanlar şu an Öz Gıda-İş Sendikası'nda sendikacılık yapıyorlar.

- Tek Gıda-İş Sendikası'nın bu yaşananlar karşısındaki tutumu nedir?

- Onlar da Burgaz'dalar. Orada uğraşıyorlar. Telefonla görüşüyoruz. Onlar da şöyle söylüyor. Yine burada Tek Gıda'nın 2006'da bir çalışması vardı. Yeter sayısına çok az bir sayı vardı. 10-15 kişi kalmıştı. O ara yine patronun ayak oyunları ile işçi kandırıldı, bastırıldı. Herkese birer maaş ikramiye verildi. İnsanların annelerine, babalarına, çocuklarına telkinlerde bulunuldu. Ailevi baskılar yapıldı. Hatta bir arkadaşımızı Kars'ta oturan babası aramış ve “orada sendikalaşma varmış, eğer sendikaya girersen ben sana babalık hakkımı helal etmem” demiş. Annesi diyor ki, “sana sütümü helal etmiyorum.” Bu şekilde insanlara baskılar yapıldı. Sonra Hasip Bey burada bir toplantı yaparak dedi ki, “biz bir aileyiz, bizim ailemize yabancı sokmaya gerek yok. UNO benim 3.

kızım.” İnsanlar Hasip Bey'in sözleri üzerine geri çektiler kendilerini.

Tek Gıda da bundan dolayı kırılgan, daha doğrusu korkuyor. Çünkü kadro aynı, değişen bir şey yok. Gelip burada mücadele verse, başaramama gibi bir riski var. Hüsrana uğramak istemiyor herhalde. Ondan gelmiyor. Benim anladığım bu.

- İçeride baskılar devam ediyor mu?

- Yoğun bir şekilde devam ediyor. Arkadaşlar kornaya basamıyor, yasaklamışlar. Birkaç gözü kara arkadaş var, “3-5 kuruş için arkadaşımı satmam” diyen. Diğerleri elle selam veriyorlar ama kornaya basamıyorlar. Çünkü hemen güvenlik rapor veriyor, bu adam kornaya bastı, plakası şu, diye. Daha adam muhasebeye gitmeden şefi çağırıyor, “sen niye adamlara selam verdin?” diye.

İçeride insanlar pasifize edilmiş, sindirilmiş. Şu anda içeride isim listesi yazmışlar. 100 kişilik isim listesi var çıkarılacak. Her gün 30-40 kişi form dolduruyor. Her gün 3-4'ü işbaşı yapıyor. Yeni başlayan işçiler için bir sözleşme yapmışlar, daha önce UNO'da yoktu bu. Yeni giren bir işçinin 11 ay boyunca hiçbir sosyal hakkı olmuyor. İkramiye hak etmiyor, kömür parası almıyor, erzak yardımı almıyor. Bunların hepsini kaldırmışlar. Biz işe girdiğimiz zaman öyle değildi. Hiçbir sözleşme yoktu, 3 ay sonra ikramiyeni alıyordun. Şimdi 11 ay boyunca sözleşmesi var, artı 3 ay da böyle bekleyecek, yani 13-14 ay boyunca ikramiye almadan kuru maaşa talim edecek.

Zaten mesai almış başını gidiyor. Biz içerideyken de dünya kadar mesai vardı. 20-30'dan fazla insanın parmağı veya tırnakları yok. Bir sürü iş kazası var mesailer yüzünden. Mecbur kalıyor işçi, para kazanamıyor, fazla mesaiye kalıyor. 3 ayda 300 saat mesai yapıyorsun, buna rağmen adam diyor ki “UNO için ne yaptın?” Senelik en fazla 270 saat fazla mesai var. Sen her ay bana 100 saat mesai yaptırıyorsun, bunun 90 saatini bordroda gösteriyorsun, geri kalanını prim olarak veriyorsun. Ondan sonra da diyorsun ki, “ne yaptın”? Ne yaptım? İşte bak, bir senede yapmam gereken mesaiyi 3 ayda yaptım, daha ne istiyorsun benden? Canımı mı vereceğim UNO'ya?

Çocuklarımız olmasa burada çalışılacak gibi değil. Neticede ev geçindiriyorsun, sorumlu olduğun insanlar var. Benim iki çocuğum var, biri iki aylık. Çocuğum iki aylık olduğu gün beni kapı önüne koydular. Bu yapılacak bir şey mi? Ben bir ay önce sana doğum kağıdı veriyorum, sen beni bir ay sonra kapının önüne koyuyorsun.

- İçerideki arkadaşlar ne düşünüyorlar?

- Daha Öz Gıda'nın ne olduğunu bilmiyorlar. Öz Gıda'nın sendika olduğundan haberleri yok. Geçen gün buraya bir arkadaş geldi, sordum “niye üye oldun?” diye. “Ne bileyim, üye olacaksın dediler, adam koskoca direktör, olmayayım mı diyeceğim yani!” diyor. “Mecbur olacağız! Olmuyorum desem adam hadi güle güle diyecek!” diyor. Sonra akraba olanlar var, bunlar birbirlerine baskı yapıyorlar. İlkokul mezununu şef yapmışlar, “senin sözün geçiyor, insanlar üzerinde etkin var.” demişler. “Bu insanları Öz Gıda'ya üye yap, seni şef yapalım.” Sonradan şef

olanların hepsi bu şekilde şef oldular. Arkadaşlarını satarak mevki sahibi oldular...

- Direniş talebiniz nedir?

- İçeriye dönmek! Anayasal hakkımızı çiğnendi. İşimizi geri istiyoruz. Bu Ramazan ayında bizi çıkardılar, en azından bayramı görseydik... Neticede çocuklarımız var bizim. Mesela bu bayramda çocuklara bir şey alamayacağız. Ama bu şunu gösteriyor; Ülker'in aslında insan hakkına ya da kendi söylediği gibi İslama falan saygısı yok. Tek amacı, daha fazla insan sömürüp daha fazla para kazanmak! Böyle görünüyor benim gözümde. Ramazan günü insan işten çıkarılır mı?

- İçeride ve dışarıdaki diğer işçi kardeşlerinize, sınıf örgütlerine çağrınız nedir?

- Şu anda direnişte olan tüm fabrikalardaki işçilerin direnişlerine devam etmelerini istiyoruz. Bu mücadelelere öncülük eden sendikaların, kitle örgütlerinin bu mücadeleleri tek bir çatı altında toplayarak, sesimizi kamuoyuna daha gür bir şekilde duyurabileceğimiz birleşik bir eylem örgütlenmesini talep ediyoruz.

Ayrıca her harcamayı kendi cebimizden yapıyoruz. Herhangi bir yerden aldığımız maddi destek yok. Çok büyük sendikalar var. Şu anda direnişte olan diğer insanlar da bizim gibi insanlar. Gücümüz bir yere kadar. Biz bu eylemi ilerletmek, daha ileri safhalara götürmek isteriz. Ama bu da biraz ekonomik gücümüze bağlı. Hadi bu ay kira vermeyeceğim. Önümüzdeki ay 800 milyon vereceğim. Nasıl yapacağım bunu? Buraya her gün geliyoruz-gidiyoruz, bir sürü masrafımız var. En kötüsünden ekmek arası birşeyler yaptırıyoruz, sigara içiyoruz hepimiz, birçok giderimiz var. Ama gücü olan sendikalar buna öncülük eder, bir fon oluşturup destek verirse, içeride çalışan işçiler de, korkan, pasifize olan insanlar da dışarıdaki gücü görürse, belki kendi güçlerinin farkına varırlar.

Kızıl Bayrak / Ümraniye

12 Eylül protestolarından...**“Darbeciler halka hesap verecek!”****Eskişehir: “12 Eylül zincirlerini kıralım!”**

Eskişehir’de 12 Eylül askeri faşist darbesine karşı 12 Eylül günü bir eylem gerçekleştirildi. Saat 17:30’da Hamamyolu Yediler Parkı’ndan başlayan yürüyüş Adalar Migros önünde okunan basın açıklamasıyla sona erdi.

Yürüyüş esnasında çevredeki insanlara yönelik ajitasyon konuşmaları yapıldı. 12 Eylül döneminde yaşanan gözaltılar, işkenceler, cezaevlerinde ve dışarıda yaşanan yoğun baskılar anlatıldı. “12 Eylül zincirlerini kıralım, çeteler dağıtılsın, darbeciler yargılsın!” yazılı pankartın arkasında toplanan kurum temsilcilerinin ardında 12 Eylül’ün icraatlarının yazılı olduğu pankart ve destekleyen örgütler yer aldı.

Basın açıklamasında; 12 Eylül anayasasının bir deli gömleği gibi topluma zorla giydirildiği, ülke ekonomisinin 24 Ocak Kararları’yla uluslararası sermaye ve işbirlikçilerinin çıkarları doğrultusunda yeniden yapılandırıldığı, sendikal faaliyetlere, grev ve direnişlere engeller getirilerek işçi sınıfının ve emekçilerin kazanımlarının yok edildiği, toplumsal muhalefetin zor araçlarıyla bastırıldığı dile getirildi. Ardından 12 Eylül’ün bilançosu sunuldu.

Konuşma şöyle devam etti: “Aradan 28 yıl geçse de, 12 Eylül unutulacak, üzeri örtülecek bir tarih değildir. 12 Eylül’ü unutmak eşitliği unutmaktır, 12 Eylül’ü unutmak zulmü unutmaktır, 12 Eylül’ü unutmak insan onurunun ayaklar altına alındığını unutmaktır.”

12 Eylül hukukunun tasfiyesi, bağımsız ve demokratik bir Türkiye için birlikte mücadele etme ve darbecilerle hesaplaşma çağrısıyla basın açıklaması sona erdi. Basın açıklamasından sonra 12 Eylül’ü ve Ergenekon’u konu alan kısa bir tiyatro gösterimi gerçekleştirildi.

DİSK, Eskişehir Tabip Odası, TMMOB ve KESK’in örgütlediği eyleme EMEP, EHP, ÖDP, DTP, SDP, Halkevi, Eskişehir Barış Meclisi ve Öğrenci Kolektifleri destek verdi. Eyleme yaklaşık 300 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / Eskişehir

Bursa: “Darbecilere, çetelere hayır!”

Bursa’da 12 Eylül günü ‘78’liler Girişimi, KESK, ÖDP, Halkevleri, ESP, SDP, Bursa Barış Meclisi, İşçi Hakları Derneği, Tunceliler Derneği, Partizan, DTP, EMEP, Petrol-İş, DİSK Marmara Bölge Temsilciliği bir eylem gerçekleştirdi.

Osmangazi Metro İstasyonu önünde gerçekleşen eylemde “Darbecilere, çetelere hayır!” pankartı açıldı. Metro istasyonu çıkışına kadar yürünerek burada basın açıklaması gerçekleştirildi.

Basın açıklamasında şunlar söylendi: “12 Eylül’ün yasalarda ve toplumsal yaşamda devamını sağlayanlar, başta darbeciler ve AKP olmak üzere bütün iktidar güçleri, 12 Eylül darbesinin hesabını vermekle yükümlüdür. Bu tablonun mimarları bugün halen sürgün edilmeye devam edilen binlerce kamu emekçisini mağdur edenlerdir. Bu tablonun mimarları Tuzla tersanelerinde işçi ölümlerine sessiz kalanlardır. Bu tablonun mimarları işkence, cins ve mezhep ayrımcı, komplocu, inkarcı, imhacıdır. Bu tablonun

mimarları demokratik ve siyasal alanda çözüm bekleyen Kürt sorununu askeri tedbirlerle çözmeye çalışan ve 40 bin insanın ölümü ile sonuçlanan ‘düşük yoğunluklu çatışmayı’ yaratanlardır...”

Açıklamada ayrıca, 28 yıl önce yaşanan askeri darbenin yarattığı ağır bilançoya değinildi, Ankara’daki son provokasyon kınandı. 250’ye yakın kişinin katıldığı eylem sloganlarla son buldu.

Kızıl Bayrak / Bursa

Edirne: “Çetelerden hesabı emekçiler soracak!”

12 Eylül günü DİSK Trakya Bölge Temsilciliği tarafından 12 Eylül askeri faşist darbesi protesto edildi. Saat 12.30’da belediye binası önünde toplanan kitle, buradan Antik Park’a yürüdü.

Basın açıklamasında, 12 Eylül’de gerçekleşen askeri faşist darbenin ve günümüze kadar devam eden darbeci zihniyetin neler kaybettiğine, bu zihniyetin bugün Ergenekon’u, derin devleti ve çeteleri yaygınlaştırdığına, ülkedeki devrim ve demokrasi mücadelesinin önüne nasıl set oluşturduğuna vurgu yapıldı.

Eylemde, “Darbeye hayır, darbeciler yargılsın!”, “Gün gelecek, devran dönecek, darbeciler halka hesap verecek!”, “Çetelerden hesabı emekçiler soracak!”, “Kahrolsun MİT, CIA, kontrgerilla!” sloganları gür bir şekilde atıldı.

100 kişinin katıldığı eyleme KESK Şubeler Platformu, TKP ve öğrenci gençlik de destek verdi.

Ekim Gençliği / Edirne

Sivas’ta faşist darbe protesto edildi...

Sivas Darbe Karşıtı Platform 12 Eylül günü 12.30’da bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

Açıklamada, 12 Eylül’ün her türlü hak arayışının baskı altına alınması, eğitim ve sağlığın özelleştirilmesi, gençlerin alkol ve uyuşturucu batağında yok edilmesi, toplumun gerici milliyetçi düşüncelerin etkisi altında şekillendirilmesi, ekonominin İMF’nin emrine bırakılması ve ülkemizin emperyalizmin çıkarları doğrultusunda yönetilmesi anlamına geldiği belirtildi. AKP hükümetinin darbecilerle ve darbe anayasası ile hesaplaşmaktan uzak durduğu ve ikiye yüzü politikalar izlediği dile getirilerek, Ergenekon davası gibi davaları siyasi çıkarları için kullandığı söylendi.

Eylemi Sivas Darbe Karşıtı Platformu’nda yer alan Eğitim-Sen, BTS, Kültür ve Sanat Sendikası, BES, ESM, Yapı-Yol Sen, ÖDP, EMEP, CHP Merkez İlçe, Kaman Köyü Derneği, ‘78’liler Derneği, Tüm Bel-Sen, Tarım Orkam Sen ve Halkevleri gerçekleştirdi.

Adana: “Darbeciler halka hesap verecek!”

Eğitim-Sen Adana Şubesi, 12 Eylül askeri faşist darbesinin 28. yıldönümünde, Adana’nın Yeni Bey Mahallesi’nde bulunan Kenan Evren İlköğretim Okulu’nun adının değiştirilmesi için 12 Eylül günü basın açıklaması gerçekleştirdi. “Eğitim-Sen Adana Şube” pankartının açıldığı eylemde taleplerin yer aldığı dövizler taşındı.

Basın açıklamasında şunlar söylendi: “Bizler bu

12 Eylül 2008 | Eskişehir

karanlığa karşı, demokratik ve aydınlık bir Türkiye mücadelemizi sürdürürken, 12 Eylül’ü yaratanların da yargılanması demokratikleşmenin önünü açacaktır. Yargılanmalarının yanı sıra, darbecilerin adının eğitim kurumlarında, okullarda anılması son bulmalıdır. Kenan Evren İ.Ö.O’nun adı derhal değiştirilmeli, çocuklarımızın bellekleri bu tür isimlerle kirletilmemelidir.”

Eylemde “Darbeciler halka hesap verecek!”, “Faşizme karşı omuz omuza!” sloganları atıldı.

Kızıl Bayrak / Adana

İzmir İHD: “12 Eylül düzeni sürüyor!”

İzmir İHD Şubesi, 12 Eylül günü Konak Kemeraltı girişinde gerçekleştirdiği basın açıklamasıyla 12 Eylül faşist darbesini protesto etti. 12 Eylül’de sendikalara, kitle örgütlerine, toplumsal muhalefete, devrimci güçlere uygulanan baskı ve şiddetin ele alındığı basın metninde 12 Eylül’ün bilançosu verildi. Faşist darbeyi ABD’nin tezgahladığı vurgulandı.

Açıklama hak ve özgürlükler mücadelesinden vazgeçmeme çağrısıyla son buldu.

Yaklaşık 50 kişinin katıldığı eylemde, “Gün gelecek, devran dönecek, darbeciler halka hesap verecek!”, “Yaşasın işçilerin birliği halkların kardeşliği!”, “Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!”, “Anaların öfkesi katilleri boğacak!” sloganları atıldı.

Kızıl Bayrak / İzmir

İstanbul İHD: “Darbelere hayır!”

12 Eylül protestolarından biri de İstanbul Harbiye’de TRT Radyosu önünde gerçekleştirildi. İHD İstanbul Şubesi’nin 12 Eylül günü gerçekleştirdiği basın açıklamasında “Darbelere hayır!” pankartı açıldı. Eylemde “Darbeci generaller yargılsın!”, “Darbe anayasası değiştirilsin!” dövizleri de yer aldı.

Basın açıklamasını okuyan İHD İstanbul Şube Başkanı Gülseren Yoleri, 12 Eylül darbesinin toplum üzerinde etkisi olan bir dönem olduğunu, 12 Eylül darbesini ve darbecileri lanetlediklerini belirtti.

Kızıl Bayrak / İstanbul

12 Eylül askeri faşist darbesi ülke çapında protestolar

“12 Eylül”den Ergenekon darbesi

Kadıköy’de binlerden hesap sorma çağrısı...

Türkiye’nin birçok ilinde gerçekleştirilen eylem ve etkinliklerin ardından, 12 Eylül 1980 askeri faşist darbesinin 28. Yıldönümü, 14 Eylül günü ilerici ve devrimci kurumların gerçekleştirdiği Kadıköy mitingiyle lanetlendi.

“12 Eylül’den Ergenekon’a, kontrgerilla dağıtılsın, darbeciler yargılsın!” şiarıyla örgütlenen miting 30’u aşkın ilerici ve devrimci kurum tarafından gerçekleştirildi. Alınteri, Anti-kapitalist, BDSP, DTP, Devrimci işçi Partisi Girişimi (DİP), Devrimci ‘78’liler Federasyonu, DİSK Sine-Sen, DİSK Limter-İş, EMEP, EHP, ESP, HKM, Halkevleri, İHD, Kaldıraç, Köz, Marksist Bakış, Odak, ÖDP, ÖDAH, Partizan, PDD, PSAKD, SODAP, SDP, SPG, Teori ve Politika, Tekstil-Sen, KESK İstanbul Şubeler Platformu, TÖP, UID-DER, ‘78’liler Girişimi bileşenlerinin örgütlediği eyleme birçok kesim katılarak destek verdi.

Yürüyüşün en önünde mitingin temel şiarı olan “12 Eylül’den Ergenekon’a, kontrgerilla dağıtılsın, darbeciler yargılsın!” pankartı taşındı. 12 Eylül cuntasından bugüne kadar katledilen ilerici ve devrimcilerin fotoğraflarının da taşındığı yürüyüş kolunda ortak pankartın arkasında 12 Eylül askeri faşist darbesini simgeleyen asker postası ve general şapkası taşındı.

KESK, Deri-İş Sendikası, İHD İstanbul Şubesi, DİSK / Emekli-Sen, Limter-İş ve Tekstil Sen, Feministler, TMMOB, İstanbul Tabip Odası, BDSP, Tersane İşçileri Birliği Derneği (TİB-DER), Topkapı İşçi Derneği, DİP Girişimi, UID-DER, Alınteri, HKM, Halkevleri, Kaldıraç, DTP, EMEP, SDP, ESP, Sosyalist Parti Girişimi, TÖP, SODAP, ÖDP, Odak, Köz, PSAKD, PDD, Partizan, Devrimci ‘78’liler pankartlarıyla yürüyüşte yer aldılar.

Yürüyüşte KESK ve TMMOB’un katılımı diğer mitinglere oranla artış gösterdi. DTP geçmiş 12 Eylül süreçlerine nazaran daha kalabalık bir katılım sağlarken, ÖDP ise en kalabalık kortejlerden biriydi. Deri-İş Sendikası üyeleri de yürüyüş kolunun en anlamlı katılımcılarından birini oluşturuyordu. Çapa temizlik işçileri ve liman işçileri ise direnişlerine destek çağrısı yaparak mitingde kalem satışı gerçekleştirdiler.

Mitinge “Çürüyen düzenden, çeteleşen devletten hesap soracağız! / BDSP” pankartıyla katılan komünistler, kızıl bayraklarıyla eylemin sonuna kadar disiplinlerini kaybetmediler. BDSP pankartı arkasında yürüyen 200’e yakın kişi kontrgerilla düzeninden hesap sorma çağrısı yaptı. Yürüyüş boyunca ayrıca Yeni Ekimler’in Partisi’nin 10. Yılı da atılan sloganlarla selamlandı. BDSP kortejinden “İşçiler Parti’ye, devrime, sosyalizme!”, “Yaşasın tersane

işçileri birliği!”, “Kahrolsun faşizm, yaşasın sosyalizm!”, “Yaşasın sosyalist işçi emekçi iktidarı!”, “Kahrolsun sermaye diktatörlüğü!”, “Yeni Ekimler için ileri!”, “Yaşasın halkların kardeşliği!”, “Yaşasın devrim ve sosyalizm!”, “Kahrolsun MİT, CIA, Kontgerilla!” sloganları yükseldi.

BDSP kortejinin hemen arkasında “Sabahın bir sahibi var. Sorarlar bir gün sorarlar / TİB-DER” pankartıyla tersaneler havzasında mücadele yürüten TİB-DER üyeleri yer aldı, Tersane işçileri mücadele taleplerini yansıtan dövizler de taşındılar. Topkapı İşçi Derneği ise “12 Eylül büyüyen sefaletimiz, artan köleliğimizdir!” pankartıyla yürüyüş ve alanda yer aldı.

Kortejlerin Kadıköy İskele Meydanı’na kürsü tarafından selamlanarak girmelerinin ardından miting programı saygı duruşuyla başladı. Tertip Komitesi adına hazırlanan konuşma okunurken, Kadıköy İskele Meydanı tarafında polislerle eylemci kitle arasında yaşanan tartışma arbedeye döndü. Kısa bir süre sonra miting programı kaldığı yerden devam etti.

Miting Tertip Komitesi adına konuşan İsmet Yurtsever, 12 Eylül darbesinin işçi ve emekçileri direniş odaklarından yoksun bırakmayı hedeflediğini belirtti, 12 Eylül’ün bilançosunu aktararak konuşmasına devam etti. 12 Eylül’ün sıkıyönetim uygulamalarının Kürt halkının mücadelesini boğma amacı taşıdığını da belirten Yurtsever, Ergenekon operasyonu ile kontrgerillanın pisliklerinin aklandığını vurguladı, kontrgerilladan ve darbecilerden hesap sorma çağrısı yaptı.

Ardından DTP İstanbul Milletvekili Sebahat Tuncel konuştu. Kürt halkına yönelik inkar ve imha politikasına dikkat çekti. Kürdistan’da devam eden operasyonlara karşı mücadeleyi yükseltme çağrısı yaptı. 12 Eylül’ün tüm toplum üzerinden yarattığı tahribata dikkat çekti.

KESK adına yapılan konuşmada, 12 Eylül darbesinin bugün toplumsal muhalefet üzerinde bıraktığı izler vurgulanırken, bu tarihten itibaren işçi sınıfı ve emekçilerin birçok hak gaspıyla karşı karşıya kaldığı söylendi. Darbecilerin yargılanması talebi dile getirildi.

Konuşmalar sırasında katılımcıların sayısı azalırken, miting şehit-tutsak annesi Selvi Gülmez’in mücadele aşılayan konuşmasıyla devam etti. Gülmez Ana tersanelerde yaşanan iş cinayetlerini örnek göstererek çürüyen düzeni anlattı. Mücadele çağrısı yaptı.

Miting programında Rojin, Grup Vardiya ve Kızılırmak da söylediği türkü ve marşlarla yerini aldı. Mitinge 6 bini aşkın kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

to edildi...

Emekkon'a, kontrgerilla dağıtılsın, Emekçiler yargılansın!"

İzmir'de 12 Eylül mitingi binlerce işçi ve emekçinin katılımıyla gerçekleşti...

12 Eylül askeri faşist darbesinin 28. yılı İzmir'de 13 Eylül günü mitingle lanetlendi.

Miting Gündoğdu Meydanı'nda gerçekleşti. Toplanma yeri olan Cumhuriyet Meydanı'na üç ayrı koldan yürüdü. KESK, Devrimci '78'liler Federasyonu, BDSP, Halkevleri, ÖDP, Mücadele Birliği Platformu, ÇHD, DİP-G, Ürün, Tüm İLGD, İşçi Hakları Derneği Konak tarafından eyleme katıldı. DİSK ise Cumhuriyet Meydanı'nda toplandı. SDP, Köz, EMEP, DTP, TKP, HKM, ESP, İşçi Gazetesi, Hacı Bektaş Veli Derneği Basmane'den toplanma alanına girdi. Türk-İş, TMMOB, BCP (Bağımsız Cumhuriyet Partisi), Menemen Belediyesi işçileri Liman tarafında toplanarak Gündoğdu Meydanı'na giriş yaptı.

DİSK yaklaşık bir aydır İzmir genelinde yoğun bir faaliyet yürüttü. Ancak alana katılımı beklenenin altında kaldı. DİSK toplam altı pankartla mitinge katıldı. "12 Eylül'de Türkiye kaybetti! Ne unutturuz, ne affederiz!", "12 Eylül'de Türkiye çok şey kaybetti! AKP elini emeğimden ve ekmeğimden çek! Erozyon AKP ile sürüyor!", "12 Eylül'de Türkiye çok şey kaybetti! Darbeciliğe, çetelere hayır! Özgür, demokratik, bağımsız Türkiye!" pankartlarının yanısıra DİSK imzalı üç pankart taşındı.

DİSK'e bağlı sendikalardan Genç-Sen, Emekli-Sen ve Genel-İş kendi pankartlarıyla katıldı. Genel-İş, DİSK'in en kalabalık kortejiydi. Sosyal-İş ve Bank-Sen sınırlı bir katılım sağladı. Kemal Türkler'in fotoğrafını taşıyan ve genç işçilerden oluşan BMİS korteji coşkusuyla dikkat çekti. DİSK'in çevre illerden katılımı oldukça zayıftı. DİSK kortejlerinden AKP karşıtı sloganlar sıklıkla yükseldi. Kıdem tazminatının gaspına ilişkin sloganlar da atıldı. DİSK eyleme yaklaşık 2 bin kişilik bir katılım sağladı.

Konak kolunda en önde "Yaşasın devrim ve sosyalizm!" pankartı taşındı. Devrimci önderlerin fotoğrafının bulunduğu ayrı bir pankartın ardından "Darbeciler yargılansın!" pankartıyla '78'liler Derneği, Devrimci '78'liler Federasyonu ve İzmir '78'liler yürüdü. Ardından sırasıyla KESK İzmir Şubeler Platformu, Eğitim-Sen 1 No'lu Şube, KESK Denizli Şubeler Platformu, Eğitim-Sen Denizli Şubesi, BES Denizli Şubesi, KESK Muğla Şubeler Platformu, KESK Aydın Şubeler Platformu pankartlarıyla yürüdüler. KESK eyleme yaklaşık 800 kişilik bir katılım sağladı. KESK kortejlerinden "Yaşasın devrim ve sosyalizm!" sloganının sıklıkla yükselmesi dikkat çekti.

Bu koldan giriş yapan komünistler "12 Eylül düzeni sürüyor... Hesabını işçi ve emekçiler soracak!/BDSP" pankartıyla mitingte yer aldılar. Peşisıra Halkevleri, Öğrenci Kolektifleri, İzmir Alevi Bektaş Veli Dernekleri Platformu, Mücadele Birliği Platformu,

ÖDP, Sosyalist Ürün Dergisi, Tüm İLGD, ÇHD, İşçi Hakları Derneği Konak tarafından alana giriş yapan bileşenler oldu. Bu kolda yaklaşık 2 bin kişi yürüdü.

Basmane tarafından, ağırlığını TKP'nin ve Yurtsever Cephe'nin oluşturduğu yaklaşık 2800 kişi giriş yaptı.

Mitingin başlamasıyla tüm kortejler kürsüden selamlandı. Eylem boyunca kürsü kitleyi canlı tutmak için çaba harcadı. Kürsünün ön tarafları dışında kitle sloganlara fazla katılmadı. İlk selamlamayı kısa bir konuşma ile TMMOB Başkanı Mehmet Soğancı yaptı. 12 Eylül'ün faşizmin adı olduğunu söyledi. 12 Eylül faşizminin emperyalizmin Türkiye üzerindeki bir uygulaması olduğunu vurguladı. "Ergenekon yetmez, 12 Eylül darbecileri yargılansın" sözü doğrudur; ama yeterli değildir. Biz, 12 Eylül düzeniyle hesaplaşmalıyız" dedi.

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün açılış konuşmasının ardından bağımsızlık, özgürlük ve emeğin hakları mücadelesinde yaşamını yitirenler anısına saygı duruşuna geçildi. Tüm alan yumrukları havada Nazım Hikmet'in şiiri eşliğinde devrim şehitlerini andı.

Mitingin konuşmasını yapmak üzere kürsüye çıkan DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi, 12 Eylül darbesinin yarattığı baskı ve zulme değindi. Daha sonra AKP'yi teşhir eden konuşmalar yaptı. Tüm konuşmasını yerel seçimlerde "birlik ve beraberlik içinde olmalıyız" anafikrine bağladı. DİSK olarak bunun için her şeyi yapacaklarına dair söz verdi.

Ardından Suavi, Onur Akın, Yavuz Bingöl birer türkü söyleyerek eyleme destek oldular. Tertip komitesinin kürsüye çağrılmasının ardından miting

13 Eylül 2008 / İzmir

sona erdi.

Düzen partilerinden SHP, CHP, DSP milletvekilleri de eyleme katılanlar arasındaydı. Kürsüden sık sık onların adı anıldı. CHP'li İzmir Büyükşehir Belediye Başkanı mitinge mesaj gönderdi.

İşçi ve emekçileri düzenden hesap sormaya çağıran pankartları ve kızıl bayraklarıyla mitinge katılan komünistler, devrim ve sosyalizm sloganlarını sıklıkla haykırdılar. Alanda 12 Eylül'le ilgili bildirimlerin yanısıra metal işçilerinin TİS süreci olmasından kaynaklı BMİS kortejine süreçle ilgili bildiri dağıttılar ve Kızıl Bayrak gazetesi satışını gerçekleştirdiler.

Kızıl Bayrak / İzmir

İzmir'de darbeciler protesto edildi!

12 Eylül günü Üçyol Tansaş durağında bir araya gelen ilerici ve devrimci güçler, Kenan Evren'in oturduğu eve doğru yürüyüşe geçtiler. Yürüyüş boyunca coşkulu sloganlar atan kitle yolu bir kısmını kapattı.

Yürüyüşte önde 1980 darbesinde asılan devrimcilerden Erdal Eren ve Veysel Güney'in resimleri taşındı. Ardından, devrimcilerin toplu halde bulunan resimleri ve "Yaşasın devrim ve sosyalizm!" şiarlı pankart ile '78'liler Derneği, KESK İzmir Şubeler Platformu, Halkevleri, Öğrenci Kolektifleri, Köz, İzmir '78'liler ve Devrimci '78'liler, ESP, Geleceğimizi İstiyoruz İzmir Girişimi kendi pankartlarıyla yürüdüler. Yürüyüş sırasında 12 Eylül'ün halen işkencelerle, yargısız infazlarla, kanlı hapisane katliamlarıyla, hak gasplarıyla, patlayan bombalarla sürdüğü belirtildi.

Kenan Evren'in kaldığı sitenin önünde yapılan açıklamada şunlar söylendi: "12 Eylül'den hesap soracak olanlar, işçilerdir, köylülerdir, devrimcilerdir, emekçi halktır! Bu ülkede kaybedilenlerin kazanılması ve artık kaybetmemenin yolu; 12 Eylül ile ciddi bir hesaplaşmadan geçiyor. Bugün 12 Eylül faşizmiyle hesaplaşmak onun sonuçlarıyla hesaplaşmaktır. 28 yıl da geçse, ne emperyalist politikalar, ne 12 Eylül generalleri, ne tekelci sermaye, ne de darbenin diğer suç ortakları halka hesap vermekten kurtulamayacaktır!"

Eylemde, "Kahrolsun Amerikan emperyalizmi!", "Yaşasın halkların kardeşliği!", "Faşizme karşı omuz omuza!", "Yaşasın devrim ve sosyalizm!", "Darbeciler halka hesap verecek!", "Darbeciler yargılansın!" sloganları atıldı.

Kızıl Bayrak / İzmir

Ankara'da 12 Eylül karşıtı miting...**“12 Eylül darbecilerini yargılayalım!”**

Ankara'da 12 Eylül karşıtı miting 13 Eylül günü Ankara Darbe Karşıtı Platform tarafından gerçekleştirildi. İlk olarak 12 Eylül günü sabah saatlerinde Ankara Radyosu önünde bir eylem düzenlendi. Ardından ABD Konsoloslugu önünde bir eylem gerçekleştirildi. Eylemde polis saldırısı sonucu gözaltına alınan 2 kişi miting sırasında bırakıldı.

Yürüyüş saat 13.00'de başladı. En önde “Darbe Karşıtı Platform” imzalı “*Emek, demokrasi güçleriyle 12 Eylül darbecilerini yargılayalım!*” pankartı arkasına Devrimci '78'liler Federasyonu, '78'liler Derneği, Niğde '78'liler Derneği, '78'liler Birlik ve Dayanışma Derneği sıralandı.

KESK Ankara Şubeler Platformu canlı bir kortej oluştururken, DİSK sınırlı bir katılımı eylemde yerini aldı. TMMOB ise pankartının yanısıra 12 Eylül gündemli önlükler giydi. TTB, “12 Eylül militarizmdir, sınırsız savaştır, postaldır, işkencedir!” şiarlı önlüklerle alanda yer aldı. TTB Tıp Öğrenci Kolu ise “Geleceğimize sahip çıkıyoruz!” şiarlı pankartlarla eyleme katıldı.

Mitinge ÇHD, Ankara Serbest Muhasebeciler ve Mali müşavirler Odası ve Birliği, ABF, ÖVDER, SHP, Halkevleri, EHP, DTP, EMEP, Kaldıraç, TÜM-İGD, UID-DER, Sosyalist Parti Girişimi, SDP, ÖDP, Marksist Bakış, Odak, Partizan, Alınteri ve ESP katıldı.

Kürsüden sıklıkla 12 Eylül öncesi ve sonrası süreçte şehit düşen devrimcilerin isimleri haykırıldı.

13 Eylül 2008 | Mamak

Her yıl olduğu gibi devrim ve sosyalizm şehitlerinin fotoğrafları taşındı. Mitinge 2 bini aşkın bir katılım gerçekleşti.

Komünistler Ankara'daki miting sürecinin örgütleyicisi olmadılar. Eylemde “Eylül karanlığını yırtacağız, yeni Ekimler yaratacağız!” pankartı ve dövizleriyle yer aldılar, sloganlarını gür bir şekilde haykırdılar.

Kızıl Bayrak / Ankara

Ankara'da 12 Eylül provokasyonu...

12 Eylül günü Ankara'da Darbe Karşıtı Platform'un gerçekleştirdiği eyleme provokatif bir saldırı gerçekleştirildi. Darbe Karşıtı Platform olayın ardından gerçekleştirdiği açıklamada saldırının gelişimini özetledi.

Saat 12.30'da Yüksel Caddesi'nden başlayan yürüyüşle Amerikan Büyükelçiliği'ne yönelen kitleye yürüyüş boyunca sergilenen sözlü ve fiili tacizin ardından silahlı ve sivil giyimli kişiler tarafından ateş açıldı.

Yüksel Caddesi'nde kitlenin toplanması sırasında platform bileşenlerinin arasına giren ve DTCF'deki saldırılardan tanınan kişiler, kolluk güçlerine gösterilerek, kortejden uzaklaştırılmaları istendi. Polisler ise söz konusu kişileri tanımadıklarını söylediler.

Büyükelçilik önünde gerçekleştirilen basın açıklamasının ardından dağılan kitle içinde bulunan iki saldırgan “kim?” olduklarına dair sorulan sorular üzerine kaçmaya başladı. Saldırganlardan biri kaçarken diğeri ateş açtı. Havaya 5-6 ateş açan saldırgan bir vatandaş tarafından önlendi. Saldırının ardından çıkan arbedede, saldırganı daha önce tanımadıklarını söyleyen güvenlik şube görevlilerinin bu kişiye adıyla hitap ettikleri görüldü.

Darbe Karşıtı Platform açıklamasında şunları söyledi: “*Başta Ankara Valiliği ve Emniyet Müdürlüğü olmak üzere, son dönemde polisin yurttaşlara karşı silah kullanımı da dahil olmak üzere her türlü şiddet uygulamasına göz yuman, bunlara sahip çıkan gerici ve işbirlikçi AKP Hükümeti'nin, onun İçişleri Bakanı'nın eylemcilerden ve Ankara halkından özür dileyerek istifa etmesini, olayların sorumlularının hesap vermesini talep ediyoruz.*”

Mamak'ta 12 Eylül yürüyüşü...**“12 Eylül karanlığı sürüyor! Faşist devletten hesap sor!”**

Mamak'ta '80 askeri faşist darbesine karşı 12 Eylül akşamı ortak bir eylem örgütlendi. Eylem, BDSP, DHD, ESP, Odak, Ankara '78'liler Birlik ve Dayanışma Derneği tarafından örgütlendi. Partizan son anda destekçi olacağını açıkladı.

12 Eylül akşamı Tek Mezar Parkı'nda buluşmasıyla başlayan yürüyüşte en önde “12 Eylül karanlığı sürüyor, sorgula, yüzleş, faşist devletten hesap sor!” şiarlı pankart yer aldı. “Sorgula yüzleş, devletten hesap sor!”, “Bedel ödedik, bedel ödeteceğiz”, “Yaşasın devrim ve sosyalizm!”, “Katil devlet hesap verecek!”, “Kahrolsun MGK, MİT, CIA, kontrgerilla!”, “Faşizmi döktüğü kanda boğacağız!” sloganları coşkulu bir biçimde atıldı.

Yaklaşık 200 kişinin katıldığı yürüyüşün ardından Tuzluca Meydanı'na gelindi. Oluşturulan kürsüyle program devam etti. Sunuş konuşmasının ardından Erdal Erenler, Necdet Adalılar, Ömer Yazganlar, Veysel Güneyler ve 12 Eylül faşizminin katlettiği devrimciler şahsında tüm devrim ve sosyalizm mücadelesinde ölümsüzleşenler için saygı duruşu gerçekleştirildi. Program ortak metnin okunmasıyla devam etti.

Açıklamada, faşist sermaye devletinin 12 Eylül bilânçosu, darbenin siyasal, ekonomik ve sınıfsal arka planı vurgulandı. Sermaye iktidarının 12 Eylül sonrası saldırıları ve katliamları anlatılarak, Eylül karanlığının sürdüğü ifade edildi ve mücadele çağrısı yapıldı.

Ahmet Telli programa bir şiir okuyarak katıldı. Ardından 12 Eylül'ün arka planını ve sonrası süreci bütünlüklü olarak anlatan belgesel gösterimine geçildi. Mahmut Konuk, Ahmed Arif'in “33 Kurşun” şiirini sundu. Program, Mamak İşçi Kültür Evi Müzik Topluluğu'nun söylediği marşlar, ezgiler ve halaylarla coşkulu bir şekilde sona erdi.

Kitlenin katılımı meydana 300'e ulaştı. Komünistler sürece bölgede kendi özgün araçlarıyla müdahale ettiler. Etkinliğe çağırılan el ilanları ile BDSP imzalı bildirimlerin dağıtıldı, afiş çalışması yaptılar. Bildiri dağıtımı ev ziyaretleri biçiminde örgütlendi. Tuzluca'yı'da işçi servislerine ve duraklara yaygın bir biçimde dağıtım yapıldı.

Komünistler, eylemde “12 Eylül karanlığı sürüyor, hesabını işçi ve emekçiler soracak!”, “Eylül karanlığını yırtacağız, Yeni Ekimler yaratacağız!”,

12 Eylül 2008 | Mamak

“Yaşasın devrim ve sosyalizm!” şiarlı döviz ve flamaları ile ve 50 kişilik bir katılımı yeraldılar.

Kızıl Bayrak / Ankara

Adana'da 12 Eylül protestosu...**“Darbeciler yargılansın,
kontrgerilla dağıtılsın!”**

Adana'da '80 askeri faşist darbesinin 28. yıldönümünde bir araya gelen ilerici ve devrimci kurumlar, 12 Eylül günü bir eylem gerçekleştirdiler.

Çakmak Caddesi girişinde bir araya gelen kurumlar, yolu trafiğe kapatarak sloganlar eşliğinde İnönü Parkı'na yürüdüler. “Darbeciler yargılansın, kontrgerilla dağıtılsın!” pankartının açıldığı yürüyüş boyunca, “Darbeciler halka hesap verecek!”, “Kahrolsun MİT, CIA, kontrgerilla!”, “Faşizme karşı omuz omuza!”, “MGK halka hesap verecek!”, “Gün gelecek, darbeciler halka hesap verecek!”, “Halkımız saflara hesap sormaya!” sloganları atıldı.

İnönü Parkı'na gelindiğinde kurumlar adına hazırlanan basın metni okundu. Açıklamada 12 Eylül darbesinin yasal ve fiili bütün uygulama ve sonuçlarının ortadan kaldırılması gerektiği ifade edildi, demokrasi mücadelesindeki önemine değinildi. 12 Eylül darbecileri yargılanmadığı için bugün halen Ergenekon adı altında örgütlenmelerle darbe planları yapıldığı, geçmişten bu yana tüm darbecilerin yargılanması gerektiği belirtildi. 12 Eylül'den Ergenekon'a tüm darbecilerin ancak halkın örgütlü mücadelesiyle bu topraklardan kovulabileceği vurgulandı.

İHD, ATO, KESK, ÖDP, EMEP, DTP, Halkevleri, SDP, ESP, TAY-DER, ÇHKM, BDSP, Pir Sultan Abdal

12 Eylül 2008 | Adana

Derneği, Tunceliler Derneği, Hacı Bektaş-ı Veli Derneği, DHP, TÖP, DİP, Bulamlılar Derneği, DİSK, Alınteri tarafından düzenlenen eyleme yaklaşık 150 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / Adana

12 Eylül faaliyet ve etkinliklerinden...**GOP'ta 12 Eylül faaliyeti...**

12 Eylül askeri faşist darbesinin 28. yıldönümünde, 12 Eylül karanlığına karşı devrim ve sosyalizm bayrağını yükseltmek, sosyalizmden başka kurtuluş yolu olmadığını işçi ve emekçilere anlatmak için propaganda-ajitasyon çalışmaları yürüttük.

9 Eylül günü 2500 adet BDSP bildirisini Karadeniz Mahallesi emekçilerine ulaştırdık. 10 Eylül'de de Gazi Mahallesi emekçilerine de bildirimimizi ulaştırarak mücadele çağrısı yaptık. 11 Eylül günü ise Kadıköy'de gerçekleştirilecek ortak miting çağrısının yer aldığı afişleri Elmabahçe Sanayi havzasına yaptık.

Dağıtım ve afiş faaliyetimiz sırasında birçok emekçiyle 12 Eylül darbesi üzerine sohbet etme imkanı bulduk. Karadeniz Mahallesi'nde dağıtımımıza ilgi gösteren gençlerle sohbetler gerçekleştirdik.

GOP BDSP

ÇAM-DER'de 12 Eylül...

ÇAM-DER olarak 12 Eylül günü “Eylül karanlığı sürüyor... Hesabı işçi ve emekçiler soracak!” başlıklı bir söyleşi gerçekleştirdik. Etkinlik öncesi süreçte, Çamlıkule Mahallesi'nin tamamına etkinliğe çağrı davetiyelerimizi ve 13 Eylül'deki İzmir mitingine çağrı bildirimimizi ulaştırdık. İşçi ve emekçilerle 12 Eylül ve 24 Ocak kararları üzerine sohbetler gerçekleştirdik. Ayrıca söyleşiye ve miting çağrı afişlerimizi tüm mahalleye astık. Çalışmamız işçi ve emekçiler tarafından ilgiyle karşılandı.

12 Eylül konulu etkinlik açılış konuşmasıyla başladı. 12 Eylül'ün bizzat işçi ve emekçilere yönelik bir saldırı olduğu vurgulandı. Ardından sinevizyon gösterimi gerçekleştirildi. Devlet terörü ve katliamları konu alan sinevizyon ilgiyle izlendi.

Saygı duruşunu seminer izledi. Seminerde 12 Eylül süreci ele alındı. 24 Ocak Kararları ve toplumsal muhalefetin durumu değerlendirildi. Sunum, işçi ve emekçilerin Eylül karanlığını hep beraber yırtabileceği yönündeki çağrıyla son buldu.

Sunumun ardından yapılan tartışmalarda pek çok soru yöneltildi ve işçiler söz alarak görüşlerini belirtti. Etkinliğe çoğunluğunu işçilerin oluşturduğu 45 kişi katıldı.

CAM-DER çalışanları

**Mersin'de
“Darbecilere karşı
demokrasi mitingi”**

12 Eylül günü Mersin'de “Darbecilere karşı demokrasi mitingi” düzenlendi. Miting saat 16.00'da Devlet Hastanesi önünde toplanılmasıyla başladı.

Kitlenin en önünde “Darbecilere karşı demokrasi mitingi / Tertip Komitesi” pankartı ve sırasıyla Mersin '78'liler Derneği, Eğitim-Sen Mersin Şubesi, SES Mersin Şubesi, Adana KESK Şubeler Platformu, DİSK/Genç-Sen, Halkevleri, ESP, Partizan, DTP, TÜM-İGD, Emek Partisi Mersin İl Örgütü, TÖP, SEH, Birleşik Gençlik Hareketi, Dev-Lis, SDP, SP Girişimi ve ÖDP yer aldı. Kortejlerde devrim ve sosyalizm mücadelesinde şehit düşenlerin fotoğrafları taşındı.

Hastaneler Caddesi boyunca yürüyen kitle, buradan Metropol miting alanına yöneldi. Alana giriş sırasında kolluk güçlerinin bazı pankart ve dövizleri içeriye sokmak istememesi gerginliklere neden oldu. DİSK/Genç-Sen pankartı Genç-Sen'in yasal olmadığı gerekçesiyle içeri alınmak istenmedi. Tartışmalar sonucunda pankart içeri alınmak zorunda kaldı. DTP kitlesinin de üst aramasını kabul etmemesi üzerine tartışma yaşandı. Kolluk güçleri tartışma sırasında DTP kitlesini ikiye böldü ve kitlenin bir kısmı üstü aranmadan içeri girdi.

Kitlenin alana girmesinin ardından miting programı saygı duruşu ile başladı. Daha sonra faşist devlet tarafından katledilen Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan, Necdet Adalı, Serdar Soyergin, Erdal Eren ve Veysel Güney'in son mektupları okundu. Ardından Che Guavera'nın kısa bir şiiri kitle ile birlikte okundu.

Tertip komitesi adına okunan basın metninde şunlar söylendi: “Bizler inanıyoruz ki, Türkiye'de darbecileri yargılayacak, siyasi iktidarlara hesaplaşacak yeterli demokratik güç vardır. Temel çözüm, emek ve demokrasi güçlerinin sürece müdahale etmesindedir. Bizlerdedir.”

Basın metninin okunmasının ardından Kadir Tandoğan ve Hıdır Aslan'ın mektupları okundu. Mitinge yaklaşık bin kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / Adana

12 Eylül 2008 | Mersin

Bayram Meral'in Yol-İş saltanatı!

Tarihi işçi sınıfına ve emekçilere ihanetin tarihiyle özdeşleşmiş olan Türk-İş bürokrasinin pislikleri ortaya saçılmaya devam ediyor.

Yol-İş Sendikası'nın 6-7 Eylül tarihlerinde Ankara'da gerçekleştirdiği Olağanüstü Genel Kurul sendika bürokrasisinin tüm pisliklerinin açığa çıktığı bir genel kurul oldu. Eski hırsızların kapı dışarı edilip yeni hırsızların ise "görev başına" geldiği genel kurulun yankıları farklı yolsuzluk haberleriyle sürüyor.

Yankı bulan haberlerden sonuncusu, Eski Türk-İş haini, şimdi ise düzen partisi CHP'nin İstanbul Milletvekili Bayram Meral'in Yol-İş'te 19 yıl boyunca sürdürdüğü saltanat ve sendika üzerinden oğluna sağladığı imkanlar oldu.

Düzen partisi CHP'nin milletvekili Bayram Meral 2002 yılının Kasım ayında milletvekili seçilmesinin ardından ayrıldığı Yol-İş Sendikası'ndan 5 bin YTL tutarında "danışmanlık" maaşı almaya devam etmiş. Yol-İş'in genel başkanlık makamında 19 yıl boyunca saltanat süren Meral bu da yetmiyormuş gibi "danışmanlık" görevini üniversite öğrencisi oğlu Mustafa Meral'e bırakmış. Hukuki olarak sendikadan danışmanlık ücreti alması zora giren Bayram Meral, 5 bin YTL tutarındaki maaşı ve 120 bin YTL'lik Mercedes'i oğlu Mustafa Meral'e sunmuş.

Yıllarca sermaye adına işçi sınıfı içinde ajanlık görevini başarıyla yürütmüş olan Bayram Meral, konuyla ilgili düzenlediği basın toplantısında, tüm arsızlığıyla, her şeyin usulüne uygun olarak yapıldığını söylüyor. Bir önceki dönemin Türk-İş Ağası Salih Kılıç'ın da aylık olarak 5 bin YTL maaş aldığı bilgisini veriyor.

İşçilerin kendisine Yol-İş'teki görevine danışman olarak devam etmesi önerisini getirdiğini ve böyle bir protokolün imzalandığını söyleyen Meral, sendikal harekete verdiği "üstün hizmetler" nedeniyle kendisine sunulanları şu sözlerle savunuyor.

"Aslında benim o telefonu hep kullanmam lazım. Ben oranın onursal başkanım. Bu benim hakkım. Sürekli o arabayı da satın almadan kullanmam lazım, telefonu da kullanmam lazım. Onursal başkanlığım, yönetim kurulu kararıyla sabittir."

Söyleninler içinde en dikkate değer olanı ise, onyıllar boyunca işçi sınıfı mücadelesi üzerinden rant elde eden, sermaye temsilcileriyle birlikte saldırı yasalarının altına imza atan bir sendika başkanının, özel sektörde iş bulamamalarından yakınması.

Meral, *"Biz yıllarca işverenlere karşı, hükümetlere karşı mücadele ettik. Bu yüzden işverenler bizlere ve bizlerin akrabalarına iş vermiyorlar. Şu anda özel sektörde çalışan bir sendika başkanı oğlu gösteremezsiniz bana. Bu yüzden, sendikaların eski başkanlarına sahip çıkmaya devam etmeleri gerektiğini düşünüyorum"* diyor.

İşçi sınıfına ihanette birbiriyle yarışan sendikal yapılarıdaki çürümeyi bundan daha iyi ne anlatabilir ki!

Ticari Eğitime Karşı Gençlik Koordinasyonu'nun 6. Toplantısı'nda buluşalım!

Düzen içi çatışmaların yoğunlaştığı, emperyalist savaş ve saldırganlığın yeni boyutlar kazandığı, rektörlük seçimleriyle birlikte üniversitelerde saltanat kavgalarının yaşandığı, har(a)çlara zamların yapıldığı ve tatil denilmeden soruşturma terörünün devam ettiği bir yaz dönemini geride bırakmış bulunuyoruz. Yeni döneme başlarken gençliği bekleyen mücadele gündemlerini ve bu saldırılara karşı birleşik, kitlesel ve devrimci bir gençlik mücadelesini yaratmanın ihtiyaç ve olanaklarını tartışacağız.

Ticari Eğitime Karşı Gençlik Koordinasyonu'nun 6. Toplantısı 21 Eylül Pazar günü BES Kadıköy Şubesi'nde gerçekleşecek. Koordinasyon toplantısı 10:00-18:00 saatleri arasında iki oturum halinde yapılacaktır.

I. Oturum:

Yeni dönem mücadele gündemleri ve gençliğin tutumu

- * Ticari eğitim ve üniversiteler
- * Mesleki dönüşümler ve geleceksizlik
- * Emperyalist saldırganlık
- * Düzenîçi çatışmalar

II. Oturum:

Yeni dönem ve Genç-Sen süreci

* Birleşik, kitlesel, devrimci bir gençlik hareketi ve örgütlenmesi

* Genç-Sen deneyimi ve devrimci görevler

Gençliğin karşı karşıya kaldığı bu sorunları hep birlikte tartışmak ve yeni dönem mücadele hattını oluşturmak için tüm kişi ve kurumları koordinasyon toplantısına çağırıyoruz.

Sermaye düzeninin gençliğe dönük çok yönlü saldırılarına karşı yeni dönemi kazanma iddiasıyla harekete geçelim!

Ticari Eğitime Karşı Gençlik Koordinasyonu

17 Eylül 2008

Koordinasyon Toplantısı:

Tarih: 21 Eylül / Pazar

Saat: 10:00-18:00

Yer: BES Kadıköy Şubesi (Osmanağa Mah., Kırtasiyeci Sok., No:15/14 Kadıköy-İstanbul)

İTÜ'de gözaltı terörü!

12 Eylül günü İstanbul Teknik Üniversitesi'nin (İTÜ) akademik açılış yılına katılan Başbakan Tayyip Erdoğan çeşitli eylemlerle protesto edildi.

Protesto eyleminde Öğrenci Kolektifi üyesi 18 öğrenci gözaltına alındı. İTÜ Maslak Kampüsü'ndeki açılış töreninin yapıldığı Süleyman Demirel Kültür Merkezi'ne kimse yaklaştırmazken, binanın yakınında bir araya gelen TKP ve Öğrenci Kolektifi üyesi öğrenciler pankart açıp sloganlar attılar.

"12 Eylül çocuğusun, doğum gününü başka yerde kutla!" pankartı açan TKP'li öğrenciler basın açıklaması yaptılar ve polis tacizleri sonucu alandan ayrıldılar. Eylemlerine devam eden Öğrenci Kolektifi üyeleri ise gözaltına alındılar. Öğrenciler gözaltı saldırısının ardından *"İTÜ'yü AKP'ye bırakmayacağız - Öğrenci Kolektifleri"* pankartını yemekhane binasına astılar.

İTÜ'de gözaltılar protesto edildi!

Açılış töreninde İTÜ Öğrenci Kolektifi üyesi 18 öğrencinin gözaltına alınması 15 Eylül günü yaklaşık 400 İTÜ öğrencisinin katıldığı eylemle protesto edildi.

"İTÜ'yü AKP'ye bırakmayacağız!", *"Rektörünü de al GİT!"* pankartlarının açıldığı eylem İTÜ yemekhanesinin önünde başladı. Öğrenciler buradan *"Polisin ipleri AKP'nin elinde!"*, *"Şahin'nin ipleri AKP'nin elinde!"*, *"AKP'ye bırakma İTÜ'ye sahip çık!"*, *"AKP elini üniversiteden çek!"* sloganları eşliğinde Rektörlük binası önüne yürüdü.

Rektörlük binası önünde, 12 Eylül günü gözaltına alınan öğrencilerden Neval Köseadağ saldırıyı anlatan kısa bir konuşma yaptı. Ardından basın açıklaması okundu. Atılan sloganlarla eylem sona erdi.

İTÜ Ekim Gençliği

15 Eylül 2008 | İTÜ Maslak

Bir deney üzerine gözlemler...

Bilimsel bir deneyi gerici bir teoriye dayanak etme çabaları

K. Ali

Geçtiğimiz günlerde İsviçre-Fransa sınırında bulunan Avrupa Nükleer Araştırma Merkezi'nde bir deney gerçekleştirildi. Daha doğrusu, yaklaşık 10-15 yıl süreceği tahmin edilen bir araştırmanın başlangıcı yapıldı.

Son iki-üç haftadır medyada bu konuya genişçe yer ayrıldı. Özellikle son bir haftadır da neredeyse esas gündemi bu konu oluşturuyordu. Yalnızca Türkiye'de değil, tüm dünyada konu yoğun bir şekilde işlendi, hatta bu deney yüzünden dünyanın sonunun geleceğine dair senaryolar bile üretildi. Böylece oldukça büyük oranda bir ilgi yoğunlaşması sağlandı konu üzerine.

Öncelikle belirtilmesi gereken bir nokta var. Avrupa Nükleer Araştırmalar Merkezi 1954'te kuruldu. Ve '80'lerin başından bu yana daha küçük parçacık hızlandırıcıları kullanılarak önemi hiç de geçtiğimiz günlerde gerçekleştirilenden daha az olmayan birçok deney gerçekleştirildi. Fakat bugüne kadar hiçbir deney için bu kadar yaygara koparılmamıştı.

Bu kadar gürültü eşliğinde ileri sürülen en önemli iddia, madde hakkında yeni ve çok önemli bilgiler elde edileceği. Bu sayede, 14 milyar yıl önce gerçekleşen, evrenin yaratılış anı olarak kabul edilen Büyük Patlama'ya (Big Bang) ve sonrasına, böylece de genel olarak evrene ilişkin birçok şeyi anlayabileceğimiz söylendi. Üstelik, bu yeni bilgiler sayesinde önemli teknolojik ilerlemeler sağlanacak ve bu da hayatımızı kolaylaştıracaktı...

Tüm bu söylemlerin ortak paydasını "madde"yi daha derinden anlamak, kavramak ve maddenin sırrını çözmek vb. ifadeler oluşturuyor.

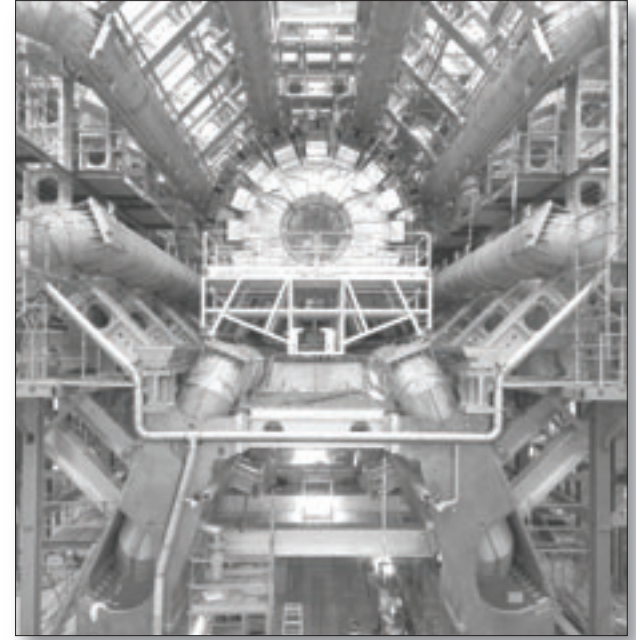
Yerli-yabancı tüm medya organlarında, elbirliği yapılmışcasına bu deney üzerine ve özellikle de büyük patlama teorisi üzerine hararetli tartışmaların geçtiği programlar yayınlandı. Bu deney dolayısıyla koparılan yaygaraya ve yapılan reklama ilişkin çeşitli yorumlar yapılabilir. Yalnızca ideolojik sonuçları itibarıyla duruma bakılırsa, en önemli sonuçlardan biri, Büyük Patlama Teorisi'nin, medya aracılığıyla haftalarca propagandasının yapılması oldu. Böylelikle bu teori ilk kez bu kadar geniş çaplı bir organizasyonla kitlelerin gündelik yaşamına sokulmuş oldu. Bu sayede resmi bir "başlangıç" yani "yaratılış" düşüncesi

"bilimsel temellere kavuştu". Zaten tartışılan da, böyle bir teorinin doğru olup olmadığı değil, yaratılış anında ve sonrasında neler olduğu... Yani evrenin bir başlangıcı olduğu, yani "bir şey" dolayısıyla yaratıldığı peşinen kabul ediliyor, ettiriliyor. Ve evren bu yaratılış an'ına indirgeniyor; evreni anlamak, bu yaratılış an'ını anlamaya indirgeniyor. Yazılı ve görsel medyada da bir sürü akademisyen bunun gerçekten böyle olduğuna dair ayrıntılı açıklamalar yaptı. Bu sürecin gözardı edilmemesi gereken ideolojik sonuçlarından biri budur.

Fakat işin aslı hiç de öyle medyada ısrarla anlatılmaya çalışıldığı gibi değil. Büyük Patlama Teorisi, son derece belirgin bir sınıfsal tutumu yansıtan, tam anlamıyla gerici bir teoridir. İncelenmiş biçimler altında yutturulmaya çalışılan metafiziksel bir kabulden ibarettir. Özellikle şu nokta üzerinde önemle durmak gerekiyor: Büyük Patlama Teorisi esas olarak bilimsel deney ve gözlemler sonucunda ulaşılmış/oluşturulmuş bir teorem **değildir**. Bu, siyasal iktidarı ve dolayısıyla üst yapıyı elinde tutan egemen sınıfların dünya görüşüne ait **ilkesel** bir tutumdur; özel mülkiyetçi ilkelere uygun en genel dogmadır. Bu teori, farklı biçimler altında, tarihsel olarak ilk sınıflı toplumlara kadar uzanan son derece köklü bir kültürel arka planı olan sınıfsal bir **tercihtir**.

Gerici sınıfsal tutum, kendi özel mülkiyetçi dünya görüşünün bir yansıması olarak ve bu mülkiyetin bir ifadesi olarak her olguya, sürece, nesneye, fenomene vb. bir başlangıç ve bir son çizmek ve onu sınırlamak, onu belirli sınırlar içinde tutmak; deyim uyunsa o şeyi kendi "mülkiyetine" almak zorundadır. Evrene ilişkin olarak kabul edilen başlangıç, yani Büyük Patlama Teorisi, bu mülkiyet görüşünün bir yansımasıdır. Genel olarak üretim süreçlerinin dışındaki sınıfların, üretim araçları ve ürünlerine genel olarak el emeği harcamadan sahip olabilmelerinin koşulladığı algı biçiminin bir yansımasıdır aynı zamanda.

Teoriyi doğruladığı ya da desteklediği iddia edilen tüm fiziksel bulgular, başka bir sınıfsal zemin üzerinden, proletaryanın marksist dünya görüşü temeli üzerinde yorumlanırsa bambaşka sonuçlara ulaşılır. Bu fiziksel bulguların burada tek tek yorumlamaya elbette olanak yok. Bu hem konuyu dağıtacaktır, hem de

burada vurgu yapılmak istenen ideolojik özü karartacaktır. Fakat şu kadarını belirtmekte fayda var: İnsan, kendi dışındaki nesnel gerçekliği anlamaya, açıklamaya çalışırken, yine bizzat o nesnel gerçeklikten soyutlayarak elde ettiği kavramları kullanır. Ve bu kavramlar, her zaman, insanın nesnel gerçeklikle olan tarihsel ve belirli bir durumunu yansıtır. Bu belirli durum ve tarihsel dönem değişirse, kavramların içeriği de değişir, gelişir. Bu yüzden kavramlar arasındaki ayrım mutlak değil, görelidir. Fakat konu, dünyamızdaki ya da evrendeki belirli bir durum, süreç ya da herhangi bir fenomen değil de genel olarak evrenin kendisi, **tüm evren** olunca, konuya ilişkin olarak kullanılan kavramlar da kendi kuramsal sınırlarına ulaşır ve kendi ayrımlarını yitirir. Bu yüzden evrene bir başlangıç sınırı çizmek, aynı zamanda o sınırın ötesini yani öncesini de tanımlamaktır. Evrenin toplam hacminden söz etmek, o hacmin ötesine adım atmaktır, evrenin bir diğer bölgesine geçmektir; evrendeki toplam kütle miktarından söz etmek ise, o miktardan daha çoğunu dile getirmek demektir. Yani genel olarak, evreni herhangi bir açıdan sınırlamak, evreni o sınırın ötesine taşımak olmaktadır. Sözü edilen ve nesnel olarak aşılabilir bu sınırların ötesine ilişkin, her ne kadar henüz kuramsal olarak yalnızca varlığına dair bir saptama yapabiliyorsak da, yanlış yorumlanan tüm gözlem ve ölçümlerden daha değerli olan, diyalektik mantığın bize gösterdiği bu kuramsal sonuçtur. İşte bu durum, yani sınır çizdikçe sınırsızlığa yol almak, diyalektik maddeci düşüncenin temel niteliklerinden biridir ve "sonsuzluk" kavramının maddeci tanımlanışıdır. Evren nicel hokkabazlıklarla değil, diyalektiğin nitel özülüyle kavranabilir.

Marksizm bize evrenin önsüz-sonsuz bir nitelik olduğunu söylemektedir. Marksist bilim insanları da Büyük Patlama'ya benzer bir teoriyi, tüm evrene ilişkin değil, evrenin belli bir bölgesine, belli sınırlar ilişkin bir durum ya da olay olarak kabul etmektedirler. Yani sonsuz evrenin sonlu bir bölgesinde. Bu anlayış, evrenin yaratılışı gibi, zamanın başlangıcı gibi, gerici fikirlere taban tabana zıt, başka bir dünya görüşünü dile getirmektedir.

Engels, benzer bir durum üzerinden şarlatan

“Nükleer ihale iptal edilsin!”

Küresel Eylem Grubu, nükleer santral ihalesinin iptal edilmesi için 17 Eylül günü Makine Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi'nde basın açıklaması gerçekleştirdi. “Nükleer lobi işbaşında! İhaleye hayır!/KEG” pankartının açıldığı basın toplantısında, açıklamayı KEG çalışanı Nuran Yücel yaptı. Yücel, hem insani, ekolojik, vicdani nedenlerle hem de bilimsel gerekçelerle nükleer santral yapımına karşı olduklarını ifade etti. Nükleer atıkların ne yapılacağı konusunda hiçbir geçerli çözüm bulunmadığından, santrallerin tehlikelerinden sözetti.

Nükleer santrallerin ekonomik olmadığını vurgulayan Yücel, nükleer enerjiyi küresel ısınmaya çare gibi göstermenin büyük bir aldatmaca olduğunu belirtti. “Nükleer rönesans” diye bir şey olmadığını, iş sahasını kaybeden nükleerci şirketlerin Türkiye gibi ülkelerin nükleer bataklığa çekmek için söyledikleri sistematik yalanlar olduğunu söyledi. Türkiye'nin hem rüzgar, hem de güneş enerjisi üretmek için oldukça elverişli bir konumda olduğunu, enerji verimliliği ve tasarrufun nükleer enerjinin en önemli alternatifi olduğunu dile getirdi. “Nükleer enerji, nükleer silah çılgınlığının temelidir. Nükleer enerji savaşçıdır, militaristtir, nükleer silahların ilk adımıdır” dedi. Açıklamanın ardından konuşmalar yapıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Dühring’i yanıtlarken, tartıştığımız konuya ilişkin son derece net ve aydınlatıcı olan şu açıklamayı yapıyor: “Burada da (...) insan düşüncesinin zorunlu bir biçimde mutlak olarak tasarlanan niteliği ile, onun salt sınırlı düşünceli bireylerde güncelleşmesi arasındaki aynı çelişkiyi, ancak sonsuz bir gelişme içinde, insan kuşaklarının, hiç değilse bizim için, pratik bakımdan sınırsız ardışıklığı içinde çözümlenebilecek çelişkiyi görüyoruz.” (Engels, *Anti-Dühring*, Sol Yayınları, Mart 1977, Ankara, s.167)

Hiçbir zaman hiçbir bilgi bize evrenin sırrını tam olarak vermeyecek, evreni tam olarak anlamamızı sağlamayacaktır. Bu, Engels’in dediği gibi “ancak sonsuz bir gelişme içinde, insan kuşaklarının” çözümleyebileceği bir sorundur, çelişkidir. Bu çelişkinin bugünkü ve de yarınki görünüşü her zaman, insan düşüncesinin sınırsız doğasının sınırlı bireylerde dile gelmesi dolayısıyla olacaktır. Gelişim, bu çelişkinin sürekli bir biçimde ortaya çıkması ve çözümlenmesiyle kendini gösterecektir. Aslında bugün olan da budur, fakat gericilik, bilimi her zaman olduğu gibi kendi gericiliğine dayanak yapmaya çalışmaktadır.

Yazımızın konusunu oluşturan deneye ilişkin olarak yazılı ve görsel basında sık sık duyduğumuz iddialardan biri de, yazının girişinde belirtildiği gibi, maddeyi daha derinden anlamak, kavramak ve maddenin sırrını çözmek vb. ifadelerle dile getirilen düşüncedir.

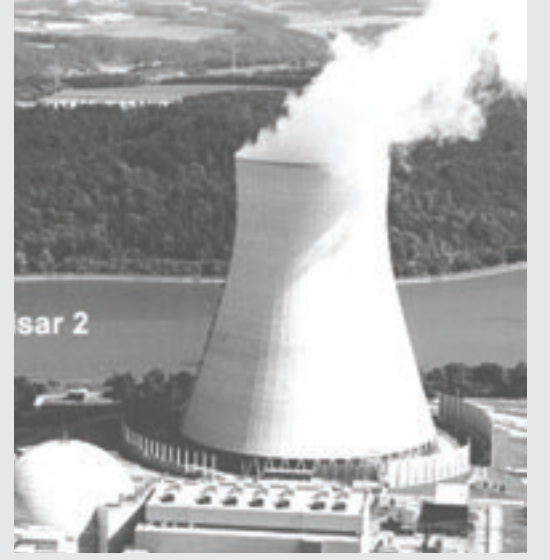
Bu deney ve elde edilecek sonuçlar, elbette maddeyi daha derinden kavramaya yardımcı olacaktır. Fakat bu, işin yalnızca bir yönüdür ve maddeyi kavramanın asıl yolu değildir. Bu deney dolayısıyla medyada yer alan haber, açıklama, söyleşi, oturum vb. programlarda, bu tür karmaşık fiziksel sorunların araştırılması ve çözümlenmesinin maddeyi ve evreni kavrayabilmenin esas yolu olduğuna dair değişik tonlarda vurgular yapıldı sürekli. Peki, gerçekten öyle mi?

Öncelikle maddenin Lenin tarafından yapılan tanımına bir bakalım: “Madde, insana duyumları tarafından verilen ve duyumlarımızdan bağımsız olarak var olan, duyumlarımız tarafından kopya edilen, resmedilen ve yansıtılan nesnel gerçekliği gösteren felsefi bir kategoridir.” (Lenin, *Materyalizm ve Ampiryokritizm*, Sol Yayınları, Nisan 1988, Ankara, s.136)

Konunun en kritik noktası, Lenin’den yapılan alıntıda yer alan “kategori” sözcüğünde gizlidir. Lenin’in dediği gibi, madde felsefi bir kategoridir. İnsanın duyumlarından ve bilincinden bağımsız olarak var olan dış dünyaya ait her şey madde kategorisi altındadır. Yalnızca nesnelere genel olarak fiziksel yapıları, özellikleri değil; uzay, zaman, doğa yasaları, sosyo-ekonomik yasalar, toplumsal kültür biçimleri vb. tümü de madde kategorisi altında tanımlanabilen nesnel gerçekliklerdir. Sözü edilen deneyle incelenen, araştırılan maddenin yalnızca sınırlı bir görünümüdür. Maddenin cevher ya da tözsel dediğimiz yanını oluşturan, durağan kütlesi olan kesikli (atomlar, moleküller) bir yapıya sahip olan yanı sıra; durağan kütlesi olmayan sürekli (çekim ve manyetik alanlar gibi) bir yapıya sahip olan iki farklı niteliğin ilişkisidir, bu deneyde araştırılan ve araştırılacak olan. Maddeyi daha derinden anlamak ise maddenin daha yüksek ve karmaşık yapılarını anlamak demektir. Söz konusu deney, inorganik alanda yapılan bir araştırmadır. Organik alan, özellikle çeşitli yaşam formlarının görüldüğü alan, maddenin daha yüksek bir hareket biçimidir. Toplumsal yaşam ve toplumsal yaşamın ortaya çıkardığı bilinç biçimleri ve nesnenin en üst örgütlenme biçimi olan psikik faaliyet, maddenin en üst hareket biçimidir. Maddeyi daha derinden kavramak, bu yüksek hareket biçimlerine hükmeden yasaları kavramaktır asıl olarak. Ve bu sayılanların tümü madde kategorisi altındadır, “maddî”dir. Maddeyi daha derinden anlamak, insanın doğayla olan ilişkisinin yasalarını, toplumsal yapıları, bu yapıların koşulladığı bilinç biçimlerini tarihsel bağlamları içinde kavramaktır. Maddeyi daha derinden kavramak, maddeyi daha derinden kavramanın önündeki engelleri kavramaktır.

Burada yapılmak istenen elbette, bu deneyle araştırılmaya başlanan ve önümüzdeki yıllarda da devam edecek olan bilimsel çalışmaları küçümsemek değildir. Binlerce bilim insanı ve emekçinin emeğiyle oluşturulmuş olan bir deney programı ve düzeneğinin ortaya çıkaracağı bulguları elbette önemsemek gerekiyor. Ama onu, bilimin nesnel doğasına uygun bir şekilde algılamak ve yorumlamak, burjuvazinin gerici dünya görüşüne alet etmemek kaydıyla...

Nükleer santraller ölüm demektir!

Nükleer santraller tüm dünyada terkedilirken, sermaye hükümeti insan ve çevre sağlığını hiçe sayarak nükleer santrallerle ilgili çalışmalarını hızlandırdı. Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı’na bağlı Türkiye Elektrik Ticaret Anonim Şirketi (TETAŞ) tarafından çıkılan nükleer santral ihalesinin 24 Eylül’de yapılacağı bildirildi. Santralin Mersin Akkuyu’da yapılması planlanıyor. Türk firmalarının yanı sıra Kanada, Japonya, Fransa, Belçika, Rusya, Güney Kore, Çin ve Almanya’dan firmalar bu ihaleye katılacaklar.

Oysa nükleer santrallerle ilgili yasal düzenlemelere ilişkin yargı süreci bile henüz bitmedi. Sermaye hükümetinin bu kadar acele etmesinin nedeni, nükleer santraller üzerinden kasalarını dolduracak olan tekellerin uyguladığı baskıdır. Sermaye hükümeti santralleri, “Türkiye’nin enerji sorununu çözmek” adına yapmak istediğini iddia etse de, bunun hiçbir inandırıcılığı bulunmuyor. IMF ve Dünya Bankası’nın direktifleri dışında bir şey yapma şansı olmayan sermaye devleti, bir kez daha ülke insanının yaşam alanlarını katletmeye hazırlanıyor. Şimdiye kadar açılan nükleer santral ihaleleri üç kez başarısızlıkla sonuçlandığı için şimdi işi sıkı tutmak istiyor.

Sermaye hükümetinin nükleer santral kararlılığını meşrulaştırmak için sermayeye hizmet eden çevreler, nükleer santrallerin yararlarından bahsederken, zararlarına hiç değinmemektedirler. En basitinden nükleer santrallerin atıkları için dünyada hala sürekli depolama alanları kurulamıyor ve bu atıklar milyonlarca yıl doğadan yok olmuyor. Ya da Çernobil kazası tüm olumsuz sonuçlarıyla hala kendini hissettiriyor. Yine sermaye çevreleri ülkenin enerji ihtiyacını ve nükleer enerji ile ucuz elektrik üretimi sağlayacaklarını ifade ediyorlar, ancak bu nükleer santrallerin bakım ve güvenlik maliyetlerinin kuruluş maliyetlerini aştığından bahsetmiyorlar. Bu santrallerin ekonomik olmadığına dair bir diğer veri ise, bu santrallerin kuruluş süresinin oldukça uzun olması ve kullanım ömrü tamamlandığında söküm ve saklama maliyetlerinin kuruluş maliyetlerini katbekat aşmasıdır. Kullanılan yakıtların zararsızlaştırılmasına dair geçerli bir yöntemse hala yoktur. Ayrıca kullanılan yakıtların depolanma süresinin yüzyıllarla ölçülmesi ve güvenli bir saklama yönteminin olmaması ciddi bir sorun olarak ortada duruyor.

Nükleer santrallerin insan sağlığına zararlarına dair ise birçok veri bulunmaktadır. Geçtiğimiz günlerde TTB, Çevre İçin Hekimler ve IPPNW nükleer santraller çevresinde yapılan araştırmaların verilerini sundu. Bu verilere göre; nükleer santraller yılda, çevresinde yaşayan bir milyon kişiden 600-1000’inin ölümüne neden oluyor, bunların yüzde 80’ini santral çalışanları oluşturuyor. Her 100 bin kadından ortalama 26-28’i meme kanserinden ölüyor. Çocukluk dönemi kanserlerinde -özellikle kan kanserleri- iki kattan fazla artış olduğu saptanmış bulunuyor.

Sermaye çevrelerinin tüm çabalarına rağmen, nükleer santraller, yaşam alanlarını doğrudan tehdit edilen yöre halkları, çeşitli çevre örgütleri ve meslek odalarınca tepkilere konu olmaktadır. Nükleer santrallere karşı gösterilen toplumsal tepkinin giderek artması anlamlıdır. Sermaye devleti ise, ölüm demek olan nükleer santrallere karşı yapılan eylemlere saldırmakta, “çevrecinin danskası” Erdoğan tahammülsüzlüğünü tüm küstahlığıyla göstermektedir.

Tekellerin çıkarları uğruna insan ve doğal yaşam katledilirken, sağlıklı bir yaşam ve temiz bir çevre için örgütlü mücadeleyi yükseltmekten başka bir seçenek yoktur.

Nükleer ihalesi 24 Eylül’de!

Türkiye’nin çeşitli bölgelerine kurulması düşünülen nükleer santraller için 24 Eylül 2008’de ihale gerçekleştirilecek. Türk Tabipleri Birliği (TTB), Türkiye Çevre İçin Hekimler Derneği ve Uluslararası Nükleer Savaşa Karşı Hekimler Birliği (IPPNW) 16 Eylül günü gerçekleştirdikleri basın toplantısıyla nükleer santral ihalesinin iptal edilmesini istediler.

Basın açıklamasına TTB Merkez Konseyi Başkanı Gençay Gürsoy, Türkiye Çevre İçin Hekimler Derneği Başkanı Dr. Seval Alkoy ve Uluslararası Nükleer Savaşa Karşı Hekimler Birliği (IPPNW) adına ise Dr. Alfred Körblein katıldılar.

İhaleye açılan nükleer santrallerin toplum üzerinde oluşturacağı ağır etkilere değinilen açıklamada, nükleer santrallerin bulunduğu alanların çevresinde yapılan araştırmalardan elde edilen veriler aktarıldı. Nükleer santrallerin küresel ısınmanın etkilerini azaltacağı düşüncesinin bilimsel bir yanının olmadığı söylendi.

Toplantıda son olarak Almanya’da bulunan nükleer santrallerin etkilerine ilişkin yapılan araştırmanın sonuçlarını Uluslararası Nükleer Savaşa Karşı Hekimler Birliği (IPPNW) adına Dr. Alfred Körblein sundu. Dr. Körblein, araştırmanın nükleer santrallerin çevresindeki 5 km’lik alanda yapıldığı ve bu alandaki lösemi hızının 2,2 kat artış gösterdiği bilgisini verdi. Bu artışa neden olan tek faktör ise, çocukların radyasyona maruz kalmaları...

Pakistan: Emperyalist savaşın yeni cephesi!

General Pervez Müşerref'i çukura süpüren ABD, "sivil" cumhurbaşkanı adayı Asif Ali Zerdari'yi destekleyerek başa geçmesini sağladı. Eski başbakanlardan Benazir Butto'nun dul eşi olan Zerdari, hırsız ve rüşvetçi olduğu için "bay yüzde on" lakabıyla anılmaktadır. Washington'daki neo-faşist çetenin hem uluslararası bir hırsız hem cinayet suçuyla yargılanmış birini cumhurbaşkanlığına tercih etmek zorunda kalması, gerici Pakistan rejimindeki kokuşmanın vardığı boyutu gözler önüne sermiştir. Zerdari'nin daha cumhurbaşkanlığı koltuğuna oturmaya hazırlandığı günlerde emperyalist orduların Pakistan topraklarında yeni bir cephe açmaları, "bay yüzde on"un başkanlık koltuğuna oturtulmasının tesadüf olmadığını gösterdi. Zira işgalci ABD ordusunun Pakistan topraklarını fiilen savaş alanı ilan etmesine rağmen sesini çıkaramayan Zerdari, Washington'daki efendilerine sadık kalacağını ispatlamak zorunda bırakıldı.

ABD savaş makinesinin ilk günden Asif Zerdari'yi bu alçaltıcı duruma itmesi, küstahça bir tutum olduğu kadar, kendi ayağına kurşun sıkmak gibi bir şeydir aynı zamanda. Pakistan halklarının ABD emperyalizminden nefret ettiği bilindiği halde, Zerdari'nin Amerikan uçaklarının ülke topraklarını bombalamasına sessiz kalmaya zorlanması, zaten düşük olan itibarına daha ilk günden darbe indirmiştir.

ABD ordusu ile savaş aygıtı NATO'nun Afganistan'da bataklığa saplandığı konusunda bir tartışma kalmamıştır. Dahası Afganistan'daki fiyasko bizzat işgal güçlerinin tepesindeki generaller tarafından da itiraf edilmektedir. Hal böyleyken savaşın Pakistan'da açılan yeni bir cephe ile genişletilmesi, halkların kanını akıtarak bataklığa saplanan işgalcilerin, daha çok kan akıtarak bu bataktan çıkma hesabı içinde olduklarına işaret etmektedir.

Pakistan'ın Afganistan sınırındaki Veziristan bölgesinde yoğunlaşan çatışmalarda, sadece son günlerde 400 civarında kişinin öldürüldüğü söyleniyor. Bunların bir kısmının Pakistan'daki Taliban güçlerine bağlı militanlar olduğu öne sürülüyor. Ancak tıpkı Afganistan'da olduğu gibi, Veziristan'da da ABD uçaklarının sivil halkın tepesine bomba yağdırarak aralarında kadın ve çocukların da bulunduğu onlarca sivil katlettiği konusunda kuşku yoktur. Halkın üzerine pervasızca bomba yağdıran ABD savaş makinesi, Pakistan yönetimine önden haber verme gereği duymadan saldırıları gerçekleştirerek, işbirlikçi rejimleri nasıl bir muameleye layık gördüğünü bir kez daha ortaya koymuştur. Washington'dan yapılan açıklamalar, Pakistan topraklarının bombalanmasının bir tesadüf olmadığını, tersine, Pakistan'da fiilen yeni savaş cephesi açıldığını haber vermektedir. Bombalar patlamaya devam ederken açıklama yapan Amerikan Genelkurmay Başkanı Amiral Mike Mullen, işgal güçlerinin Pakistan sınırına odaklanacağını ilan etti.

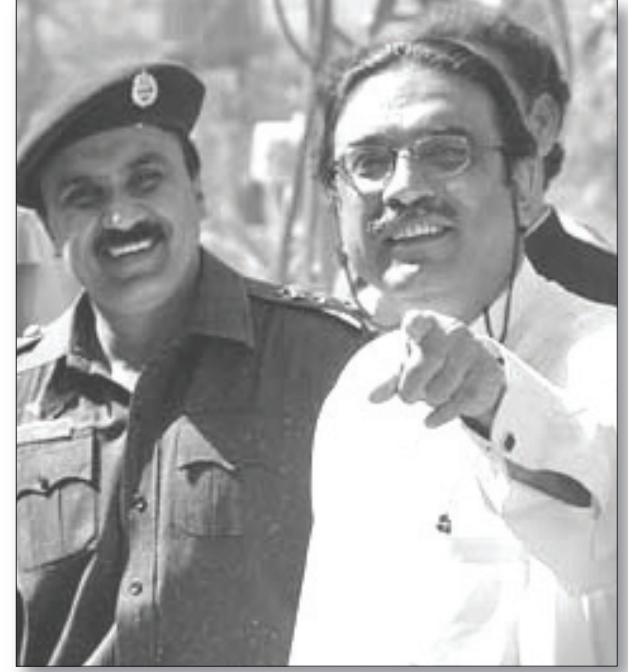
ABD Senatosu'nda Silahlı Hizmetler Komisyonu huzurunda konuşan savaş şefi Mullen, Afganistan'da Taliban'la mücadele için Pakistan sınırı boyunca militanlara güvenli alanlar bırakılmamasını öngören yeni bir stratejiyi değerlendirdiklerini söyledi. Afganistan'da Taliban'a karşı verilen savaşın kazandığını düşünmediğini, ancak bu savaşın

kazanılabileceğine inandığını söyleyen savaş şefi Mullen, Pakistan hükümetiyle işbirliği halinde Taliban militanlarının Pakistan içlerindeki üslerini hedef alan yeni bir strateji geliştirdiklerini kaydetti.

ABD'li amiralin "Pakistan hükümetiyle işbirliği halinde yeni strateji geliştirdikleri" söylemi kaba bir yalandır. Yapılan şey, Pentagon'da hazırlanan stratejiye Pakistan rejiminin biat etmesini dayatmaktan ibarettir. Nitekim konuyla ilgili açıklama yapan Pakistan Genelkurmay Başkanı General Aşfak Kayani, "sınırın Pakistan tarafında koalisyon güçlerinin operasyon yapmasıyla ilgili bir anlaşma ya da anlayış birliği söz konusu olamaz" dedi. "Ülke içinde yabancı askerlerin faaliyet göstermesine izin vermeyeceğiz" iddiasında bulunan Kayani, ABD ordusunun bombardımanından duydukları rahatsızlığı dile getirdi.

"Ülke içinde yabancı askerlerin faaliyet göstermesine izin vermeyeceğiz" türünden bir iddianın arkasında durmak, kuşkusuz ki ABD emperyalizminin müzmin tetikçisi olan Pakistan ordusunun boyunu aşmaktadır. Yine de bu açıklama, Pakistan rejiminin, Pentagon'un yeni stratejisini gönüllü olarak kabul etmeyeceğini gösteriyor. Zira Pakistan'ın emperyalist savaşın fiili cephesi haline getirilmesinin vahim sonuçlar yaratmasının kaçınılmaz olduğunu öngörmek için general olmak gerekmiyor. Pakistan'ın fiilen savaş alanına dönüştürülmesinin, bu ülke halklarına ağır bir faturaya dönüşeceği açıktır. İlk günlerden yüzlerce insanın öldürülmesi bunu somut olarak göstermiştir.

Halklara bu savaşı dayatan ABD emperyalizmi olmakla birlikte, Pakistan egemen sınıfları ve onların

gerici devleti de bu ağır suçun dolaysız ortağıdır. Emperyalist savaşın Pakistan topraklarına taşınması, bu ülkenin en azından belli bölgelerinde yaşayan halkları yıkım ve katliamlarla karşı karşıya getirecektir. Bu uğursuz gelişmeden çıkabilecek yegane olumlu sonuç, Pakistan halklarının hem emperyalist saldırganlara hem yerli işbirlikçilerine karşı birleşik bir direnişi geliştirebilmesi olacaktır. Akan kanı durdurmak ve halklara karşı bu ağır suç işleyenlerden hesap sormak için de birleşik bir direnişten başka bir yol bulunmamaktadır.

NATO'nun Afganistan'daki sivil katliamı sürüyor

Yedinci yılını tamamlamak üzere olan Afganistan işgali, halen bu ülke halklarına yıkım, açlık ve ölümden başka bir şey sunmuyor. Türk ordusunun baştan beri suç ortaklığı yaptığı işgalin sorumluluğunu ABD ordusundan devralan savaş aygıtı NATO'nun, sivil halkı katletmek dışında bir başarısına tanık olunamadı.

Son olarak ülkenin batısındaki Herat eyaletinde düzenlenen saldırıda çoğunluğu çocuk 90 sivil katleden NATO güçlerine soysuzluk abidesi kukla başkan Hamid Karzai bile tepki göstermişti. İğrenç katliamın tüm vahşetiyle dünya basınına yansımaları ise, Washington'daki neo-faşist çetenin soruşturma başlatmasına neden oldu. Soruşturmanın amacı katilleri "aklamak" olsa bile, basınç altında kalınmadığı sürece cellatları "incitecek" soruşturmalardan kaçınıldığı bilinmektedir. Yine de hiçbir soruşturmanın, NATO'nun halkların celladı olduğu gerçeğinin üstünü örtmesi mümkün değildi.

Herat katliamı gündemdeyken, Pakistan'ın Afganistan sınırındaki bölgelerini de savaş alanına dahil eden işgalci güçlerin katlettiği sivil insan sayısının 2006 ile 2007 arasında 2-3 kat arttığı saptandı. ABD merkezli İnsan Hakları İzleme Örgütü (HRW), yeni açıklanan raporunda, sivillerin Afganistan'daki NATO ya da Amerikan askerlerinin bombardımanlarında katledildiği vurgulanıyor. Bu yaz meydana gelen sivil ölümlerindeki artışın altı çizilerek, halkın öfkesinin de buna paralel olarak arttığına dikkat çekiliyor. Merkezi New York'ta bulunan örgütün raporunda, 2006'da 929 sivilin öldürüldüğü belirtiliyor, Bunlardan 230'unun işgalci güçlerin saldırılarında, 116'sının ise hava bombardımanlarında katledildiği saptanıyor. 2007'de 321'i bombardımanlarda olmak üzere en az 1633 sivilin öldürüldüğüne, bu yılın ilk yedi ayında ise 119'u bombardımanlarda olmak üzere 540 kadar sivilin katledildiğine işaret ediliyor.

Bilindiği üzere bu tür raporlar, tablonun sadece bir kısmını yansıtır. Ancak bu kadarı bile, Afganistan'daki emperyalist işgalcilerin halklara karşı işledikleri suçların ne kadar ağır olduğunu gözler önüne sermeye yetiyor. Başkent Kabil'i bile denetleme gücünden yoksun olan NATO güçlerinin sivil halkı katletmekte gösterdiği "başarı", işgalin Afganistan'ı kurtarmak için gündeme geldiği iddiasının iğrenç bir yalandan ibaret olduğunu tüm dünyaya göstermektedir. Afgan halklarının kurtuluşuna giden yol, ancak savaş aygıtı NATO'nun bu ülkeden kovulmasıyla açılacaktır.

Bolivya ile Venezüella'da ABD destekli darbe hazırlıkları...

Emperyalistler ve işbirlikçilerini işçi ve emekçilerin kararlı direnişi bozguna uğratabilir!

Sosyalizme Doğru Hareket (MAS) lideri Evo Morales başkanlığındaki Bolivya yönetimi, ABD destekli karşı-devrimci güçlerin provokatif saldırılarını etkisizleştirmeye çalışıyor. Ancak bu çaba, çatışmaların giderek yayılmasını önlemeye yetmediği gibi, sokaklara salınan silahlı faşist devşirmeler cinayet işlemeye de başladı. Son günlerdeki çatışmalarda ona yakın insan öldürülürken, onlarca kişi de yaralandı.

Morales yönetiminin, emekçiler ile yoksul yerliler lehine adımlar atmasına tahammül etmeyen Bolivya burjuvazisi, Washington'daki neo-faşist çeteden aldığı desteğin de etkisiyle karşı saldırıya geçmiş görünüyor. Para-militer güçlerin de katılımıyla kitle gösterileri organize eden karşı-devrimciler, kamu binalarını işgal etmeye, Morales'e destek veren emekçilere saldırmaya, gösterilerde "mersönerler" adı verilen paralı askerleri hazır bulundurmaya başladılar.

Büyük sermayenin hizmetindeki kiralık katiller çetesinden başka bir şey olmayan mersönerlerin, faşist devşirmeleri kitlesel bir şekilde eğitmeye başlaması ise, kanlı çatışmalara hazırlık olarak değerlendiriliyor. Karşı-devrimci girişimleri kontrol etmeye çalışan Morales, birkaç hafta önce, elinde muhalefetin, ABD ve ordudan bazı subaylarla işbirliği içinde bir darbe hazırlığı içerisinde olduğuna dair istihbarat ve kanıtların

bulduğunu açıklamıştı. Karşı-devrimcilerin şefi kabul edilen Santa Cruz valisi Ruben Costas'ın ülkenin silahlı kuvvetlerine ve polisine paralel güçler yaratmaya çalıştığına dikkat çeken Morales, "ülkenin ABD destekli bir planla iç savaşa sürüklenmesine izin vermez" açıklamasını yapmıştı. Ancak gelişmeler, Morales'in bu uyarısının pek etkili olmadığını gösterdi. Zira ülkenin zenginliklerinin yağmalanmasıyla elde edilen büyük bir servete, gericiliğin etkisi altındaki belli bir kitle desteğine, kiralık katiller sürüsüne ve busürünün eğittiği faşist milis örgütlenmesine, daha da önemlisi ABD emperyalizminin çok yönlü desteğine dayanan karşı-devrimci burjuvazi giderek küstahlaşıyor.

Morales'in provokatif girişimlere son tepkisi, ülkenin içişlerine karıştığı ve ülkeyi istikrarsızlaştırmaya çalışan ayrılıkçı valilere maddi ve kişisel destek sunduğu gerekçesiyle, ABD'nin Bolivya Büyükelçisi Philip Goldberg'in derhal ülkeyi terk etmesini istemek oldu. Başkent La Paz'daki ABD büyükelçisini sınır dışı eden Morales, Washington'daki neo-faşist çetenin girişimlerine karşı sessiz kalmayacaklarını gösterdi. ABD de misilleme yaparak, Washington'daki Bolivya büyükelçisini sınır dışı etti.

Bu arada Morales yönetimine destek veren Venezüella devlet başkanı Hugo Chavez de, başkent Caracas'taki ABD büyükelçisininin 72 saat içinde ülkeyi

terk etmesini istedi. ABD'nin başta Venezüella, Bolivya, Küba ve Ekvador olmak üzere kıta devletlerini istikrarsızlaştırmaya çalıştığına dikkat çeken Chavez, "aynen Bolivya'daki gibi Venezüella'da da bir darbe planlıyorlar. Elimizde planları var" açıklamasını yaptı.

"Bütün bu planları yenilgiye uğratmalıyız. Bir darbe yapmayihedefleyen, sivil savunma komutasını, donanmayı, kara kuvvetlerini ele geçirmeyi hedefleyen ya da bir uçağı imha etmeyi içeren planlar bunlar. Hepsinin etkisiz hale getirilmesi şart. Halkın sakin olmasını istiyorum çünkü bu planları etkisiz kılmak üzere harekete geçmiş durumdayız" diyen Chavez, durumun kontrol altında olduğunu belirtti. Darbe planlarına ilişkin birçok subayın sorgulanmakta olduğunu belirten Chavez, "şu anda askeri istihbarat karargâhında bazı muvazafve emekli subayları sorguluyoruz. Cadı avı başlatmak istemiyoruz, sadece bize planları açıklamalarını istiyoruz. Görevden alınması gerekenler hakkında bu işlem derhal yapılacaktır" dedi.

Ülkelerindeki enerji kaynaklarının gelirinden emekçilerin yararlanmasına olanak tanıyan, önemli işletmeleri kamulaştıran, büyük tekellerin alışık oldukları yağmalamaya sınırlamalar getiren Chavez ile Morales'in icraatları, hem iki ülkedeki asalak kapitalistler hem Washington'daki gangsterler

açısından kabul edilecek şeyler değil. Karşı-devrimci faaliyetlerin yaygınlaştırılması, dahası faşist darbe planlarının ortalıkta dolaşması, gericici cephenin süreci tersine çevirmek için çırpınmakta olduğunun göstergeleridir. Bu koşullarda, emekçi kitlelerin yaygın desteğinin yanısıra, bu kitlesel desteğin basıncı altında da bulunan Chavez ile Morales yönetimlerinin programlarından vazgeçmeleri beklenmiyor. Bundan dolayı, ABD kuklası karşı-devrimci güçlerle ilerici yönetimler arasındaki çatışmanın farklı mevsizlerde şiddetlenmesi kaçınılmaz görünüyor. Son günlerdeki gelişmeleri bu eğilimin bir yansıması saymak gerekiyor

Hem Bolivya hem Venezüella'daki çatışmaların seyri, geçici olduğu kadar iğreti de olan verili koşulların sonunu getirebilir. Karşı-devrimci güçlerle arkalarındaki emperyalistlerin geriletilmesi, her iki ülkedeki işçi sınıfı ile yoksul müttefiklerinin çatışmada devrimci bir duruş sergilemelerine bağlıdır. Chavez ile Morales yönetimlerinin yanısıra, bu ülkelerdeki emekçilerin politik öncüleri olan devrimci/sosyalist güçlerin de çatışmanın yönünü belirlemek için yapacakları hazırlıkların da büyük önemi olacaktır. İşçi sınıfı ile emekçilerin sürece her düzeyde iyi hazırlanmaları, karşı-devrimci güçlerin yenilgisini kaçınılmaz kılacaktır.

Irak'ta hezimet itirafı

Neo-faşist çetenin şefi Bush, emperyalist orduların Irak'ı işgal etmesinden kısa süre sonra, 1 Mayıs 2003'te medya karşısına çıkarak Irak'ta zafer kazandıklarını iddia etmişti. Bush'un ilan ettiği zaferin sahte olduğu kısa sürede anlaşılıp, ABD ordusu ile suç ortaklarını Irak'ta bataklığa sürükleyen işgal karşıtı direniş, küstah emperyalist şeflerin zaferden söz etmelerine bir daha fırsat tanımamıştır. Sahte zafer ilanından yaklaşık beş buçuk yılsonra ise, işgal ordularının şefi, zaferden söz edemeyeceğini itiraf etmek durumunda kaldı.

BBC'ye demeç veren işgal ordularının şefi general David Petraeus, Irak'ta güvenlik alanında yakın zamanda elde edilen kazançların kesin olduğunu, ancak ABD'nin hala uzun bir mücadeleyle karşı karşıya bulunduğunu söyledi. "Bu ülkede zafer elde edildiğini hiçbir zaman söyleyemeyeceğini" itiraf eden Irak'taki ABD birliklerinin şefi Petraeus, "Irak'ta ufukta gerçek sorunlara dönüşecek birçok fırtına bulutunun bulunduğu"nu da teslim etti. İşgal orduları saflarında bir süre üstü örtüldükten sonra açığa çıkan "intihar salgını" ise, kirli amaçlarına ulaşamayan vahşi işgalin ABD ordusunun saflarında yarattığı çürümeyi bir kez daha gözler önüne serdi.

Öyle ki, ordu şefleri, Vietnam yenilgisinden sonra intihar vakalarının ilk defa bu kadar yaygınlaştığını söylüyorlar. Irak'taki işgal birliklerinde görülen intihar vakalarındaki artış, ordu şeflerinin saptamasını teyit ediyor. Bağdat'ta haklarında Iraklı aileleri keyfi bir şekilde katletmekten dava açılan 21 işgalci askerin intihar ettiği, bunlardan beşinin intihardan sağ kurtulduğu, 16'sının ise öldüğü bildirildi. Iraklı ailelere karşı birçok defa katliam yapmakla suçlanan askerlerin intiharınının 27 gün saklandığı anlaşıldı.

Ortaya çıkan olay, emperyalist orduların işgalle ilgili pek çok olayın üstünü örttüğüne dair kanıtları daha da güçlendirdi. Resmi verilere göre, intihar vakaları son 28 yılın en yüksek düzeyinde seyrederken, bu verilere göre Irak işgalinden bu yana yarısı ölümlerle sonuçlanan 600 intihar vakası gerçekleşmiştir. Tam bu günlerde Amerikalı bir görevlinin, "terörle mücadelede" ABD Silahlı Kuvvetlerinin başlıca birimi olan Kara Kuvvetlerinde stres, çürüme ve çözülme olduğunu dile getirerek, bu sorunlara çözüm bulunması gerektiğini yetkililere hatırlatması, sorunun giderek yayıldığı bir başka göstergesidir.

İşgalci ABD ordusundan yansıyan tablo, vahşi işgallere girişen orduların derin bir çürüme içine yuvarlanmalarının kaçınılmaz olduğunun yeni bir kanıtıdır aynı zamanda.

Dünyadan...

Güney Afrika'da işçi eylemi...

Güney Afrika'nın en büyük maden işçileri sendikası olan Ulusal Maden İşçileri Sendikası, 16 Eylül günü yaptığı açıklamada, 17 Eylül günü öğleden sonra 17 bin üyesinin Anglo Platinum'a (Angloplat) ait en büyük maden ocağında yürüyüş yapacağını duyurdu. Yürüyüş, sosyal çalışma planını protesto etmek için düzenlendi ve işçilerin mesaisi bittikten sonra eylemin başlayacağı ilan edildi.

Ulusal Maden İşçileri Sendikası şube yetkilisi, yürüyüşün Güney Afrika'nın Kuzey Batı eyaletinde bulunan Angloplat'a ait Rustenburg maden ocağında yapılacağını, bunun sessiz bir yürüyüş olacağını ve üretimin etkilenmeyeceğini belirtti.

Vietnam'da tekstil işçileri grevde...

Vietnam'da Valley View tekstil işletmesinde çalışan 1.400 işçi 11 Eylül'den beri grevde. İşçiler benzin ve yiyecek maddelerine getirilen zamları protesto ediyorlar. Ho-Chi-Minh şehrinde de Daewoong an J. Young tekstil fabrikasında çalışan 400 işçi daha fazla ücret talebiyle greve gitti. İşçiler aylık 56 dolar ücret alıyorlar.

Vacuumschmelze'da süresiz grev...

Almanya'da Hanau kentinde Vacuumschmelze işçilerinin 11 Eylül'de işverenin işyeri sözleşmesinden çekildiğini açıklaması üzerine başlattığı süresiz grev devam ediyor.

İşçiler bu durumun 13 bin işçinin daha düşük ücret alması ve iş koşullarının daha da ağırlaşması anlamına geleceğini söyleyerek greve gittiler. İşveren grevin yasadışı olduğunu iddia ederek Hanau mahkemesine başvurdu. Ancak mahkeme başvuruyu reddetti.

BASF Ciba'yı satın alıyor...

Dünyanın en büyük kimya devi BASF İsviçre kimya tekeli, Ciba'yı 3,8 milyar Euro'ya satın almayı planlıyor. BASF böylece kendisine ait özel kimya bölümünü kapatmayı planlıyor. Sadece 13 bin Ciba işçisi değil 95 bin BASF işçisi de işyerlerini kaybedeceklerinden endişe duyuyor.

Hewlett-Packard 25 bin işyerini kapatıyor...

Dünyanın en büyük bilgisayar üreticisi Hewlett-Packard çalışan sayısını yüzde 7,5 oranında düşüreceğini açıkladı. Böylece yarısı Amerika'da olmak üzere 25 bin

işyeri kapanacak. Hewlett-Packard bu sayede yılda 1,8 milyar dolar kar etmeyi amaçlıyor.

Pakistan'da ulaşım grevi...

Pakistan'ın Rawalpindi şehrinde toplu taşıma şoförleri, özellikle işe gidenlere ve öğrencilere zorluk çıkaran yeni trafik polislerinin davranışlarını protesto etmek için 13 Eylül sabahı 4 saat iş bıraktılar. Sabah 7.00'den 11.00'e kadar süren greve tüm şoförler katıldı.

Toplu taşıma araçlarının yolcu almak ve bırakmak için duraklarda birkaç saniye durmasına bile izin verilmediği ve şoförlere para cezası kesildiği belirtildi. Bunun üzerine işçiler grev kararı aldılar. Yapılan görüşmeler sonucunda trafik yetkilileri sorunun çözüleceğini ve bir dakikayı aşmamak üzere araçların yolcu almak için merkezi duraklarda durabileceğini açıkladı.

Sri Lanka'da demiryolu grevi...

Sri Lanka'da demiryolu işçileri 14 Eylül gece yarısından itibaren 24 saatlik greve başladılar. Sendika sekreteri, işçilerin ücretlerinin artırılması, avans verilmesi vb. gibi birçok konuda sıkıntı yaşadıklarını, yetkililerle görüşülmesine rağmen yıllardır bu konularda bir şey yapılmadığını, bu yüzden grev kararı aldıklarını belirtti.

Grevden tren servislerinin etkileneceği ve yolcuların çeşitli zorluklarla karşılaşacağı ifade edildi. Sendika sekreteri, ortaya çıkacak sorunların farkında olduklarını fakat greve çıkmak dışında bir yol kalmadığını söyledi. Demiryolu servisine bağlı çalışan makinistler, teknisyenler ve sinyalden sorumlu çalışanların greve katılıyorlar.

"Yardım" dağıtımı katliama dönüştü!

Endonezya'nın Pasauran kasabasında otomobil galerisi sahibi bir kişi Ramazan dolayısıyla zekât dağıtacağını duyurdu. Lüks evinin önüne yaklaşık 5 bin kişi akın etti. Evin girişine kurulan barikatların önünde 40 bin Rupî'lik (4.8 YTL) zekâtı almak için toplanan kitle arasında kargaşa çıkması üzerine 23 kişi öldü ve 6 kişi ağır yaralandı. Ayaklar altında ezilen ve havasız kalarak ölenlerin çoğunun kadın olduğu açıklandı.

Endonezya devletinin kolluk güçleri, sefalet ve yoksulluğa mahkum edilen emekçilerin ölümü ile ilgili hiç bir şey yapmazken, "yardım dağıtan" otomobil galerisi sahibi, başına bir şey gelmesin diye koruma altına aldı.

Köln'de ırkçı kongre karşıtı çalışmalar...

Nazi mirasçısı "Pro Köln" adlı oluşumun çağrısıyla, 19-21 Eylül tarihleri arasında, Köln'de ırkçı- faşist bir kongre yapılması planlanıyor. "İslama karşı kongre" adı altında örgütlenen kongreye Fransa'dan Le Pen gibi ünlü faşistlerin de katılacağı bildiriliyor.

İrkçı-faşist kongreyi engellemeye dönük çalışma ve gösterileri organize etmek amaçlı çeşitli platformlar kurulmuş bulunuyor. Alman Sendikalar Birliği'nden (DGB) yerli ve göçmen anti-faşist ve devrimci-demokratik kurumlara kadar geniş bir yelpazeye yayılan bu platformların her biri, kendi cephesinden belli bir çaba ortaya koyuyor. Çeşitli çevreler tarafından afişleme, bilgilendirme standları, konserler, toplantılar, lokal mitingler, basın açıklamaları vb. gerçekleştiriyor. Bu çabalar şimdiden asgari bir duyarlılık yaratmış durumda. 20 Eylül günü büyük bir protesto gösterisi yapılacak. Bu gösteriye Almanya'ya komşu ülkelerden gelecek anti-faşistlerle birlikte 40 bin kişinin katılımı bekleniyor.

Türkiyeli devrimci-demokratik kurumlar da kendi cephelerinden bu hazırlık sürecine katılıyor. Türkiyeli gruplar çeşitli yerli platformların içerisinde yer aldıkları gibi, DEKÖP-A olarak da ortak faaliyetler planlamış bulunuyor. Bu çerçevede 11 Eylül günü Köln'ün Kalk semtinde ortak bildiri dağıtımı gerçekleştirildi.

BİR-KAR'dan anti-faşist faaliyet...

Bu ortak çalışmaların yanı sıra, Bir-Kar olarak bağımsız çalışmamızı da yürütüyoruz. Ön hazırlık için bir afiş, bildiri ve eyleme çağrı niteliği taşıyan "Bir-Kar Gençliği" imzalı küçük bir el ilanı hazırlamış bulunuyoruz.

İlk bildiri dağıtımını 12 Eylül günü, faşist gösterinin de gerekçesi yapılan, Diyanet İşleri Türk İslam Birliği'ne (DİTİB) ait caminin önünde Cuma namazı çıkışında gerçekleştirdik. Bir-Kar imzalı "İrkçılığa ve yabancı düşmanlığımıza karşı ayağa kalk, karşı koy, barikat ol!" başlıklı bildirilerimizi dağıttık. Çalışmalarımız, afişleme, bildiri dağıtımı ve eyleme katılım sağlamaya dönük çabalarla devam edecek.

Öte yandan her iki taraf da eylem planını açıklamış bulunuyor.

Pro Köln, 19 Eylül günü yapacağı basın açıklamasının ardından, yabancıların yoğun yaşadığı semtlere geziler düzenlemek istiyor. Tümüyle provokatif nitelikli bu gezilerin ardından, 20 Eylül günü Heumarkt denen meydana adı geçen kongreyi gerçekleştirecekler. Bu insanlık düşmanı faaliyetlerini, 21 Eylül günü Leverkusen'de yapacakları bir toplantı ile sonlandıracaklar.

Yerlisi ve göçmeni ile anti-faşistler ilk gösteriyi, 19 Eylül akşamı Dom kilisesi önünde yapacaklar. Bin civarında eylemcinin beklendiği buradaki gösteri, ırkçıların basın açıklamasını engellemeyi amaçlıyor. Asıl büyük gösteri ise 20 Eylül günü gerçekleştirilecek.

Yeni dönem mücadele gündemleri ve komünist gençliğin görevleri...

Birleşik, kitlesele ve devrimci bir gençlik hareketi için mücadeleye!

Düzen açısından burjuva klikleri arasında çatışmanın alevlendiği bir dönemden geçiyoruz. Toplum bu çatışmayla kutuplaştırılmaya çalışılırken, her türden gericiilik hızla yayılıyor. Bunun dolaysız sonuçları gençlik üzerinde de görülüyor. Gençlik, kendi sorunlarından uzaklaştırılırken, sözde laik/anti laik kanatlar arası çatışmada kullanılmaya çalışılıyor. Bu, kendi politikalarını topluma kabullendirmede ustalaşan burjuvazinin çabası kadar, sol adına söz söyleyen liberal, reformist çevrelerin düzene yedeklenme “yeteneği” ile de gençlik üzerinde etkili oluyor. Tam da böyle bir dönemde, gençliği kendi talepleri doğrultusunda mücadeleye çağırarak, bu çerçevede taraflaştırmak önemli bir yerde duruyor.

Gençlik bir yandan ırkçı, şoven, dinci politikalarla düzene yedeklenmeye çalışılırken, diğer yandan mesleki dönüşümler, eğitimin ticarileştirilmesi, geleceksizlik gibi saldırılarla yüzyüze bırakılmaktadır. Düzenin gençliğe verebileceği tek şey her türden gericiilik ve geleceksizliktir.

Ticarileşen eğitim ve üniversiteler

Ticari eğitim bugün gençlik kesimlerinin karşı karşıya kaldığı sorunların başında gelmektedir. Paralı eğitim saldırısıyla işçi ve emekçi çocuklarına üniversite kapıları kapatılırken, üniversiteler birer ticarethane gibi işletilmekte, öğrenciler de para kazandıran birer müşteri olarak görülmektedir.

Okula atılan ilk adımdan üniversiteye gelene kadar bireysel bir ihtiyaç olarak tanımlanan eğitime milyarlar harcanmaktadır. Yıllar boyu verilen zorunlu başlıklar, dersanelere oluk oluk akan paralar meşrulaştırıldığı içindir ki, üniversiteye gelindiğinde de har(a)çlar çoktan kanıksanmış olmaktadır.

Paralı eğitim saldırısının yeni döneme ilk yansıması, yakın zamanda %10 oranında zamlanmış açıklanan har(a)çlardır. Bununla birlikte önümüzdeki dönemde de özelleştirme saldırısının devam edeceği, birçok üniversitede yemekhane, yurt, öğrenci servisleri gibi hizmetlerin sermayeye peşkeş çekilmesi sağlanarak, zamların ardarda sıralanacağı açıktır.

Ticari eğitim uygulamaları ve üniversite kapılarının sermayeye sonuna kadar açılması, yeni dönemde de gençlik mücadelesinin temel gündemlerinden biri olacaktır.

Tüm bu saldırıları sistemin toplam saldırılarından koparmadan, kendi özgünlükleri ile ele alabilmeliyiz.

Mesleki dönüşümler ve geleceksizlik saldırısı

Hâlihazırda toplum içerisinde yaygın bir görüş olan “üniversite mezunu olmak kendini kurtarmaktır”, “üniversite eşittir bireysel kurtuluş” sözlerinin hayalden öte anlam taşımadığı bugün çok daha açık olarak görülmektedir. Toplumun ezici bir çoğunluğu, geçmişe göre daha keskin bir şekilde, emek-sermaye çelişkisinden etkilenmekte, işsizlik gün geçtikçe büyüyen bir sorun olarak karşımızda durmaktadır. Bu süreç içerisinde üniversite mezunlarının toplum içerisindeki görece ayrıcalıklı konumu da ortadan kalkmıştır.

Sermaye kendi ihtiyaçları çerçevesinde üniversiteleri arka bahçesi haline getirirken, tek tek mesleklere dönük saldırıları da hayata geçirmektedir. Böylece sermayeye ucuz işgücü yaratılmakta, birçok bölüm işlevsizleştirilmektedir. Sosyal bilimlerin tasfiyesi, formasyon hakkının gaspı gibi örneklerle birlikte yetkin mühendislik, stajyer avukatlık, sözleşmeli öğretmenlik gibi uygulamalarla gençliğe diplomalı işsizlik ve geleceksizlik dayatılmaktadır.

Geçtiğimiz sene “Yetkin İnşaat Mühendisliği Yönetmeliği” ile yetkin mühendislik saldırısında bir adım atılmış, bunun bayraktarlığını yapan İnşaat Mühendisleri Odası sürece önde başlamıştır. Açılan davanın sonuçlanmasıyla uygulama durdurulmuş olsa da, önümüzdeki dönemde hızla hayata geçirilmeye çalışılacaktır.

Birçok meslekte de hayata geçirilen bu saldırılar ciddi sonuçlar yaratmaktadır. Saldırının somut yansımalarını teşhir ederek, buna karşı bir muhalefeti örnek büyük bir önem taşımaktadır. Karşı karşıya kalınan saldırı bir mesleğin ayrıcalıklarının tırpanlanması, toplumdaki konumunun zedelenmesi olmadığı gibi, mücadele perspektifi de bu sığılıkta ele alınmamalıdır. Sermaye düzeninin bu saldırısının arka planını ve meslekte ortaya çıkan sınıfsal ayrımları ortaya koyabilmeliyiz. Bu saldırı ile düzenin gençliğe vaat ettiği, ucuz iş gücü olmakla işsiz olmak arasında seçim yapma özgürlüğüdür.

Emperyalist saldırganlık

Geçtiğimiz ay Gürcistan ordusunun Güney Osetya’ya saldırmasıyla gelişen olaylar, Rusya’nın beklenenin ötesinde bir hız ve şiddette yanıt vermesiyle savaşa dönüşmüştü. Kısa süren Kafkas savaşı sonrasında Rusya askerlerini Gürcistan’dan geri çekmişti. Ancak çekildiği gün Güney Osetya ile Abhazy’a’nın “bağımsızlığını” kabul ettiğini ilan etmesi, başta ABD olmak üzere diğer emperyalist güçleri kızdırmıştı. Sonrasında “insani yardım” taşıma iddiasıyla ABD savaş gemilerinin Karadeniz’e demir atması sürece yeni bir boyut kazandırdı. Çatışmanın derinleşmesi, Kafkaslar’ın ve dünyanın birçok coğrafyasının yeni emperyalist savaflara gebe olduğunu göstermektedir. Boğazların ABD-NATO savaş gemilerine açılması, Ankara’daki işbirlikçilerin olası bir savaşta suç ortaklığına girme olasılığını arttırmaktadır. Bu ise, bir yandan kardeş halkların katledilmesi, öte yandan ise içerdeki en ufak muhalefetin ne pahasına olursa olsun sindirilmesi anlamına gelecektir.

Kafkasya’daki gelişmelerin yanında Ortadoğu’daki hesaplar ve olası bir İran savaşı da anti-emperyalist mücadelenin gündemini oluşturmaktadır. Emperyalist saldırganlığa ve gerici çatışmalara karşı mücadeleyi yükseltmek, önümüzdeki dönemde gençliğin sorumluluklarından biri olacaktır.

Gericilikten gericiilik beğenmeyeceğiz!

Düzen güçleri kendi iç çatışmalarında gençliği bir taraf olarak yanlarında görmek istiyorlar. Sözde laik ve anti-laikler olarak kapışanlar, piyasalaşan eğitimde,

gençliğe geleceksizliğin dayatılmasında, emperyalizme uşaklıkta, Kürt halkına yönelik imha ve inkârda ise ortaklaşıyorlar. Saldırıları sözkonusu olduğunda, burjuva düzen gericiliği cephesi olarak kol kola yürüyorlar. Sözcülüğünü yaptıkları sermaye gruplarının çıkarları doğrultusunda da, her biri kendi cephesinden gençlik üzerindeki etki ve denetimlerini arttırmaya çalışıyor.

Bir taraftan “türbana özgürlük” denilerek, “eğitimin önündeki tüm engeller kalksın” denilerek, dinsel gericiiliğin önü açılmaya çalışılıyor. Bir taraftan da “şeriat gelecek” denilerek milliyetçilik körükleniyor. Ergenekon ile devletin çeteleşen yüzü bir kez daha ortaya çıkarken, “devletin içindeki çeteler temizleniyor” yalanlarıyla kontralaşmış devlet aklanmaya çalışılıyor.

Gerek düzen ideolojisinin gençlik içerisinde yaygınlaştırılması, gerekse reformist solun düzen içi kamplaşma karşısındaki tutarsızlığı, geçtiğimiz dönem dinci gericiiliğin ve “ulusalçı” cenahın gençlik üzerinde etkili olmasına neden olmuştur. Türkiye’nin dört bir yanında “ulusalçı” cenahın örgütlediği eylemlere binlerce üniversiteli katılmıştır. 12 Eylül’le birlikte apolitikleşen, sorgulamayan ve düşünmeyen bir gençlik yaratıldığı döne döne söylenir. Bir yanı sıra doğrudur. Ancak apolitik tanım eksiktir. Geçen dönem yaşanan eylemler ve süreçler göstermektedir ki, gençlik düzenin ideolojisinden etkilenerek düzen politikalarının dolgu malzemesi haline gelebiliyor.

Burada sorun, düzenin ideolojisini yaymadaki başarısı kadar, sol adına konuşan reformistlerin sergilediği tutarsızlıktır. Örneğin TKP, “bağımsızlık ve laiklik” adına düzen içi çatışma karşısında tutarlı bir duruş sergileyememiş, “cumhuriyetin ilerici birikimlerini korumak” adına “sözde değil özde” iddiasıyla ortaya çıkabilmiştir. Reformistler dinsel gericiliğe karşı mücadeleyi onu yaratan toplumsal-maddi koşulları dışlayarak ele almakta, sermaye düzeninin bütününe değil, salt AKP’yi hedef tahtasına çakarak kitlelere yanlış hedefler göstermektedirler.

Öte yandan, liberallerin demokrasi adına AKP ile aynı safta yer almaları, “kontr-gerillanın ortadan kalkmasında ilk adımların atıldığı” hayallerini yaymaları da bilinç bulanıklığına yol açmıştır. Salt “darbe” karşıtlığını kendisine politik eksen alanlar, demokrasi adına açıkça burjuvazinin safında yer almaktadırlar.

Tüm bunlar, önümüzdeki dönemde gençliği devrimci politikalar etrafında saflaştırmanın önemini göstermektedir.

Birleşik, kitlesele, devrimci bir gençlik hareketi için!

“Gençlik hareketinin temel sorunu birleşik bir mücadele ve örgüt anlayışından uzak olmasıdır. Birleşik mücadele gençlik içinde çoğu durumda eylemsel bir süreç olarak kalmakta, bu ise mücadeleyi kalıcı olarak geliştiren sonuçların ortaya çıkmasını engellemektedir. Bu anlamı ile birleşik ve kitlesele bir gençlik hareketi geliştirmenin ilk adımları ancak hareket içindeki devrimci özneler cephesinden etkin bir birleşiklik sağlanarak atılabilir. Bugünün gençlik

hareketi içinde tek başına ilerici, devrimci gençlik güçlerinin birleşik mücadelesi sorunun çözümü olmamakla birlikte, sorunun çözümü doğrultusunda atılmış anlamlı bir adım olarak tanımlanmalıdır.”

Özlu bir şekilde ifade edildiği üzere, düzenin politik etki alanını kırarak olan etkin bir devrimci politik hat ile gençlik içerisinde bunu gerçekleştirebilecek politik bir birliktelik ve mücadeledir. Bugün Genç-Sen üzerinden gençlik hareketinin birleşik örgüt sorununa çözüm bulunduğunu iddia edenler, vurguladığımız temel noktayı gözden kaçırmaktadırlar. Burada tanımladığımız birleşiklik, tek başına siyasal grupların bir araya gelmesi değil, politikada, hedeflerde ve düzenin politikalarına karşı alternatif oluşturmada birleşik bir hattın örülebilmesidir. Bu da doğru bir bakış açısına dayalı etkin, sürekli ve çok yönlü bir politik faaliyetin örülebilmesiyle mümkündür.

Tüketici iç tartışmalar, bürokratik engellemeler, “tüzüksel normlar” olarak karşımıza çıkan dayatmalar, bırakalım devrimci politik bir hatta ortaklaşmasını, hiçbir karar alınamayan toplantılarla Genç-Sen’in önünü tıkanmaktadır. Bu aşılamadığı koşullarda, Genç-Sen gençlik hareketinin önüne engel olarak çıkacaktır.

Bizim için sorunun çözümünün temel halkası, birleşik devrimci bir politik hatta mücadelenin örülmesidir. Mümkün olan en geniş bileşenle mücadelenin sorunları tartışılabilir, gençlik hareketine dair sorumluluk taşıyanlarla birlikte yürünmelidir. Bu, elbette Genç-Sen içerisinde canlı tartışmalar ve politik taraflaşmalar anlamına gelecektir. Bizi devrimci politika ve pratikten alıkoyan her türlü tutumun karşısında olmalı ve bunlara takılmadan kendi yolumuzda yürüyebilmeliyiz. Genç-Sen içindeki çalışmamızda bizim için bağlayıcı olan, Genç-Sen’in çalışmanın önüne engel olarak çıkan normları ve ilkesiz birlikteliklerin ürünü MYK’nın tutumu değil, gençlik hareketine karşı duyduğumuz devrimci sorumluluktur.

Gençliği devrime kazanmalıyız!

12 Eylül askeri-faşist darbesiyle “Gençlik sorununu siyasal planda geçici olarak çözen burjuvazi, aynı sorunu iktisadi, sosyal ve kültürel alanda geçmiş dönemle kıyaslanamaz ölçüde ağırlaştırmıştır” (Ekim, sayı: 239, başyazı).

Burjuvazi gençlik sorununu çözme yeteneğine sahip değildir, dolayısıyla gençlik üzerindeki etki ve denetimi geçici olmaya mahkumdur. Sorun her geçen gün daha da ağırlaşmakta, geleceksizlik bir kabus gibi gençliğin üzerine çökmektedir. Doğru ve tutarlı bir politik çizginin savunucuları olan genç komünistler, bu gerçekliğin bilinciyle sözlerini çok daha güçlü söyleyebilmelidirler. Düzen içi çatışmada her türlü gerici karşı alternatif taraf olarak çıkabilmek, gençliği devrimci politikalar üzerinden taraflaştırmaktan geçmektedir. Attığımız her adımı gençliği devrime kazanma hedefiyle atmalıyız. Bir bütün olarak düzeni hedefleyen bir politik hatta, hem dinsel gerici karşı, hem de liberalizme ve ulusalcı gerici karşı gençliği sosyalizmin kızıl bayrağı altında mücadele etmeye çağırmalıyız.

Gençlik içerisinde bilimsel sosyalizmin temsilcileri olarak, devrimci önderlik misyonu hareket etmeliyiz. Bu bilinçle hareket etmek demek, işçi sınıfının devrimci programının gençlik içerisinde karşılık bulması, politikada, örgütlenmede sonuçlarını üretmesi demektir. Bu bilinçle hareket etmek demek, birleşik, kitlesele, devrimci bir gençlik hareketi yaratma hedefiyle yeni dönemi kazanma iddiası ve bakışı demektir. Bu iddia ve bakış genç komünistlerde vardır. Şimdi sorun bunu gençlik içerisinde somutluğa kavuşturmak. Bu bilinçle yeni dönemi karşılamak için, ileri!

(Ekim Gençliği’nin Eylül 2008 tarihli 111. sayısından alınmıştır...)

Anti-faşist mücadelenin sorunları ve faşizme karşı mücadele

Faşist sermaye devletinin muhalif güçlere yönelik saldırıları her geçen dönem biraz daha yoğunlaşıyor. Üniversiteler de bu saldırılardan nasibini alıyor. Gençliğin gelecek arayışına yanıt veremeyen sermaye, gençliğin kendi talepleri etrafında gelişebilecek mücadelesinin önüne geçebilmek için sürekli baskı ve zor yöntemlerini devreye sokuyor. Saldırıları kimi zaman bizzat devletin kolluk güçleri ve üniversitenin ÖGB’leri eliyle gerçekleştiriliyor. Kimi zaman da sivil faşistler kullanılarak muhalif güçler üzerinde terör estiriliyor. Saldırıların hemen ardından polis eliyle hazırlanmış listeler, üniversite yönetimleri tarafından ilerici, devrimci güçlere yönelik açılan soruşturmalara dönüşüyor. Saldırıları okuldan uzaklaştırmalar ve atmalarla, tutuklamalarla daha da derinleştiriliyor.

Bu saldırıların bir ayağı olan, mücadelenin belirli dönemlerinde karşı karşıya kalınan faşist saldırılar, üniversitelerdeki devrimci ve demokrat gençliğin gündeminde ağırlıklı bir yer tutuyor. Özellikle saldırıların yoğunlaştığı dönemlerde, gündem tamamen faşist saldırılara kilitlenip kalabiliyor. Bu noktada üniversitelerde yaşanan faşist saldırılara karşı örülecek mücadele hattı da önemli bir sorun olarak karşımızda duruyor.

Saldırıların kapsamı ve siyasal gençlik grupları

Faşist saldırılar üzerinden ortaya çıkabilen mücadele dinamizminin ileriye taşınmamasının bir nedeni, gençlik hareketinin bugün içinde bulunduğu darlık ve parçalanmışlıksa, diğer bir nedeni de politik gençlik gruplarının anti-faşist mücadeleye bakışlarındaki sınırlılıktır. Faşist saldırılar ancak hangi amaçla gerçekleştirildiği ve neye hizmet ettiği açık bir biçimde ortaya konulduğu ölçüde püskürtülebilecektir. Faşist saldırılar ele alınırken, sermayenin üniversitelere yönelttiği saldırılar ve üniversiteli gençliğin bundan kaynaklanan sorunları bütünlüklü bir biçimde teşhir edilebilmelidir. Bu temel üzerinde şekillenen mücadele ile üniversitelere ısrarlı bir politik faaliyet taşınmalıdır.

Geride bıraktığımız yıl başta Ankara, İstanbul, Eskişehir, Antalya, İzmir ve Adana’daki üniversiteler olmak üzere birçok üniversitede yaşanan sivil faşist ve polis-ÖGB eliyle gerçekleştirilen saldırılar gençliğin gündeminde önemli bir yer tuttu. Saldırıların yoğun olarak yaşandığı dönemlerde refleks bir takım tepkiler geliştirilip, yaşanan saldırılara karşı kitlesele eylemler ortaya konuldu. Bu eylemlilikler saldırıların püskürtülmesinde önemli bir rol oynadı. Fakat geneldeki anlayış, faşist saldırıları kendinden menkul bir süreç olarak algılamının ötesine geçemediğinden, buradan gelen duyarlılık ve ortaya çıkan mücadele dinamikleri ileriye taşınmadı.

Faşist saldırılar sonucu oluşan birliktelikler birleşik bir örgütlenme olarak kendini var edemediği sürece, gençliğin ileri kesiminin kendilerini genel mücadele süreci içerisinde var edebilecekleri bir zemin hayat bulamayacaktır. Birleşik bir gençlik mücadelesini geliştirmeyi hedeflemeyen ve saldırıların teşhir edilmesini, cezalandırma ve tek başına eylem örgütlemeye indirgeyen tartışmalarla bir mesafe almak mümkün olamayacaktır.

Genç komünistler birçok vesileyle sorunu açık bir

biçimde ortaya koyarak değerlendirmişlerdir:

“Öte yandan bu faşist saldırganlık ekonomik bir arka plana sahiptir. Sermaye her dönem faşist terör ile iktisadi planda hedeflediği dönüşümleri hayata geçirmeye çalışmıştır. On yıl ara ile gerçekleştirilen darbelere dönüldüğü bakıldığında, bu açıklıkla görülecektir. Bugün emperyalist-kapitalist sistemle kurduğu kölelik ilişkilerini iyice pekiştiren burjuvazi özelleştirme, kentsel dönüşüm projesi vb. saldırılarla yaşadığı sorunları aşmak, neoliberal dönüşümleri gerçekleştirmek derindedir. Bu dönüşümlerin önemli bir ayağını da üniversiteler oluşturmaktadır. Bu nedenle sermaye her dönem kullandığı yolu kullanmaktadır: Önce muhalefet dinamiklerini ez, sonra hedeflenen dönüşümleri gerçekleştir!”

Bu açıdan gençlik hareketi, üniversite gençliğini de hedef tahtasına koyan neoliberal uygulamalara karşı mücadele ile faşist saldırılara karşı mücadele görevlerini yaratıcı bir biçimde birleştirebilmelidir...

Anti-faşist mücadele için bu iki yan özellikle önem taşımaktadır. Zira faşist saldırganlığı kendi başına ele almak, onu tanımlayamamak ve ona karşı bir kitle hareketi geliştirme dinamiklerini ve zeminlerini daha başlangıçta kaybetmek anlamına gelmektedir.” (Kızıl Bayrak, 3 Eylül 2005)

Türkiye kapitalizmin krizinin derinleşmesine paralel olarak sermaye devletinin saldırıları da yoğunlaşarak artacak, öğrenci gençlik de bu saldırılardan nasibini fazlasıyla alacaktır. Devrimci gençlik grupları, faşist saldırılar karşısında alınacak tutumu net bir biçimde ortaya koyup, mücadeleyi buradan şekillendirme sorumluluğu ile yüzyüzedir.

Genç komünistler önümüzdeki dönemde, sorunu bütünlüklü bir biçimde ortaya koyarak, saldırı süreçlerinin salt anti-faşist söyleme sıkıştırılmaması, faşist saldırıların sermayenin üniversitelere yönelik saldırılarıyla bağının kurulması ve mücadelenin bu zeminde şekillendirilmesi için etkin bir çaba harcayacaklardır.

(Ekim Gençliği’nin Eylül 2008 tarihli 111. sayısından alınmıştır...)

Sol liberalizm: İllüzyon tüccarları ve kolera günleri / 3

Volkan Yarasır

Sol liberaller, yeni haronlar

Sol liberaller özellikle son dönemde AKP'nin rolü, küreselleşme, liberalizmin "yaratıcı" gücü üzerine vurgular yaparak Ergenekon operasyonuna yaklaşımları buradan, darbe ve demokrasi karşıtlığı yaratıp sosyalist sola saldırmaları çarpıcıdır. Kendi içinde kristalize özellik göstermeyen sol liberallerin tezleri şöyle özetlenebilir: Sosyalist solu arkaik, statükocu, devletçi, Kemalist vs. vurgularla suçlayarak tarihsel bir saflaşmanın yaşandığını, safların statüko ya da değişim, merkez ya da çevre, darbe ya da demokrasi gibi biçimlendiğini ileri sürüyorlar. Yapılması gereken; bürokratik, statükocu, siyasal baskı ve gericilik üreten devlete karşı, sivil toplumu ve onun liderliğini yapan burjuvaziyi desteklemek ve askeri vesayet rejimine karşı, Kürtlerin, sosyalistlerin, İslamcılarının demokrasi cephesinde birleşmelerini sağlamaktır. Özellikle marksist literatürden alıntılar (Prusya modeline ilişkin göndermeler) ve değerlendirmelerle tezlerini güçlendirmeye çalışıyorlar.

Sol liberaller bir anlamda resmi ideolojiye karşı gayri resmi ideoloji üretiyor, başka bir düzlemde hakim ideolojinin yerleşmesini ve güçlenmesini sağlıyorlar. Teorik olarak özellikle tarih teziyle kurmaca ve indirgemeci, felsefi anlamda agnostik, politik anlamda sınıf mücadelesini reddeden, kapitalizmin ebediliğine tekabül eden, sınıflararası barışı savunan, sivil toplumla devlet arasındaki ontolojik ilişkiyi es geçerek, sivil toplumu bir çıkış noktası olarak ele alıyorlar (6). 12 Eylül darbesinin yarattığı yıkıcı tahribatlar ve bunun üzerine kurulan Özal dönemi sivil toplumculuğun bu ülkede "olağanüstü" gelişmesinin zeminlerini açtı. Bu dönemde sistem, gündelik hayatı yeniden kurguladı, değerler sistematiğinde altüst oluş yaşandı ve toplumun anlam dünyasında farklılaşmalar gündeme geldi. Bir anlamda Türkiye kapitalizmi tarihsel ve toplumsal gelişim karakterine bağlı olarak, geleneksel anlam dünyalarıyla (milliyetçilik ve İslamcılıkla) son derece örtüşen, hatta kendini konsolide eden bir boyut kazandı.

Yenilgi travmasının içselleştirildiği, devrim düşüncesinin ve sınıflar mücadelesinin reddedildiği ve solun artık bir orta sınıf refleksiyle karakterize olduğu bu koşullarda, sol liberalizm bir varoluş ve kendini ifade ediş olarak yaygınlaştı.

Sol liberalizmin bugün beslendiği kesim de bu çevrelerdir ve bu eğilim sol içinde düşündüğümüzden daha yaygındır. 1980 öncesi Türkiye solunun ana hareketleri diye tanımlayacağımız yapıları, 1980'lerin ortası ve 1990'larda (buna Kürt hareketi de dahildir) farklı savruluşlarla sol liberal dönüşümler yaşamıştır. Bu sürecin açık göstergesi "sınıftan kaçıştır" ve işçi sınıfının komünizmin kurucu öznesi olduğu anlayışının terk edilmişidir.

Bugün Taraf gazetesi aracılığıyla bir siyasi özne, parti gibi hareket eden sol liberal kesimler sınıflar arası barışın hegemonyasını kurmaya çalışıyorlar. Sol liberallerin bu gayretkeş seslenişleri, sivil toplumcu eğilimlerin yaygınlığından dolayıdır ve bu durum, sol liberallerin sosyalist solu hedef almasının birinci özelliği olarak sayabiliriz.

İkinci nokta olarak ise sol liberaller şunu söylüyor:

"Biz kusuyoruz, siz de bize iştirak edin. Kusun."

Üçüncü nokta ise bir siyasi hareket olarak AKP'nin iktidara yürüyüşünün yarattığı "ihtişam" ve son derece çıplak maddi çıkarlar liberalizmin sol kanadının "akil" adamlarını ılımlı İslam'a angaje etti.

Fakat gelişmeler sol liberallerin bütün politik tasavvurlarını boşa çıkarttı. Özellikle ikinci AKP döneminde izlenen politikalar ve demokratikleşme projelerinin hüsrana uğraması, çevrenin merkezi etkisizleştirilmesine duyulan güveni ve statükoların parçalanacağına inancı sarstı.

Kapitalizmin şaşmaz kuralları, her şeyi eskittiği ve işlevsizleştirdiği gibi sol liberallerin siyasal alanda söz söyleme olanaklarına da ortadan kaldırılabılır. Hatta AKP iktidarının bir müddet sonra sol liberallerin vadesini tamamladığını düşünüp onları devre dışı bırakması olasıdır. Bunun da en somut göstergesi Taraf gazetesinin tasfiyesi olacaktır, ileriki dönemde bu tasfiye gerçekleşirse şaşırılmamak gerekir. Bugün sol liberallerin hegemon siyasal güce yedeklenmesi (7) hatta işi daha da ileri götürerek sosyalist solun da bu hegemon güce tabi kılma uğraşları boşuna değildir. Bu bir anlamda kendini pazarlama ve yeni olanaklar kazanma çabasıdır. Ve zehrin gücünü egemenlere ispatlamaktır.

TC tarihinin jeo-politik evreleri, BOP ve ılımlı İslam

Bugün TC tarihinin yeni bir altüst oluş dönemi yaşıyor. Bu gelişme hem iç dinamiklerin bir ihtiyacı ve yönelimi, hem de dış dinamiklerin zorlamaları ve şekillendirmelerinin ürünü olarak ortaya çıkmış durumda.

TC tarihini kısaca üç döneme ayırabiliriz. Bunlardan birincisi TC'nin kuruluş yıllarıdır. TC'nin kuruluşu dönemin jeo-politiğine göre belirlendi. Birinci paylaşım savaşının ve özellikle Ekim Devrimi'nin muazzam sonuçları ve savaş sonrasında jeo-politiği TC'nin niteliğini ve özelliklerini etkiledi ve belirledi. Dönemin jeo-politiği, petro-politik üzerinden kurgulandı. TC emperyalizmle Bolşevizm arasında tampon bir ülke olarak konumlandırıldı. Ülke içindeki gelişmeler ve egemen bloğun şekillenmesi tarihsel/ toplumsal özgünlüklerin yanında, yukarıda belirttiğimiz şartlara göre biçim aldı. TC'nin 1923-1940 dönemi bir dizi iç evreyi içinde taşısa da, dominant olarak bir tampon ülke olmanın özelliklerini gösterdi.

TC'nin ikinci jeo-politik dönemi 1945-1990'lı yılları kapsadı. Uluslararası düzeyde Soğuk Savaş konsepti süreci belirledi. Bu dönemin jeo-politiği Sovyetler Birliği'nin ekonomik ve nüfuz alanını daraltma, kırma ve etkisizleştirme üzerinden belirlendi. TC bulunduğu jeo-stratejik konumunun etkisiyle, Soğuk Savaş politikalarının en keskin sonuçlarını yaşadı. TC bu dönemde Soğuk Savaşın tampon ülkesi olarak hareket etti. Soğuk Savaş devlet ve toplum ilişkisini yeniden yapılandırdı. TC anti-komünizmin kalesi gibi davrandı. Ortadoğu'da emperyalizmin jandarması olarak konumlandı. Bu süreç emperyalist-kapitalist sistemle TC'nin entegrasyonunu derinleştirdiği bir süreç olarak işledi. Egemen blok içinde daralmalar yaşandı. Özellikle 1960'ların ortasından sonra finans kapital ağırlığını

koydu, asker-sivil kompleks ise bir sermaye gurubuna dönüşmeye başladı, pre-kapitalist unsurların tasfiyesi ise 1960'lardan sonra hızlandı, 12 Mart önemli bir hamle, 12 Eylül ise bir final işlevi gördü. Askeri darbeler kapitalist sistemin bekası ve kökleşmesi anlamında karşı devrimci bir rol üstlendi.

TC'nin üçüncü dönemi her ne kadar 1990'larda başlasa da özellikle Kürt sorununun varlığı ve geldiği boyut, uygulanan radikal neo-liberal politikalar sonucu aksak, sancılı, gelgitli sürdü. Ve halihazırda bu dönemin özellikleri oturmuş değil. Yaşanmaya devam ediyor. 1990'da Soğuk Savaş'ın fiilen bitmesi ve küreselleşme sürecinin başlaması ve emperyalist ataklar TC'yi kabuk değiştirmeye zorladı. Bu süreci dünyanın yeniden paylaşımı olarak da okuyabiliriz (8). Fakat özellikle Kürt sorununun varlığı ve hızlı militarizasyon süreci TC'nin Soğuk Savaş reflekslerini korumasına yol açtı. Yeni konseptle uyum bozukluğu yaşandı. Hatta bazen bu uyum bozukluğu kapitalist rasyonelleri zorlayacak boyuta vardı.

Özellikle 11 Eylül sonrası emperyal konseptteki değişim ve ABD'nin unilaterizm anlayışı doğrultusundaki hamleler yapması yeni bir dönemin başlangıcı oldu. Yeni jeo-politiğe bağlı olarak Afganistan ve Irak işgalleri ve BOP, TC'nin yeniden yapılanma ihtiyacını hızlandırdı.

Bir tarafta TC-AB ilişkisi ve entegrasyon süreci, diğer tarafta TC'nin BOP'a angajmanı ve yaşanan 2001 krizi ve sonrası gelişmeler ve küresel sermayenin ihtiyaçları TC'nin hızla yeniden yapılanmasını gerekli kıldı.

TC'nin üçüncü dönemi diye tanımlayabileceğimiz bu dönem yeni jeo-politiğe göre konumlanışı beraberinde getirdi. Bu konumlanış BOP angajmanı ve AB entegrasyonu üzerinden belirlendi.

Bugün neo-Osmanlılık ya da pax-Ottoman olarak adlandırılan bu süreç, iki ayakta kendini dışa vuruyor. Fay hatlarında kırılmaları beraberinde getiren bu süreç, egemen blok içinde ciddi çatışmalara ve iktidar savaşlarına yol açıyor.

"Savaş görünümüne rağmen" bütün tarafların

BOP'a angajman ve AB'ye entegrasyon konusunda bir problemleri yok. Bu konuda en katı görünümüne sahip ordunun bile en fazla çekinceleri entegrasyonun şekli, hızı ve patronaj ilişkilerine etkisi olup olmayacağı üzerinden şekil alıyor. TSK'nın başından beri AB'ye "sıcak" baktığı unutulmamalıdır. Bu aslında Türk modernleşmesinin batılılaşma ufkuyla paralel bir durumdur. Hatta son Ergenekon operasyonu TSK içinde stabilizasyon ve problemleri unsurların tasfiyesi olarak görülebilir. Ulusalçı grup ve oluşumlar bütün varyasyonlarına, katı ve statükocu görünümüne rağmen, en fazla ordunun patronajını korumak yönünde sivil mobilize güç olarak değerlendirilebilir.

Finans-kapital bütün fraksiyonlarıyla uluslararası sermayenin yol haritasında hem fikirdir. Sorun sistemin rasyonellerine uyum sorunudur.

Bir emperyal hayal: Neo-Osmanlılık

Bugün neo-Osmanlılık iki ayakta inşa ediliyor.

Bu inşanın birinci ayağı tam anlamıyla sınıf karşıtı politikalar. Bu politikalar sınıfı boyunduruk altına alan, tarihsel kazanımlarını yok eden, ayrıca onu nesnel yığınına dönüştüren Çin çalışma rejimini inşa etmek yönünde biçimlenmektedir. Çin çalışma rejiminin temel hedefi AB'yle entegrasyon sürecini derinleştirmektir.

Son İrlanda referandumuyla AB, 5 çekirdek ülke, birinci halka ve ikinci halkadan (ya da periferiden) oluşan emperyal bir bloğa dönüşüyor. Özellikle ikinci halka Doğu Avrupa'nın bazı ülkelerini ve Türkiye'yi kapsayacak bir içeriğe bürünüyor. AB'nin çekirdek ülkeler ve halkalar şeklinde hiyerarşik biçim alışı, bir yandan AB'nin Rusya-Kafkasya hattına ulaşma, diğer yandan Ortadoğu coğrafyasında söz sahibi olma iddiasının ürünüdür. Bu noktada AB'yle TC ilişkisi önem taşıyor. AB'nin bu formata ulaşmasıyla TC'nin AB'ye tam üyeliği olasıdır. TC yaptığı bir dizi karşı devrimci organizasyonla sınıfın tüm direnç noktalarını kırmayı ve sınıfı itaatkarlaştırmayı amaçlıyor. AKP iktidarının siyasal programı ve hayırsever kapitalizm uygulamaları sınıfı atomize etmeyi, esir almayı, onu cemaatleştirmeyi hedefliyor. Böylece Türkiye AB için tam bir ucuz işgücü cennetine dönüştürülüyor. Ehlileştirilmiş bir sınıfla küresel sermayenin karını maksimuma çıkardığı bir ortam yaratılıyor. Bu noktada GAP'a yönelik 12 milyar dolarlık yatırım dikkat çekiyor. Bölgenin, Türkiye'nin Çin'ine dönüştürülmesi hedefleniyor. Bu adım AB ve ABD'nin Ortadoğu projeleriyle bağlantılı olarak ele alınmalıdır. TC'nin Kürt federe devletiyle ilişkisi, yeni bir dönemin habercisi olacağı benziyor. Kürt halkının bir yandan Kürt-İslam sentezi, diğer yandan küresel sermayenin yerel ajanlarına dönüştürülmüş Barzani ve Talabani çemberinde boğulması amaçlanıyor. Bu noktada GAP modern köleleştirme projesi olarak öne çıkıyor.

Neo-Osmanlılığın ikinci ayağı ise ılımlı İslam'la, BOP'a tam angajmanı içeriyor. 2001 krizi ve birinci AKP iktidarında bu yönde önemli adımlar atıldı. Ortadoğu'nun yeniden dizaynının ideolojik boyutunu ılımlı İslam oluşturdu. ılımlı İslam bu dizaynda, açık zoru pekiştirecek ideolojik zor olarak devreye sokuldu. İnsan hakları, kadının toplumsal rolünün artırılması ve demokrasinin inşası gibi argümanlar gündemde tutuldu. ılımlı İslam farklı enstrümanlarla güçlendirildi.

AKP bir model parti olarak öne çıkarıldı, iktidara gelmesiyle tam bir karşı devrimci hükümet gibi hareket etti. Küresel sermayenin ihtiyaç ve isteklerini aktif şekilde yerine getirdi. Tek başına iktidar olmasının kibri ve güveniyle sınıfa yönelik muazzam saldırılar gerçekleştirdi. Radikal özelleştirme programlarını pervasızca hayata geçirdi. ılımlı İslam, neo-liberal politikaların "ağrı kesicisi" işlevi gördü. Zehrin acılığı, kolektif halüsilasyonla ve ülke sathına

yayılmış "hayırseverlik" organizasyonlarıyla (Fak-Fuk-Fon, Deniz Feneri, Kimse Yok Mu gibi dernekler aracılığıyla yapılan yakacak, giyecek, yiyecek ve nakdi yardımlarla) azaltılmaya çalışıldı. Özellikle yerel yönetimler bu organizasyonlarda son derece önemli rol oynadı. Böylece minnet ve biat eden bir toplumun yaratılması hedeflendi.

İkinci AKP dönemi bu altyapının üzerinde şekillendi. Hayırsever/cemaatçi kapitalizmin kökleşmesi yönünde önemli adımlar atıldı. Devletin sosyal yönünün özelleştirilmesi ve metalaştırılması, kamusal yaşamın yeniden düzenlenmesi, hayırseverlik uygulamalarının maddi zeminlerini yarattı. Kamusal haktan mahrum bırakılan toplum, muhtaçlar yığına çevrildi. Bu adımlar bir yanıyla da cemaatleşme şeklinde biçim aldı. Toplum-devlet-birey ilişkileri klerikal zeminde yeniden örgütlendi.

ABD ve AB'nin Ortadoğu'nun dizaynında TC'yi bir mızrak ucu olarak kullanma isteği, bu politikalarla bütünlüştürüldü. ılımlı İslam'la BOP'a angaje olan TC bir savaş makinesine dönüştürülerek, bölgede aktif müdahalelerde bulunması amaçlanıyor. TC böylece Ortadoğu'da yaratılan kaosun bir parçası haline getirilmeye çalışılıyor. TC bölgede emperyalizmin vurucu gücü gibi hareket etmeye hazırlanıyor. Dışarıda agresyon politikaları, ülke içinde şiddetli gerici ve hızlı militarizasyon hamleleri bir arada yürütülüyor.

TC Ortadoğu'nun yeni dizaynı içinde devasa kontrol, ikmal ve denetim üssü haline getiriliyor. Çokuluslu sermayenin yönelimlerine bağlı olarak TC bölgenin stabilizasyonunda aktif rol alıyor ya da başka bir ifadeyle "yaratıcı kaos" adı verilen konsepte tabi oluyor. Bölgesel vurucu güç/polis kuvveti olmaya hazırlanıyor. Bu TC'nin Ortadoğu'nun balkanlaştırılmasında önemli misyonlar yüklenmesi anlamına geliyor.

Özellikle yakın dönemde AKP'nin Kürt sorununa "çözüm paketi" olarak önüne koyduğu Kürt burjuvazisiyle temasların kurulması, Kürt federe devleti ve Barzani'yle girilen ilişkiler, Kürt-İslam ve Türk-İslam sentezinin bir arada uygulanması, GAP'tan Kürt federe devletine uzanan küresel sermayeye stabil ortam yaratma hazırlıkları, Irak devleti ve Talabani ile ilişkiler, İsrail'in önünü açıcı diplomatik, ekonomik, askeri faaliyetler, ABD denetimli İran'la girilen temaslar ve Akdeniz için Birlik gibi bir dizi diplomatik girişimler, ılımlı İslam-BOP angajmanının ifadesi olarak öne çıkıyor. Ama özellikle AB ve ABD'nin TC'den beklediği askeri bir güç olarak bölgede işlev görmesidir. Ve bölgenin balkanlaştırılmasında cellat rolü oynamasıdır.

Burada unutulmadan belirtilmesi gereken, finans-kapitalin fraksiyonlarından biri olarak kabul edebileceğimiz İslamcı sermayenin kendi ontolojisine bağlı olarak refleksleri ve yönelimleridir.

Finans-kapitalin diğer fraksiyonu olan TÜSİAD'ın "batıyla" entegrasyon düzeyi yüksek, ilişkileri köklü ve kredi anlaşmaları gelişkindir. Bundan dolayı İslamcı sermaye (burjuvazi) "doğuya/ petro-dolara" yönelmektedir. Geçmişten gelen ilişkiler bu atakları beslemektedir. İslamcı sermayenin burjuva tarihsel geçmişinin olmaması, burjuva bilincinin oturmaması (yaşam tarzı, kültürü, birikimi) başından beri agresif ve yamyam niteliği ılımlı İslam/ BOP angajmanı ile çakışmaktadır. Ortadoğu'ya yönelik "emperyal iştah" İslamcı sermayenin eğilimlerine ve varoluşuna uygundur. Bu durum TC'nin agresyon politikalarını tetikleyici nitelik taşımaktadır. Orduyla AKP arasında son dönemdeki ilişkiyi bu yönde okumak yanlış olmaz. Ordunun AKP ve İslamcı sermayeyle bu projelerde çok problem yaşamayacağı ortadadır. Finans-kapitalin tüm fraksiyonları yeni döneme hazırlanmaktadır. Fraksiyonlar arasındaki çelişiklere rağmen projeler ve çıkarlar ortak. Ayrıca projeler AB ve ABD'nin projeleridir. Ordunun Türk burjuvazisininin

bir bileşeni olduğu düşünülürse süreç bütün sancılı, çatışkılı görünümüne rağmen derinleşecektir.

TC küresel sömürünün vurucu gücü ve devasa bir askeri üssü haline getiriliyor. Ayrıca ulus devletten pazar devlete dönüştürülüyor ve bir savaş makinesi olarak bölgede mobilize ediliyor.

Bütün bu gelişmelerin işçi sınıfı için tek bir anlamı var: Yoksulluk, geleceksizlik ve kölelik.

İşçi sınıfı boyun eğdirilerek ve cemaatleştirilerek Türkiye kapitalizminin rektifikasyonunun aracına dönüştürülmek isteniyor. Farklı rıza üreten mekanizmalarla sınıfın nesneleştirilmesi ve sistematik yabancılaştırma yönünde adımlar atılıyor. TC bir anlamda hayırsever kapitalizm uygulamalarıyla geçmişteki devlet baba imajından tanrı devlete dönüşüyor. Böylece konsantre karşı devrimci politikalar kolayca hayata geçirilmek isteniyor.

Bugün egemen klikler arası iktidar savaşlarına, neo-liberalizmin çok boyutlu karşı devrimci politikalarına ve sınıfın cemaatleştirilmesine karşı, sınıfın bağımsız, birleşik ve siyasal gücünü yaratmak son derece acil bir görevdir.

Her şeyden önce sınıfın bağımsız gücünü açığa çıkarma, koruma ve geliştirmenin aynı zamanda sınıfın yıkıcı gücünü açığa çıkartma anlamı taşıdığı unutulmamalıdır. Bugün inadına, usanmadan sınıf mücadelesinin altı çizilmelidir. Sınıfsal antagonizmanın ayrıştırıcılığı vurgulanmalıdır. Evet bugün antagonizmanın emek kutbu örgütsüzdür, güçsüzdür ve politik gündemi belirleyememektedir. Tam da bu nokta önemlidir. Yapacağımız tüm faaliyetler sınıfın bağımsız, birleşik, siyasal gücünü yaratmayı hedeflemelidir. Yolumuz işçi sınıfının yoludur, rehberimiz sınıflar mücadelesidir.

Dipnotlar:

(6) Sol liberallerin teorik öncülleri, tarih tezleri ve toplum analizleri ayrı bir makalenin konusu olduğundan burada ancak genel bir vurgu yapıldı. Aktüel anlamda neo-Osmanlılığı destekleyen açıklamaları üzerinde duruldu.

(7) Burada bir vurgu yapma ve alt çizimde yarar var. Sol liberal "entelektüellerin" finans-kapitalin birinci fraksiyonu olarak kabul edebileceğimiz TÜSİAD çevresiyle ya da içinde eksikliği taşıyan bir tanımlama olsa da "Laik ve Batıcı" burjuvazisiyle ilişki kuramaması, organik zemin yakalayamaması ilginçtir. Bu tesadüfi bir durum değildir. 12 Eylül darbesi ve sonrası koşullar ve Özal iktidarı bu akımın ortaya çıkma, nüfuz ve etki kurma zeminlerini yarattı. Bu koşullar ayrıca İslami finans kuruluşlarıyla hızla metamorfoz içine girmiş ve yeniden şekillenmiş İslami sermayenin geliştiği zeminler oldu. Bu sermaye grubu (MÜSİAD ve TUSKON gibi) başından itibaren küresel sermayeyle bağlar kurdu. Özellikle Körfez sermayesi beslediği zemin oldu. 2000'lere doğru bu sermaye grubu finans-kapitalin bir fraksiyonu olacak konuma geldi. İslamcı sermaye aynı zamanda büyük medya gücü olarak biçimlendi. Özellikle AKP iktidarı dönemi bu sermaye grubunun gücünü olağanüstü artırdı. Diğer alanda "itibar görmeyen" sol liberaller birden ve hızlı bir şekilde (bu sürecin Özal'la başladığı göz ardı edilmemelidir) hem de İslamcı sermayenin karakterine uygun bir tarzda agresif ve hıncı bir psikolojiyle belirli televizyon kanallarında ve gazetelerde boy göstermeye başladı. Ruhlarını satma karşılığında "onore" edildiler, "adam" yerine konuldular. İslamcı sermayeye meşruiyet sağlama, "post-modern yaşama" adapte etme misyonu yüklenip, siyasal İslam'ın organik aydını gibi hareket etmeye başladılar. Tıpkı 1920'de İtalya'da faşizmin, 1933'te Almanya'da nazizmin iktidara geldiğinde bir kısım entelektüelin "geleneksel aydın" rolünü terk edip, faşizmin aktif propagandistleri, "organik aydınları" olması gibi... Faşizmi güç ve estetiğin harmonisi olarak tanımlayıp propagandasını yapmaya başladılar. Şan, şöhret, itibar karşılığında faşizmin suçlarına son derece bilinçli ve tercihli suç ortağı oldular.

(8) Bu dönem aynı zamanda emperyalist bloklaşma ve her ne kadar üzerine spekülasyon yapılsa da emperyalist öznelerin ağırlığını ve varlığını bütünüyle hissettirdiği dönemdir. Yugoslavya'nın parçalanması, birinci Körfez Savaşı, arkasından Afganistan'ın ve Irak'ın işgali gibi.

Küçük-burjuva dükkançı zihniyet festivallerde de iş başında!

Geçmişte belediyenin organizasyonu ile başlayan, 2002 seçimlerinden sonra Sarıgazi Belediyesi'ni AKP'nin almasının ardından devrimci kurumların dışı mücadelelerle kazandığı Sarıgazi Halk Festivali'nin sekizincisi 14-15 Eylül tarihleri arasında gerçekleştirildi. Gitgide politik atmosferini kaybetmekte olan Sarıgazi Halk Festivali öncesi ve sonrası çeşitli gerginliklere neden olurken, reformizmin ve küçük-burjuva devrimciliğinin apolitizminin de bir resmi oldu.

Daha ilk örgütlenme aşamasında örgütleyici olma isteği duyan kurumlara getirilen yasaklar küçükburjuva zihniyetin ilk dışavurumu oldu. Son dönemde sıkça karşılaşılan "mahallede çalışması olmayan kurumlar örgütleyici olamaz!" tartışması bu zihniyetin ilk ürünü oldu. Hangi kurumun nerede ne düzeyde bir çalışması olduğuna nasıl karar verdikleri ayrı bir soru olmakla birlikte, komünistler bu anlayışla tartışmayı zaman kaybı sayarak, festivalin örgütlenmesinde yer almadılar. DHP, Devrimci Dönüşüm'ün festivale katılmasına onay verilmemesi üzerine festivalde çekilirken, Mücadele Birliği de TKP ve EMEP'in festival komitesinde yer alması nedeniyle festivalden çekildi. Sonuçta festival AKA-DER, DTP, EMEP, ESP, Halk Cephesi, Odak ve Partizan tarafından örgütlendi.

Festivalin ilk gününde "İşsizlik, yoksulluk ve işçi sınıfına saldırılar", ikinci gününde ise "Ergenekon, AKP ve kontrgerilla gerçeği" başlıklı paneller gerçekleştirildi. Yine ilk gün Grup Umut Yağmuru, Grup Çöl Rüzgarı, Seyfi Yerlikaya, Nurettin Güleç, Bülent Turan, Grup Helesa ve Grup Yorum sahne aldı. 1 Mayıs Mahallesi Semah ekibinin gösterisi ve Tiyatro Simurg'un oyunu da ilk günün etkinlikleri arasında yer aldı.

Festivalin ikinci gününde AKA-DER Halk Oyunları Topluluğu bir folklor gösterisi sunarken Grup Kızıl Karanfil, Pınar Sağ, Kısmet Yıldız, Hasan Sağlam ve Ferhat Tunç Sarıgazi emekçileri ile buluştu. Ayrıca iki haftadır direnişte olan UNO işçileri adına Cem Kaya bir konuşma gerçekleştirdi. Kaya'nın

direnişe destek talep eden konuşması sırasında dinleyicilerin farklı gündemlerle ilgili attıkları sloganlar festivalin politik zayıflığına dair bir başka gösterge idi.

Yaklaşık 10 bin kişinin katıldığı festivalde küçük-burjuva anlayışın bir başka adımı ise örgütleyiciler dışındaki kurumların stant açmasına yasak getirilmesi oldu. Festivalin ve Sarıgazi'deki mücadelenin tek sahibini kendisi olarak gören bu anlayış, bu durumu kendi "emeği" üzerinden kimseye politika yaptırmamak biçiminde formüle etmeyi de başardı. Festivalin devrimci içeriği noktasında sponsorların açtığı stantlar ise yeterli bir fikir vermekteydi.

İlk başta bu yasakçı kararı tanımadıklarını ve stantlarını açacaklarını ifade eden komünistler, festival alanında doğacak bir kargaşanın politik sorumluluğu altına girmediler ve festivale yönelik faaliyetlerini festivalin giriş alanında gerçekleştirdiler. İki gün boyunca işçi ve emekçileri 12 Eylül düzeni ile hesaplaşmaya çağıran bildirimler dağıtan komünistler, ayrıca yoğun bir şekilde Kızıl Bayrak gazetesinin satışını gerçekleştirdiler.

Kızıl Bayrak / Ümraniye

İzmir LGP'nin faaliyetlerinden...

Okulların 8 Eylül'de açılmasıyla yeni bir eğitim-öğretim dönemi başlamış bulunuyor. Saldırıların daha da kapsamlı bir şekilde uygulamaya konulmasıyla liseler de işçi ve emekçi çocuklarına her geçen gün kapatılıyor. Bunun ilk örneği kayıt sırasında karşımıza çıkan kayıt paraları.

Bizler bu vesileyle bir kez daha ticari eğitime karşı gelecek ve özgürlük taleplerimiz ile liselilerle buluştuk. 12 Eylül faşist askeri darbesiyle de aynı tarihlere rastlaması nedeniyle, kayıt paralarını kendi içinde ele almadık. Bugünkü neoliberal dönüşümlerin ve ticari eğitim saldırısının yolunu katil generallerin kanlı darbesinin düzlediğini biliyoruz.

Toplanan kayıt paralarını ve 12 Eylül düzenini teşhir etmek üzere 11 Eylül günü Şehit Ali Karaoğlan Lisesi'ne bildirimlerimizle gittik. İlgiyle karşılanan bildiri dağıtımımız esnasında liselileri 13 Eylül günü yapılacak mitinge çağırdık.

İzmir Liseli Gençlik Platformu olarak, bundan sonra da çalışmalarımıza devam edecek, daha çok liseliyi 12 Eylül düzeninden hesap sormak için mücadeleye çağıracağız.

İzmir Liseli Gençlik Platformu

Desan'da gasp ve kazanım!

Yakın zamanda birçok kez iş cinayetinin ve ücret gaspının yaşandığı Desan Tersanesi'nde Tuğra Denizcilik adlı taşeron firmada çalışan işçiler ücretlerini alamadıkları gerekçesiyle TİB-DER'e başvurdular. DESAN'la yapılan görüşmeler sonucunda ücret gaspı yaşayan 3 işçi 11 Eylül günü ücretlerini aldılar.

Tersane İşçileri Birliği Derneği (TİB-DER) ücretlerini alamayan işçilerin ücret ödemeleri konusunda şunları söyledi: "Desan Tersanesi Tuğra Denizcilik taşeronunda çalışan 3 işçi ücretlerini alamadıkları gerekçesiyle kendi taşeronlarının oyalama girişimleri üzerine tersane yönetimiyle görüşmek istedi. Desan Tersanesi'nin idari müdürü konunun taşeronla ilgili olduğunu tersaneyi bağlamadığını ifade etti. Bunun üzerine işçiler TİB-DER'e başvuracaklarını söylediler. İdari Müdür ise 'Derneğe başvurursanız ücretinizi alırsınız, ama bir daha bu tersaneye giremezsiniz' tehditinde bulundu. Ancak buna rağmen işçiler ücretlerini alamadıkları gerekçesiyle TİB-DER'e başvurdu. Bunun üzerine TİB-DER yöneticileri işin asıl muhatabı olan ana firmayla görüştü. Desan Tersanesi adına Kaptanoğlu ailesinin vekili Muhsin Divan ile görüşüldükten kısa bir süre sonra işçilerin ücretleri ödendi."

Mücadele Postası

Katilleri aklamaya devam!

19 Aralık 2000'de katliamcı devlet 20 cezaevine eşzamanlı operasyon düzenlemiş, "Hayat dönüş" yalanı ardına sığınarak katliama girişmişti. 28 devrimci tutsak katledilirken, sağ kalmayı başaran tutsaklar işkenceler eşliğinde F tipi tabutluklara sevk edilmişlerdi.

Sermaye devleti katliamın ardından saldırganlığını pervasızlıkla savunmuş ve katledilen mahkumlara çeşitli gerekçelerle dava açılmıştı. Yargı sürecinde katliamcı asker ve polisler ise itina ile korunmuş ve her fırsatta beraat ettirilmişti.

Katliamın gerçekleştirildiği cezaevlerinden biri olan Çanakkale Cezaevi'nde de 19 Aralık günü üç devrimci tutsak ve bir asker öldürülmüştü. 2001 yılında katliam sırasında Çanakkale cezaevinde tutuklu bulunan 154 kişi hakkında "adam öldürmeye teşebbüs, intihara teşvik, cezaevi idaresine isyan" gerekçeleriyle dava açıldı. Savcılık, 154 tutuklunun 17'si için "faili belli olmayacak şekilde adam öldürmeye teşebbüs" suçlamasıyla 20 yıl hapis istedi. 2003'te ise katliamda görev alan 563 görevli için "Birden fazla kişiyi öldürmek ve yaralamak" suçundan dava açıldı.

Katliamı yaşayan devrimci tutsaklar için 20 yıl isteyen savcı, 563 asker için ceza istemedi.

Davanın 16 Eylül günü görülen duruşmasında karar verildi. Tutsakların beraatına karar veren mahkeme, katliamcıları da "yeterli delil" bulunmadığı gerekçesiyle beraat ettirdi. Sanık avukatları ise mahkemenin kararına itiraz ederek dosyada yeterli delillerin bulunduğunu belirttiler.

Sermaye devleti bir kez daha, 19 Aralık katliamcılarının 563'ünü daha aklayarak tetikçilerine sahip çıkmış oldu.

İrkçı kongreye karşı faaliyetler....

20-21 Eylül'de sonu Köln'de gerçekleştirilmesi planlanan ırkçı kongreyi engellemeye dönük çabalarımızı yoğunlaştırmış bulunuyoruz. Geçen hafta çalışmamızı Bir-Kar imzalı bildirimizi dağıtarak başlatmıştık. Bildiri dağıtımına bu hafta da devam ettik. Bildiri dağıtımını ilk olarak MLPD'nin her hafta DOM Kilisesi Meydanı'nda gerçekleştirdiği " Pazartesi eylemi"nde ve ardından da Ford fabrikasının en büyük ünitesi önünde yaptık.

Hem Türkiyeliler hem de yerli ilerici çevrelerde bu konuda bir duyarlılık ve ilgi var. Bu nedenle dağıttığımız bildiri ve çağrılara olumlu tepkiler alıyoruz.

Dağıtım faaliyetinin yanı sıra Köln'nün hemen tüm önemli semtlerini kapsayan yaygın bir afiş çalışması yaptık. Afiş çalışması sırasında kimi ilerici ve anti-faşistler afişlerimizi hatıra olarak aldılar.

Hafta sonuna kadar ve eylemler boyunca propaganda amaçlı çabalarımızı sürdüreceğiz. Köln'ün yanı sıra NRW'de de sürdürülen çalışmamızı ırkçı kongreyi engellemeye dönük eylemlere güçlü bir katılımı taçlandırmak istiyoruz.

Bir-Kar / Köln

Bir yazar daha hapiste!

Peri Yayınları tarafından yayınlanan "Acının Dili Kadın" adlı kitaba açılan üç dava ve kitabın yazarı Murat Coşkun'un tutuklanmasına ilişkin olarak, Peri Yayınları'nın sahibi Ahmet Önal 15 Eylül günü İnsan Hakları Derneği İstanbul Şubesi'nde basın açıklaması gerçekleştirdi.

Önal yaptığı açıklamada, Murat Coşkun'un yazdıklarından dolayı yargılanmasını, Türkiye'nin düşünce özgürlüğü konusunda aldığı mesafenin

göstergesi olduğunu ifade etti. Açıklama şu sözlerle sona erdi: "Murat Coşkun ve diğer 30'a yakın tutuklu basın yayın emekçisine ya da görüşlerini ifade ettikleri için soruşturmaya uğrayanlara, hatta ne içerikte olursa olsun, düşüncelerini yazıya döken ya da konuşma özgürlüğünü kullandıkları için tutsak olanlara zaman geçirmeksizin özgürlük istiyoruz..."

Kızıl Bayrak / İstanbul

Bombalanan DTP İlçe Başkanlığı'na ziyaret...

Aralarında DTP'li milletvekillerinin ve demokratik kitle örgütü temsilcilerinin yer aldığı bir grup, 14 Eylül gecesi bombalanan DTP Zeytinburnu İlçe Başkanlığı'nı 15 Eylül günü ziyaret etti.

İlçe binası önünde açıklama yapan DTP İlçe Başkanı İsmet Çetinkaya, kendilerinin barış istediklerini vurguladı. DTP İl Başkanı Halil Aksoy ise, ilçe binası girişine gece saat: 02.15'te ses bombası atıldığını belirterek, savaş kültüründen

vazgeçilmesi gerektiğini vurguladı.

DTP İstanbul Milletvekili Sebahat Tuncel de, bu saldırının ilk olmadığını, birçok saldırının sorumlularının cezalandırılmamasından cesaret alındığını belirtti. "Bu saldırı mücadelemizden bizi vazgeçiremeyecektir. Aksine mücadelemize daha kararlı sarılacağız" dedi.

Basın açıklamasının ardından ilçe binası ziyaret edildi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Adalet Komisyonu'ndan açıklama...

"Diyarbakır Cezaevi Gerçeği ile Yüzleşme ve Adalet Komisyonu", 11 Eylül günü, kuruluş amacını ve gelecek dönem faaliyetlerini aktaran bir basın toplantısı gerçekleştirdi. İstanbul Tabip Odası'nda gerçekleştirilen toplantının açılış konuşmasını TTB Merkez Konseyi Başkanı Gençay Gürsoy yaptı.

Açıklamayı okuyan Nimet Tanrıku, komisyonun temel amaçlarından birinin 12 Eylül sürecinde Diyarbakır Askeri Cezaevi'nde yaşananları anlatmak olduğunu söyledi. Ardından söz alan Av. Tarık Ziya Ekinci, amaçlarının Diyarbakır'da olup bitenleri ortaya koymak olduğunu, bu konuda basına da büyük görevler düştüğünü belirtti. Av. Ergin Cinmen ise Türkiye'de laiklik ve Kürt sorununun olduğunu, bugün yaşanan olumsuzlukların tohumunun 1980'de atıldığını dile getirdi. Prof. Dr. Baskın Oran'ın mesajının ardından toplantı sona erdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

EKSEN Yayıncılık Büroları

Üsküdar (İstasyon) Cad. Pınar İşhanı
No: 5 Kat: 4 Daire: 52 **Kartal/İstanbul** (0 216 353 35 82)

853. Sok. Bilen İşhanı No: 27/710
Konak/**İZMİR** Tel-Fax: 0 (232) 489 31 23

Necatibey Cd. Gözlükçü İşhanı No: 26/24
Kızılay/**ANKARA** Tel: 0 (312) 232 29 10

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 **ADANA** Tel: 0 (322) 363 19 94

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/**BURSA**
Tel: 0 (224) 220 84 92

Gazetene sahip çık! Abone ol! Abone bul!

Adı : .....
Soyadı : .....
Adresi : .....
Tel : .....

6 Aylık Yurt içi 30.000 000 TL Yurt dışı 100 Euro
1 Yıllık Yurt içi 60.000 000 TL Yurt dışı 200 Euro

Gülcan Ceyran adına,
* TL için : Yapı Kredi Bankası İstanbul/Aksaray Şb. 0097680-3
* Euro için : İş Bankası İstanbul/Aksaray Şb. 10021127094
No'lu hesaba yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.

**Ruhi Su: Direnişin
ve kauganın gür
sesi!**

1912 - 20 Eylül 1985

**Pablo Neruda:
Kauganın
militan ozanı!**

1904 - 23 Eylül 1973

**Devrimci sanatçılarımızı
saygıyla anıyoruz...**